

ساعات الامانة العامة للثقافة والشباب لمنطقة كردستان على طبعه

لله لبرار ده یه ل
د لعنه قیده هم، ضمیمه ی)

ممه و واله و ای
لکید انه و ده و لیکاولینه و ده می
با به علی شیخ عمر قه ره دانی

١٤٠٤ نـ ١٩٨٥

منتدي اقرأ الثقافی www.igra.ahlamontada.com

بۆدابەراندنی جۆرمەنە کتىپ: سەرداش: (مُنْقَدِي إِقْرَا التَّقَافِي)

لەجەل انواع الکتب راجع: (مُنْقَدِي إِقْرَا التَّقَافِي)

پەزىي دانلود كتابەھاى مختىلەف مراجعاھ: (مُنْقَدِي إِقْرَا التَّقَافِي)

www.Iqra.ahlamontada.com

www.Iqra.ahlamontada.com

لەكتىپ (کوردى . عربى . فارسى)

نەمانەنىڭىزى رۇشنىپىرى و لەوان يارمەتى لەچاپ دانى داوه

ھەلبىز اردىيەك لە (عەقىدە مەرضىيە) ئى

مەولەوى

لىكدا نەوهەو لىكۆئىنەوهەى
بابە على شىيخ عمر قەرەداخى

۱۹۸۵ - ۱۴۰۵

چاپخانەسى تىرشاد - بەغدا

کورته یه ک له ژیانی مهوله وی

پوئی له پوئانی سانی (۱۲۲۱) ای کۆچی، له دنی (سەرشانه) ای دوور له تاودانی، له تاوجەی (تاوگۇزى) ای بەشى عىراق، خونجە يەکى تر لە بەمالەيەكى پەمن و بەپىزىر چاوى ھەلەتىا.

ئەم خوچە سەييد (عبدالرحيم) ای كورپى. مەلا (سعید). بۇر كە لە پەڭەزدا ئەچىتەوە سەر زاناي گبۇرە مەلا (ابو بکر) ای چۈزپىرى بەناوبانگ بە (مىصنّف).

باش ماوديەك باوکى بە مەلا يەتى ئەچىتە دنی (بىزراوا) و سەييد (عبدالرحيم) يىش، سەردەمە خوتىندى دى و لاي باوکى دەست ئەكابە سەرتاي خوتىندۇ نۇرسىن و، فورئانى پېرۋىز تەواو ئەكاو گەلى ئەكتە سەرتايىيە ئائىشى لا ئەخوتىنى، ئەنجا لە سەر نەريتى ئەو سېرەدەمە ئەكەتە گەپان بە قوتايخانە ئائىنىيە ئائى كوردوستانداو لە هەر گۇنزارى گۇلى و لە هەر باخى مىۋەيى ئەكتەوە، تالە بەرھەرمى زانىيانى سەرددەم مەست ئەبى و لە كۆتايىدا لاي، زاناي بەناوبانگ مەلا (عبدالرحمان) ای تۆشىي، موفقى سەليمانى و مامۇستاي مزگەمۇتى مەلكەندى ئەگىرستەمەوە تاجى سەزىز گەنچە كەى لا بەددەست دىتىي و نىجازە زانىارىيلىق و درەنەگرىت.

لە باشا لە دنی (چەرۋسانە) قوتايخانە يەك بو خۆزى پېتكەوە ئەنى و ماوهىك سەرقائى وانەتەمە زانىارىيە ئائىنىي و شەددەبىسە كان ئەبىن، چەند دىتىي كى ترىيشن ئەك، تالە (شەميران) ئەگىرستەمەوە، لە

سەزدەمی سەرکاری شیخ علیی اعバبه یلتىدا ماويمى كى تىدا بە خۇنىي
بەسىرنەبا ، كار نە ئۆپىق و (عشان) ئى خالى ئەبىن بە سەركارو نالهبارى
بەرانبەر خزم و كەسە كانى مەولەمۇي دەرىم بېرى ، ئەويش نەگەرپەتەوە
بۇ (سەرناتە) و لە گەل ئە هەممۇ بوارانەلى لە پىنداھەبو ، ماوەدى
تەمانى لە گەل خزمە كائىدا بە عەزارىيى و نەفس بەرزىي بەسىرتەبا .

لە كوتايى زيانىدا تووشى ئىزىزىن و كوردىي كردووە . هەر
بەسۈزترىين لاۋانىنەمەي پىشىكەش بەئەدەبى كوردىي كردووە . هەر
وەھا كىتىخانە كەنى سووتاوه گەلىنى لە كېتىپ و دەست ووسمە كاي
تىدا جووە ، بەم بۇنەنەمە جامەيە كى تىچىڭار دلگىزى دەتتە .

ھەرچەند لەوە ئەجىن گەلتى شىعرو جامەي بەزىخى تىدا چۈزۈنى
لە گەل ئەمەشدا ئەمەي لە شىعرو كانى لاي ئەم و ئە مەونەتەوە سامانىكى
يە كىجار بەزىخن لە جىهانى ئەدەب و شىعرا .

شاعيرتىي سەيد (عبدالرحيم) نەگەرپەتەوە سەرددەمی لاۋىي و
فەقىيەتى ئەمە نامانەي بۇشىخ (غىزىن) ئى جانەمەرەبىنى لەم سەرددەمەدا
نووسىيە بەلگىيە كى پۇون و ئاوتىنەيە كى بالانمان بۇ زۇو پۇمىنى ئەم
بەھزە شىعرييە پەمنەن و سەركەوتتووە .

لە سەرددەمی مەلايەتىدا خولىا سۆفيگەرەيى و وەزىشى گىانىي
ئەكەوتى سەرى و بەرمە تەۋىلە بولايى پابىرى بايە بەرز شىخ (عشان) ئى
(سراج الدین) ئەكتىپ و بەيۇنەنەيە كى گىانىي لە گەلدا ئەبەستى ، واتاي
سۆفيگەرەيى تىكەل بە گۈشت و خوتىي ئەبىي و ئەچىتە بارو دۆختىكى تېرەمە .

ئەم دىاردە لە شىعرا كائىدا پەنگ ئەداتەمە و پىنبازىنەنلىكى نزىلەك لە
پىنبازى مەولانى پۇمىي بىن ئەگرئى ، هەر لە بەر ھەست كىردىن بەم

لیکچو و بیوه ، غولام شاخانی والی سه - که له سه رد تادا به هؤی
جیاوازی مازه بیوه ناحه زی سه پیه (عبدالرحیم) بیوه و به ناچاری
درای ده رکوتی به مردی بین ویته ویستو ویته بیوه و مرگرتن له
به مرد کهی خنی لئی تزیک کاته و - له نامه نیککدا بیم بیوه سازی
لر دبوو نازناوی (موله وی ایهای) به شنیویه کی پرسیمی پیشنهادی
سه پید (عبدالرحیم) کرد ، نه سه رد مه و زیان له همه موو نه و نازناوی
به موله وی ناسراوه ، نهمه سه باره ت به (موله وی ای) نه و نازناوی
که خویشی به سه ندی کرد ووه : (معدووهم) هدر نه و پینازه سوپیکه ریمه و
هاتووه .

پروزی له پروزانی سالی (۱۳۰۰) که له پرسه دوستیکی
له (بریس) وه نه گه رایمه و ، له سه ریگه که یدا تزیک له
(هانه سووره) توویه که لقی شوپ بوبووه . جلمه و کتنه کهی ناموز گاریه کهی
له بیز چوو که ناگادری کانه وه ت له ناسته دا سه رد آهه ویئی ، لقه دار به
سنگی بین خهوشی مهوله ویدا نهداو له نه سبیه کهی نه که ویته خواری و
پشتی نه شکنی ، له نه تجامدا نه و کوگای زانست و نه ده ب و خود افاسیه ش
حلاک نهی شار تندوه ، سه د پر محنت له گزپری خاویتی و دروو دی بین لایان
له گیانی باگی .

به ناوی خودای به خشنده میهره باز

خولای ئەم لىکۆلىنەوەم چۈن كەوتەسەر؟

دەمەت بۇ سەۋداشەرى (العقيدة المرضي) ئى مەولەوئى بۇوم؛
حەزم لە بەخت كىردى. ماۋەيدەك ئەكىردى، لە خۇينىندۇرە يەكى وردۇو بې
چىشىدا، بەلام بېكىشىم نەئە كىردى؟ لە بەر جەندەتىپەك كە ھەندىتىكار
پەيوەندىرى بەخۇمەوە ھەبۇو، وەڭ پەشىۋىيى دەرۋونىمى و جارجارىشىر
بىز دەرقەتى و سەرقانىي و سەرپالىنى ھەموویش كاڭ تەمبەلىي.

نەوي بىريش بەستىيە بە كىتىپ كە خۇيىدۇ، وەڭ كەرانىيى و
پىچراوهىيى و زمانى نۇرسىين كە تىكەنلە لە چەند شىۋىيەك جەڭ لە بەكار
ھەستانى عەرەبىي و فارسىيەن ھەرچەند بە شىۋىيەك كى سەرەكىي لەھەجەي
ناوچەي تاۋگۇزىي و نەورۇلۇي. تىدا زالە.

سەزەپانى ھەموویش بەكارھەستانى پەتىووسى فارسىي لە دەسەۋوس؛
چاپە تاقانەكە خوالى خۇشبوو [محى المدىن صبرى النعيمى آن (كانى
سەككىنى) ۱۹۳۴/۱۳۵۲]دا، كە لە سالى (۱۹۳۴/۱۳۵۲)دا لە مىسر بە ئەنجامى
گەياند بۇ.

زۇر جار ئاواتى ئەو دەم ئەخواست شارەزايدەك بېپەتىووسى باو لەگەل
پەقەدا ئەركى لەچاپدانى بىگەر تايە ئەستىوو، ئەو پى سەخت و بەر دەلەنى
بۇ جەماودى خۇينەران خۇش بېكەر دايە.

ئەودشم ئەزانىيى كە زاناي پايە بەرز مامۇستا مەلا (عبدالكريم) ئى

موده پرپیس، دهینکه له پاوه گردنی بیووه تمده به ته ملی له چلب دایستی
له ادرفه یتکدا، به لام تا یسته، لمبهر هر هویمهک بیت بوی
ریز نه که و توهه،

پریشی تجیهی کاره کانی عربی بهلاوه اگر سگ تربو و بی و لبه در
ندوه مافی پیشتر تی دابنی هم رچه ند من سه بازدت به هندیکیان به
نیخدوانه و بسیر ته که مدهوده

هدیر چون بی من حزم نه کرد نم کارهی **لهلچ** زو و تر به **نهنجام**
بگه یاندایه و هیوای **نهودنسم** هه یه ، لمه زیاتر چی تر دوای نه خاو
خوینه ران به **بنز** و **خویندهومی** چاو روون و دلختش ، کا .

ئەمە لە لایەنەوە لەلایەنە کى تىريشىدۇ لە ساي (۱۹۲۸) دا نامىكە يە كىم بە سەرناوى : (مەولەويى و سروشت) نۇوسىبىو ، دەزگاىي : (كۆپى زايادىي كوردى) لە چابىي داببوو ، دوابىددوای ئەوييش چەند يىكتۈزۈنە كى تىريشىم سەبارەت بە شىعرە كاشى ترى مەولەويى نۇوسىبىو هەر وە كۆ خۇيان مابۇونە وە تائىمىسال كە ھاتىمە سەر ئەمۇدى بۇختە باكتۇرسان بىكم بەلکۇ لە دەرفەتىكدا بۇم ھەلکەمۇنى لە جاپىان بىدمەم .

له بروواری : ۱۹۸۴-۱۹۸۵ دوستم دایه خامدو گه لینکم لئی پوختمو
باکنووس کردن ، بو هندی زاراوه و هنیای سوْفیگه دری پیوستم به
لئی گهپانی چه ند سه رجاوه یدک بولو که گرنسگریان کتی : (المقيدة
المرضية) ای موله وی خوی بو ، له کاتی هم پیچونه و مدا ، پنیم له
گه لئی پارچهی تیغکار ناسک و پرمیثک و خاومن هنیای دلگیر کهوت ،
حکمه له اهانه ، له دو من عهمه و همین سته و به حقویه رسیده ای سه و داسه بان

بوم و نهاد بوم خولایی نهم کاریم کوتاه که لله .

سهیم کرد بوئن جامداتی نهم کاره لای که می کیوستیم به
دست نویسنگی متمانه پی کرا او همه ، یه کم : بوئن نهادی دنیاهم له پاده هی
در وستی و نادر وستی ده قی چا به که ،

دووم : بوئن سود و درگردن له بدر اونیز و بوم کردنه وانه که
بیست ووم که به سه زور له دست نویسه کانه ومه هین .

تاماده بده سه پلادا بوم بزانم کتی نهم جوزم دست نویسه
هیه ، تامه دوای بر سیاری کی زور بوم دهد که دست نویسه
شیخ (محمد) کی خاب نویسه به کی زور جاکی همه ، منیش به خیر ای
چوومه خرمتی و نهادی نویسه که خوش دامت که شایانی پیزو
سوپاسنگی زوره .

که سهیم دست نویسه کم کرد و هندینکم له کمل چا به که دا
به راورد کرد - که نهادیش له سی دست نویس و درگراوه ، متمانه بینی
کراوه که یان له نویسنگی ملاپرسولی تو وداری نهادی ندیمه که له
سالی (۱۳۰۷) نویسراوه ته و - زور بینی دل خوش بوم -

یه کم : له بدر نهادی به خدینگی جوان نویسراوه و هیشا بالشو
خوابین بوم ، به ناسبانی نهادی نهادی به .

دووم : له بدر نهادی له سالی (۱۳۰۳) کوچیدا به دستی شیخ
(معروف) کی سیاگونیزی له پیجوتندانویسراوه وادیاره له و
کاتمندا قوتانی بومه لای زانای گهوره ملا (عبدالرحمان) کی پیجوتندی
خوشی خوینده واری کی پایه بدر از بومه ، جگه نهادی نهادی نهادی
نویسنده کهی له بدر ای نویسه دست نویسه کهی که متمانه

چابه‌کهی لمه‌ربووه گتون تره

سی هم : له زور شویندا پهراویزی مهولوی خوی به سه رمه‌به که کوتایی به (منه) دئ ، واته له دانه‌ری کتیه که ومه به ، ئم پهراویزیانه که هندیکیانی به عمه‌بیی و نهوانی تریی به فارسی نووییوه بایه‌ختکی زوریان بتو پاست کردنوه گهله دهفو ، پی بردن به گهله جوانکاری همه به ، جنه له زور واتای وردو ، وتهی بعنخ سه‌باره‌ت به زانارییه که خوی .

وه همراهها قهیدو تهزیب^(۱) (القید والتضییب) یکی پیک ویندی بتو کراوه که یارمه‌تی دروست خوینده‌وه توکه‌یشتنی رور له دقه کان نه دات .

وازم له بهراورده که نه‌هینا تا دوابه‌تی کتیه که ، به پاسنیی لعم کاره‌دا بهه‌تی دمسخه‌ته کوه هندی هله‌ی چابه‌که و به هتی چابه‌که‌یشه‌وه هندی هله‌ی دمسخه‌ته کم بتو پاست کرایعوه که زوربه‌یان له زینی پتووسه‌وه دروست بیون ، هدر ومه کو له نه‌جامی حه‌شاردانی همو باسه کانی کتیه کدوا نه‌خنمه‌ی ئم کاره له میشکدا بتو دیاری بیووه پشت به خودا دهستم دایه .

(۱) قهیدو تهزیب (القید والتضییب) چهند نیشانه‌یه کی تایه‌ته کتون بتو پوون گردنوه‌ی دهقی کتیبه کان له جیاتی نه‌نیشاناهی Punctuation marks (علامات انتقیط) که نیسته پیمان نه‌لین : (علامات انتقیط) له گهله هندی جیلاوازیدا به کار هیترانون .

زانیاری کهلام (علم الكلام)

چونکه کتیبی (العقیدة المرضية) به شیوه یه کی سده کی ای نه
زانیاری کهلام نه دوئی ، پیویست به لئی دوایتکی کورت نم زانیاری بیه
نه کات ۰

پیاسه کهلام به شیوه یه کی ساده : زانیاریتکه له بیز و بناوه په
بنه په تیه کانی نایینی ئیسلام نه دوئی ، جکه له ناوه زانیاری ته وحید و
ئوصولی دینیشی بی ثلثین (علم التوحید ، واصول الدین) واته : زانیاری ته
خودا به یه کهگر تون و بنه په ته کانی ثالثین ۰

گومان له دا نیه له پروی نایینی وه ثم زانیاری بایه خنکی زؤردی
هه بیو گهله بنه رخ و پیزه ؟ چونکه هدر و کو باسماز کرد ، چاره سندی
بیز و باوه په بنه په تیه کانی نایینی ئیسلام نه کات ، که له چاو مه بنه کانی
تردا وه کو بنکه وان و هیجان به بی ثم پاناومتن ۰

ثم زانیاریه باسی خودا و سیفهت و کرداره کانی دد کات و ، همه مو
مه سله کانی نه بی بکه پرته و سدر یه کی لمانه هرچه نه دووه هم و
سته میش هه ر دمچنده سه ر یه کهم ؟ بو و تنه باسی پیغامبر له پرووه وه
ده کری که خودا ناز دوویه تی ؟ واته : باسی کرداری کی خودا یه و
نه بیش ده گهه پرته و سدر باسی خودا ، وه هه رو وها باسه کانی تر بیش
نه بی هه مان شیوه ببر تنه و سدر خودا ۰

سدره پایی نه مهیش ، نه بی نه باس کراوه سه زه کی ای و بنه په تی ای بیه ،

له بدر شمه زانا که لامیسه کان باسی پیشه وابی و جنگری : (الأمامه والخلافه) ، که پووبدنیکی فراوانی بوق خوی داگیر کرد و آم زانیاریه دا ، به دره کیی داشه نین و نه لین شوینی خوی زانیاری عقنه ؛ که چاره سهوری نق و بوپه کانی تایینی ئیسلام دد کات .

مه بنسنی سهره کیی شم زانیاریه پاریز کاری بیروت پوه په بنده په تیبه کانی تایینی ئیسلامه له سهره نیزه دی کفر و تیری کومه ایی و بدر ای و جه نکاه له نهل بیروت باوه پری هیچ و بوجداو هه و ندانه بونه په شستنی بیروت بوه پری ئیسلامی به شیوه يه نی پاست و دورو له خیچ و خواری و خاوین له تهپ و توزی پای کۆمدلە دوم پاگان ۰۰
شم زانیاریه له سهره تاوه به شیوه يه کی ساده بووه و قوول دانه چووه له براوردو پافه و به لگه دا ؟ چونکه ئو گومان و دوو دلیانه که نهی ویست چاره سهه ریان کا ، پیوستیان به لمه زیباتر نه کرد . به لام دواي و در گیرانی فلسه فهی گریکی کی گەلئی شەنگ و چەلمەی بوئى هاتنه کایه ود ، که پیوستیان به لیکۆلەنمه يه کی قوول تر نه کرد ، پېرەدا له سهره تاوه موخته زیله : (المترلة) ^(۱) سوپنیکی بالایان گیرا ؟ چونکه

بوق سهده می پیشه وای گەوره حسنی به سهه بی ، که پۇزى پرسایەك هاتە حزمەتى و گوتى :- لەم سهده مەدا کۆمەلەن پەيدا بۇون نە لین : خاوهن گوناھى گەوره كافرە و کۆمەلەنیکى كەش نە لین : له گەل باوه پردا هیچ گوناھى زیانى نییە . پیشەوا ماوه يەك پېرى لى کرده وە پیش نەھە سەرەتلىرى بوق وەلام دانە وە واسىلىي گورى عەتا (واصل بن عطاء) کە قوتاپى حەسەن بۇو گوتى : من خاوهن گوناھى گەوره نە بە باوه پردار نە بە كافر دانانىم ، بەلكوو له ھەوارگە يە كە لە تاواھە دوو ھەوارگە كەدا : (منزلە بین المزلتىن) ، له پاشا هەستاوا چووه لاي كۆلە كە يەك لە كۆلە كە کانى

بر پوایه کی به میز و پنهانی هدبوو به نوانای عهق و پی ددر کردنی له زور
ته نگ و چهله مهدا .

نم پینازه هدرجه ند زور کاره سانی دتمزین و بسوو داخلی هربا
کرد ، بو زانیاری کلام بوو به خیرو پهراهی بی سندو چه ندان
به لگهی نوی و بیری وردو لیکوتنه وهی به هنر هاته کایه وه .

له نجامی نم سره که و تهدا ، ئیعتیز ال خویشی له ناو زانیان و
بیز تیزان و کار به دستاندا ، پوز به پوز بدهی نم سندو برمونی پهیدا
نم کرد و پهیم و دوا که و توانی پتر نه بعون تا پوزت شیخ (ابوالحسن) ای
نه شعری (۲) که له کوپی نه بوعملی جو بائی : (ابو علی

مزگه و ته که و دهستی کرد به پرون کردن وهی و لامه کهی بت
هاوه له کانی ، حمسه نیشی فرموموی : (قد اعتزل عنا) ، وانه :
وا لای لئی گرتیین ، لمهدو خرقی و هاوله کانی ناونران به
متوعتعنیله (المحتزلة) : لاگه کان بهلام ، خویان به (اصحاب
العدل والتوفیح) : کزمه لئی دادو خودابه یه لکرتن ناو نه نین ،
نه بهستیان نه ویه مرقف به نزولت کراو دانانین و سیفاتییش به
شتیکی جیاواز له خودا نائز میرن .

له سره تاوه نم کۆمه لهش به شیوه یه کی ساده چاره سه زی ته نگ و
چهله مه کانیان نه کرد ، بهلام دوای و هرگیز ای فەلسەھەی یۆنانی
بەمە بهستی به دهست هینانی به لگهی نوی دهستیان دایه پشکنییینی
کتیبه کانی فەلسەھەو وەکو باسمان کرد له نه نجامدا زانیاری کلام
پهراهی بی سند .

(۲) شیخ (ابوالحسن) ای نه شعری : (۲۶۰ - ۳۲۴ / ۸۷۴ - ۹۳۶) (علی) کوپی (اسمعیل) له به سره له داییک بروم و له
بەغدا کۆچی دوایی کردووھ کتیبی زوری . دانیوه بتوپرگری لے
بیزرو باوه پی سوننت و جەماعەت ، به ناو بانگتریان نه مانەن (اللمع

الجاني)^(۳) دا ومه قوتا بيهك خوريکي فتريونی بير و پاي نيعزالبوو
گه يشته مدهله‌ي بيويستي جاكارين بۇ بهنده لەسر خودا : (وجوب
الأصلح المعبد على الله) ، ئىشىعىرى ئىم پرسىارەدى بىردا هات .

پات چىيە لە سى برادا ، يە كەميان بە مندالىي دەمرى و دووم
بە پىنگە ييوى و خودا پەرسىتى سىنھەمىش بە پىنگە ييوى و ياخىي
بۇندىووه ؟ ئىبوو عملىي وەلامى دايىدۇ : سىھەم لە ئاڭرى دايىه و دووم
لە بەھەشتاۋ يە كەمەئىن نە سزا ئەدرى و نە پاداش ئەدرىتىدۇ . ئىشىعەزىي
فەرمۇوى : ئەڭر يە كەم و تى : بۇ نەت ھېشت گەورە بەم و بىت پەرسىتە
بچىم بەھەشت وەك براي دوومم ؟ خودا چ وەلامىتكى ئەداتىدۇ ؟
ئىبوو عملىي و تى : خودا پىنى ئەفەرمۇنى : ئەم زانىي ، ئەڭر گەورە
بۇرتىيە ياخىي ددر ئەچۈرىت و لە ئاڭرى دا ئىبوو يىت وەك براي سىنھەمت ،
ئەمە جاڭتە بۇت .

ئىشىعىرى فەرمۇسى : ئەڭر سىنھەم پاست . ووە ووە ، و تى : خودا يە:
ئى بۆچى . مەنيشت وەك برا بىچۈلە كەم بە مندالىي نە كوشت تا تووشى
ئەم سزا سەختە ئىبوو مايە ؟ خودا چىلىق ئەلى ؟

لېرىدا ئىبوو عملىي پۇچۇو لە دەرىيائى بىر و سەرسامىداو ھىچ
وەلامىتكى بۇ نەدرایەدۇ ، شىخى ئىشىعەرىيىش كۆپ كەي بەچى ھېشت و لە

في الرد على أهل الزينة والبدع) ، (مقالات الاسلاميين) ، (الابانة
عن اصول الديانة) .

(۳) ئىبوو عملىي جوبىباشى (ابو على الجانى) : (محمد) ئى كورپى
(عبدالرحاب) ، يە كىنكە لە پىشەواكانى مۇعتەزىزىلە لە (جوبا) ئى
خۇوزستان لە دايىك بۇوه لە سەرەدا ناوابانگى دەز كەرددووه ھەز
لەويىشدا لە بەروارى (۳۰۲/۹۱۵) كۆچى دوايى كەرددووه .

نزيك ترين درفه تدا ، پرۇزى هەينىي لە مىزگە ونى گەورەي بەسرە
 چۈوه سەر كورسييەڭو پې به دەمى خۆي ھاوارى كرد : ئەرەي
 ناسىومىي لەمەۋپىش زانىويەتى ج بىرۇ باودپىنكم بۇوه ، ئەوهېشى
 نەي ناسىوم وا خۆمىي بىئىئەناتىم : من فلانى كورپى فلەنام لەمەۋپىش
 ئەم كوت : قورئان ئەزدىي نىھو خودا لە كانى پىويستدا - وەك
 پۇوداوه ئانى تر - دروستى كردىووه ، وە خودا بەچۈ نابىشىرىت ، وە كارى
 خۆمان خۆمان ئەي كەين و خرداھىچ دەخلىكى بەسەر دەرەدە نىھ . وا من لە
 هەموو ئەمانە پاشگەز بۇومەودە توپ بەم كرد ، وە لەمەۋووا خۆم ئامادە ئەكەم
 بۇ ھەلۋەشاندەنەودى بىرۇ باوهەپى مۇعەزىلە كان و درخستى عەبى
 شۇورەيىان .

ئا بەم جۆرە شىخ (ابو الحسن) ئەشەعرى بېرىيادىدا كە نەك
 هەر لە مەسىلەي پىرسىارە كەدا بەلكو لە هەموو مەسىلە كانى تۈرىشىدا
 بىگەپىتەوە سەربىرۇ باوهەپى چىنى پىشۇرى موسۇلمانان كە لە كىتى
 خوداۋ فەرمۇودەي پىغەمىدرۇ پەوشىتى يارانىيەو وەرگىراوه ، بەلام نەك
 لەسەر پى و شوپى ئەھلى حەديث^(٤) ، چونكە تەنگ و چەلەمەي بىرى

(٤) ئەھلى حەديث : رىبازى ئەم كۆمەلە باوهەپ كەنە بەھەي لە
 قوزئان و حەديثىدا ھاتۇوه بىن چەن و جۇون و لىتكۈلىنەھەو پاساودان ،
 لە ئىمامى مالىكىيان پىرسىي لە ئايەتى : (الرحمن علی العرش
 استوى) دا چى ئەلىي ، ئەھىش فەرمۇوى : ئىستىوا راستەو
 چۆتىتىيە كە ئازافرى و بىرۇ بىئى پىتوپىستەو پىرسىارېشلىنى
 بىدۇھەتەو لە ئىسلامدا نەبۇوه . ئەشەعرىيىش ھەمان باوهەپى بۇوه ،
 بەلام ھەزوھ كە خۆي لە : (الأبانة عن أصول الديانة) دا فەرمۇويەتى
 لە بەر پىتوپىستى سەردىم پەلامارى بەلكەو پاساوى داوه .
 جىڭ لە ئەشەعرىيە كان كۆمەلىنى تۈرىش ھەبۇون لە پرۇزەلاتىدا

سەرددەم پیویستى بە ھەمان نىكۆلەنە وە بىرى قۇونى موعەزىلە ھەيدۇ
ئەبىن لە سەر بەرتىكى قايمى و بەھىز ، بەسۇد و دەگەرن لە سەرجەمى
بىرى و باودپى ھاوجەرخ ، بىرى و باودپى سوننت و كۆمەل بىسەلىتىرىنى .
ئا بەم جۆردە كۆمەكتىكى نوى لەربىازو ، كۆنلەپروادا دروست بۇن و
ناونزان : ئەھلى سوننت و جەماعەت : (اھل السنۃ والجماعۃ) وە يىا
ئەشىعرىيە كان (الأشعار ، الأشعريّة) ، كە لە زۆرىيە بىرى و پایاندا لە

لە سەر ھەمان پىياز رۆيىشتۇرون بەلام كەمتر لە بەلكەر بەراوردا
پۇچۇون ، بىيان ئەلىتىن : ماتورىيىدە كان (الماتريديه) بە ناوى
پېشەوا ئەبۇومەنسورى ماتورىيىدېدۇ ، مەولەويى ئەلىتى :

(لە ئەصللىدىيىندا دووكەسىن مەشھۇر)

شىيخى ئەشىعرىي شىيخ ئەبۇ مەنصۇر)

لە ھەندى مەسەلەدا جىاوازىيىان لەگەل ئەشىعرىيە كاندا ،
ھەبە وە كەو مەسەلەي تىراھى جۈزئىي كە لە
شۇينى خوتىدا پاي مەولەلۇيىمان لەم پۇوهەھەتىاۋە . لە باسى
سېفەتكە كانى خودايشدا پايەكى شىيخ ئەبۇ مەنسۇرۇ پايەكى
شىيخى ئەشىعرىي خۆى ، يەڭىنخاۋەر دەردووکىان بە جووتە
رەت ئەكاتەوە ئەلىتى :

(ئەشىعرىي فەرمۇرى بەقا ھەشتەمېيىن)

شىيخ ئەبۇومەنسۇر دەفرەرمۇت ئەگۈيىن)

(ئەگۈيىن لە لاي ئەم بەقا لە لاي ئەم)

وەصفى وجودىيىن ئامما تۆ مەشىنە)

(حەق واتە بەقا لە سەلبىياتە)

تەگۈيىن لە جومەي ئىضاھىيياتە)

لىزەدا مەولەويى پاي جەماماوهرى ئەھلى سوننت يەسەند ئەكا كە
كە ئەلىتىن : سېفاتى وجودىي خودا هەز ئەم حەوتەن : (ويسىت و
تىواناۋ ژيان و زانن و بىستان و بىنىيىن و گوتىن : الارادة والقدرة
والحياة والعلم والسمع والبصر والكلام) .

پری و شوینی ثئشعه ریه وه ثه پریشتن .

ثئم کۆمەلە گەلتى زانسای پايدە بەرزو يېشەراي گەورەيان تىدا
ھەلکەوت وەك: قازىي ثئبوبە كرى باقىلانىي و^(۵) ئوستاد (ابو اسحاق)ي
ئەسفەراينىي و^(۶) (امام الحرمين)^(۷) ، كە زانىزىي . كەلام بە هوى
ئەمانەوه بە جۆرىي پەرمى سەند كە نەك تەنها بۆ بەرگرىي و دەم كوت ،
دۇرى ناخەز بە ئايىن دەست بەلات و بەس ، بەڭو بۆ پەواندنەوهى ئەمى

(۵) قازىي ثئبوبە كرى باقىلانىي : (محمد)ي كورى (طيب) ،
زانايىكى ھەلکەوتو بۇوه بەناو بانگ بۇوه بە كەلام زانىين ،
زىرراوه بۆ قوستەنتىينىي (ئەستەمبۇول) بۆ بۆردىنى قەشە
ەسييحييە كان و وەكىو ئەگىرنەوه زۆر سەركەوتو بۇوه لە
كارە كەيدا ، خاوهنى گەلتى كىتىبى ، يەكتىكىان (التمهيد) لە كەلامدا
كە لەگەل توپىزانەودا لە چاپ دراوه ، لە بىسىرە لە دايىك بۇوه
لە بەغدا گۈچى دوايى گردووه لە بەروارى (٣٣٨ - ٣٤٠) / ٩٥٠ - ١٣ (أز) .

(۶) ئوستاد (ابو اسحاق)ي ئەسفەراينىي : (ابراهيم)ي كورى
(محمد)ي كورى (ابراهيم)ي كورى (مهران) ، يەكتىن لە
يېشەواكانى ئوصوولى فيقه و كەلامە ، خاوهنى كىتىبى (الجامع في
أصول الدين والرد على المحدثين) لە (١٤١٨) / ٢٧ (أز) دا گۈچى
دوايى گردووه .

(٧) (امام الحرمين) : (عبدالملك)ي كورى (عبدالله)ي جوھىنى ،
لە نىسابور پەزەردو بۇوه گۈچى گردووه بۆ حىججازو دەستى
گردووه بەوانە و تەنھو فتوادان لە (مکە) و (مەدینە) دا لە بەر ئەوه
شۇرەتى پەقىشت بە (امام الحرمين) لە پاشا گەپايدە بۆ
نىسابورو (نظام الملك) قوتا بخانەي (نظاميە)ي بۆ دروست گردد ،
خاوهنى گەلتى كىتىبى گىنكە ، يەكتىكىان (ارشاد) لە زانىيارى
كەلامدا ، لە بەروارى (٤٧٨) / ٨٥ (أز) دا گۈچى دوايى
گردووه .

گومان و بدرهه لستی شهپولی دوو دلیش ههه به سوود بی .

ئیمامی غهزالی (۸) له سنوری نهوانیش تیه پری و پاش دانانی
چند کتیب له زانیاری کلامدا ، که مه بهستی سهره کیان بدرگری
بوو له بیرو باودپری ئەشعه رییه کان ، دهستی دایه شیوازینکی فراواتر
بۆهه رگری کردن له ئائینی ئیسلام به شیوه یه کی گشتی ؟ چونکه
گەلی بیرو باودپری فلسەفەی گریکی که زۆریان له بنه پرەتی کی
بەرسیه وە هاتبوون زال بوبون بەسەر میشکی زۆر اه پۇشپیشانی
ئەو سەردەمەداو گەلی بەپاست و بىخوش ئەھاتە بەر چاویان ، لە بەر
تەھوھەت مەردانە دەستی دایه خوتەنەوەی فلسەفەی گریکی بە
تایبەت فەلسەفەی : ئەفلاتوون (۹) بەرسەتو (۱۰) بە پى بۆجۇرنى

(۸) ئیمامی غهزالی : (محمد) کورپی (محمد) ، له غەزالە تووس
ھاتووه تە دنیاوه لای (امام الحرمین) خوتەنەوەیەتی ، ماوه يەك
وانەی له قوتابخانەی (نظامیه) بەغدادا و تووه تەوە ، ژيانى خۆی
بەخت کردووه بە گەران بە دواي پاستیداو ھەمرو جۆرە بیرو
باودپریکی بە ئەھەپری سەربەستی ئازادییەوە تاقىی کردووه تەوە ،
بەناوبانگترین کتیبی : (احیاء علوم الدین) و (تهافت الفلسفە) يە
له بەرواری (۱۱۱ / ۵۵۰) دا کۆچى دوايی کردووه تەمەنى
• (۵۵) سالى مانگى بوبو .

(۹) ئەفلاتوون : PLATON (۴۲۷ - ۳۴۷ ب.ز) ، بە ناوبانگ
ترین فەیله سووفەنیکی گریکییه ، قوتابی سۆکرات و مامۆستاي
ئەرسەتو بوبو ، بە ناوبانگترین کتیبی (کۆرمار) .

(۱۰) ئەرسەتو : فەیله سووفەنیکی گریکی کەورە بە ، مۆستاي ئەسکەندەر
بوبو ، تواني زانیاری مەنتیق (Logic) له هەشت کتیبدا بە
شیوه یه کی تەواو پوون کاتەوە ، له (۳۲۲ - ۲۸۴ ب.ز) دا ژیاوه .

فارابی و^(۱۱) (ابن سینا) و^(۱۲) پاش براورد و تهله کی دووسالی
وه کو خوی له (المقد من الضلال) دا ئه فرمومی : له مهرزی بې کردنی
هیزی میشکی ئه مانیش تىمپی و تواني کتىي : (تهافت الفلسفه) دانبى
که له (۲۰) بىست مەسەلەی سەرە كىدا پای فەلسەفەی هەلۋەشاندۇدۇ
ئەمەنەمەن دەنیاپەی کە لە دلى خەلکا ھەبىو ھەل كەندو ئىتر بۇ پىزەھى
جارانەمەن سەير نەمە كراو ، وەك سەرەتايەك دان بەمەدا نرا كە فەلسەفەش
ھەلەی تىدايمەن پەختەو گۆپان پۈرى تىدە كەن .

لە ئەنجامدا ئىمامى غەزالى شۆرەت و ناوبانگىكى يەكجار فراوانى
پەيدا كەردو بىر و پای ھاوجەرخى گىزدا له تەمەنەمەن بىر و پای قۇولۇ
بەتىنى خۆيداۋ ئىتر لە سەرددەمەن ورده ورده باسەكانى فەلسەفە ھەر
ئەھاتە ناو زانىارى كەلامەن تا كەلامى دواكەوتۇو كان : (المتأخرین)
لە سەرتاۋو ھەندى ناۋەرۇ كەن لە گەل فەلسەفە خۆيدا جىا نەمە كەرانەمە
مەگەر بە مەسەلە بىستراو بە كاندا نەبىي : (مىثلى السعیمات) و
كاربەمەن نەودستا ما مەنتىقىش بۇو بە سەرەتاي زۆر لە كتىي كەلامە كان
دوای غەزالى چەند زانىاھى كى پايى بەرزى تر ھاتە مەيدانەمە وەك :

(۱۱) فارابى : (محمد) كورپى (تەرخان) ، له فاراب (توركستان)
چاوى ھەلبىناوە ، له دىمشق لە بەروازى (۹۵۰) كۆرجى دوايىي
كەردووە ناوبانگى بە فەلسەفە مۇسىقاوە دەركەردوو ، گەلنى
كتىبى سەربەخۇو لېكدانوھى كتىبەكانى ئەرمەستىي ھەيە .

(۱۲) (ابن سینا) : (حسین) اي كورپى (عبدالله) ، له ئەخشەن لە
نزيك بوخارا لە دايىك بىرۇو لە ھەممەدان كۆچى دوايىي كەردووە لە
سالى (۹۸۰ - ۱۰۳۷) دا . ناوبانگى بە (الشيخ الرئيس)
دەركەردوو ، گرنگىرىين كتىبەكانى : (الشفاء) ، (الاشارات
والتنبيهات) لە مەنتىق و فەلسەفەداو (القانون) لە بېشىكىيىدا .

شهرستانی و^(۱۳) ثامنی و^(۱۴) نیامی پازی و^(۱۵)
بهیزایی و^(۱۶) قازی عهزو و^(۱۷) تهفازانی و^(۱۸) وسید

(۱۳) شهرستانی (الشهرستانی) : (محمد) کورپی (عبدالکریم)
له شهرستان : (خوارسان) له دایکبووه، میژو نووسیکی
گهواره بیرو باوهره، خاوه‌نی کتیبی : (الملل والنحل) و
(نهاية الاقدام) له سالی : (۱۰۷۹) تا (۱۱۵۳) زاییندا ژیاوه.
(۱۴) نامندی : (الامدی) (سیف الدین، علی) کورپی (محمد) کی
کورپی (سالم)، له نامندی (عمادیة) له دایکبووه له دیمشق
له سالی (۱۶۴۱ / ۲۳۳) کوچی دوایی کردوه زانایه کی
متمانه پی کراوه و گهانی پای به هیزایه هـ ۴یه، به ناوبانگ تربیت
کتیبی (الاحکام فی اصول الاحکام) و (ابکار الافکار) له
کلامدا.

(۱۵) نیامی پازی : (محمد) کورپی (عمر) به ناوبانگ به
(فخر الدین) له په چاوی هله‌هیتاوه و له هرات له (۶۰۶) /
(۱۱۵۳) دا کوچی دوایی کردوه، زانیاریه کی زور فراوانی
بووه، خاوه‌نی گهانی کتیبی به ناوبانگتریان تهفسیری (مفاتیح
الغیب) هـ.

(۱۶) بهیزایی : (عبدالله) کورپی (عمر) به ناوبانگ به قازی
(ناصر الدین)، له بهیزا : (شیراز) له دایکبووه له (۶۸۵) /
(۱۲۸۵) دا کوچی دوایی کردوه.

(۱۷) قازی عهزو : (القاضی عضد الدین الايجی)، له نیجی له
دایکبووه، له زینداناه سالی (۷۵۶) / (۱۳۵۰) کوچی دوایی
کردوه له کلامدا کتیبی (المواقف) کی هـ یه، که گرنکه بین
کتیبی ثم زانیاریه هـ.

(۱۸) تهفازانی : (مسعود) کورپی (عمر) به ناوبانگ به
(سعد الدین)، زانیاریه کی بددهست بووه له گهانی زانیاریه
خاوه‌نی (المقادد) و (شرح المقادد) و (شرح العقائد) له
زانیاری کلامدا له ناوونهند ثم سالانه دا ژیاوه (۷۹۱ - ۷۱۲) /
(۱۳۸۹ - ۱۳۱۲).

شهریفی جورجانی^(۱۹) ، که هدر یه کهیان نمونین دهستی ٹاشکرای خوی هه یه لم زایاریهدا ۰ و هدر ودها گه لئی کتیبی ودک (ابدار الأفکار) ای ثامیدی و (موافق) و (مقاصد) و (طوالع) و شمرح و پراوتیزه کانیان دانزان و زانیاری کهلام گهیشته هدره لوتکهی بدرزی خوی ۰

له دوانیودی دووه‌می سده‌می هشتمی کوچی که زانیاریه له پیش‌روی کهوت و چووه دوخی پراومستان و بهسته‌ده جگه له پراوتیز لینان کورت کردنده وو جنی گوپ کنی نه بئی ، هیچ همول و تدقایه کی نوی کردنده وو نه ما ؟ چونکه سنواری مسنه له کان پهنه‌نگ پیزرابون و هیله کانی به ته‌واوی ده رکه‌وتبون ، تهناهه له هندی شویشا دست‌نیسانی نمودش کرابوو تا کوئ عدقه بپر ده کات و له کویشدا به کی نه که‌وی ؟

مهوله‌ویش به‌سر ۷م زانسته ته‌واوه‌دا هات و به‌ثسانی توانی خوی له خوانی پازاویه تیر کاو به‌هره یه کی باشی تیدا به‌ددس بیتی ۰ وه له بدر ۷م به‌هره یه کی یه کجارت سره‌که و تووی شیعریشی هه‌بوو ، ویستی سوودی لی‌و درگری بخزمت کردنی زانیاری کهلام و هات سه‌ر له نوی دای‌پشته و بهو زمانانه که نهی زانین ، بهم جووده سی کتیب و هونراوهی به نرخی بی‌وینه ، چاویان هه‌لہیتاو باخچه‌ی زانیاری کهلامیان پازارنده وو بون و به‌رامه خوتیان به سه‌ر کهلام دوسته کاندا بالاؤ کرده وو ۰ یه کم و دووم : (العقيدة المرضية) یه به کوردی و (فوانح) ۰

(۱۹) سه‌یید شهریفی جورجانی : (علی) کوپی (محمد) ی به‌ناوبانگ به (السيد الشريف) زانیاریه کی فراوانی بوده ، به‌ناوبانگ ترین کتیبی : (شرح المواقف) له زانیاری کهلامدا ، له شیرازه وه ته‌یموروی له‌نگ بردى بخ سمه‌رقه‌ند له ناوه‌ند ۷م سالانه دا ژیاوه (۱۴۱۳ - ۱۳۳۹) ۰

به فارسی که خوالی خوشبو و (محی الدین صبری النعیمی) له می‌و
ره چاپی دان له سالی : (۱۳۵۲/۱۹۳۴) ز(دا به پیشوای فارسی و
تابراوه یه کی زور چاپه که بیهله یه .

سیهم : هوزراوهی (الفضیلہ) یه به عهده بیی که ماموستا مهلا
(عبدالکریم) ای موده پرپیس ، له گهله شمر حنکی دریزه دری خویدا به
ناوی (الوسیلة في شرح الفضیلہ) له چاپی دان له سالی : (۱۳۹۲/۱۹۷۲)
ز(دا .

مهوله‌ی نزیکهی : (۸۰۰) بهیتی له (العقيدة المرضية)
نه نیزاردو و ناوی ناوی : عقیده کوردی که هیشتانه چاپ نه دراوه ،
وه هه روهه عقیده یه کی بچوکیشی داناوه بو مندال که ماموستا
می‌حمدید عهلى قهره داغی له سالی . (۱۳۹۷/۱۹۷۷) له چاپخانه
کتوپی زانیاری کورد له به غدا له چاپی دا .

پیرسنستی کتیبه‌ی : (العقيدة المرضية)

مهوله‌وی پیرسنستی کتیه‌کهی له سهر بنچینه‌یه کی پرونون و گهانی ناسک و دلگیر دا اوه : هاتووه فه رمووده‌ی باوه‌ر : (الایمان ان تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله وبالیوم الآخر وبالقدر خیره وشره من الله تعالى) ای کردووه به بنه‌پره و هونراودکهی کردووه به‌پراهه و لیکولینه‌وهی فه رمووده‌که له هر شویتیکا به پی ده ره‌تائی خوی و تا سنوری گونجان باسه‌کهی فراوان کردووه *

له بهر ئده هونراوه‌کهی کردووه به شهش بشی سه‌ره کیهه و جلد له سه‌ره‌تا ، که چاره‌سیز شته کشیتیه کان : (الأمور العامة) ای تیدا ده کات و مک : تیسینی و بوون و شیاوی ای : (النظر والوجود والامكان) وه یا باسی ئه شتنه‌ی تیادا ده کا که بې بودندی به کتیه که خویه‌وه هه‌یه * به هر يه کتی لەم بەشانه ئەلی : ئەسلى (الأصل) : بنه‌پره ، تەنها له شەشە مدا نەبى ئەم وشەیه بە کار ناهنی و ناوی ههوارگە دیتیتە کایه‌وه :

وەسەر ههوارگەی شەشە مییندا
قەضاوو قەدەر وان ، له کەھییندا

بەئى ههوارگەیه و پېوار کە گەيشتە ئەمیزی پیویستى بەبار خىنن و حەوانىنەزە هەیه ، هەر چەند وابزانم هەزار آگەیه کى سەختە و پیویستى بە هەلس و ڭەوتىكى زۆر هەیه بۇ دارو بەرد لابردن و جى خوش گردن و لەوانەشە تۈۋىسى بەرددە لآن و تۈولە پىنى بى ، کە بەربىتە و دو ملى بىشىتى يىا پىنى لىت تىڭچى و سەر نەھىتىتە دواوه ؟ چونكە بەپاستى مەۋلۇزىي خوی گەلە تىدا ھىلالە کردووه و گرنگىي و بايەخىكى زۆرىي داوه‌تى ، بە جورى بىرسو پا نەماوه تەنەلەي نەکاوشىچ كون و قوزبىتكى بەھىشتىو وەتەو سەرى يىا نەکا *

له نو سخه دهست نو و سه گهدا هیچ جو ره سه ر ناویک به پهخته سان
به دی نا کری تهها ئه و بیتهی سه ردتای یه کتی له شهش به شه کانه ،
هه رد وو مه سرد عه گهی له ناو دپ استادو له زیر یه گهدا نو و سراونه ته و ،
مه سرد عه بیته کانی تر به رابه زن ۰ من واي بو نهجم ئمه شیوهی
نو و سینه وهی موله وی خوی بی و ئه سه ر ناو انهی له چا به گهی می سردا
به دی ئه کری بویان زی اد گرد بی به تای بهت ئه گه ریه کتی به وردی
سه بیریان بکابوی ده رئه که وی هه ندیکیان گونجاو نیین له گه ل نمی ته گهیان دا

شیوّزای دوانی ئەم كتىبە

ھەر چەند وە كۆ باسمان تىركىتىي : (العقيدة المرضية) لە زانىارىي
كەلام نەدوئى ، ئەم و زۆر جياوازىشى لە كەمل تىب و هۇنراوه كەنى ترى
ئەم زانىارىيەدا ھە يە .

لە ھەر شوئىتكىدا ھەلىتكى دەست كەۋى باسى سۆفييەرەيى و
زنجىرەي پابىرە ئانى دېپىتە كايدە وە ئەي كاتە ناواخى باسە كەلامىيە كان ،
كە ئەمە بەدىي ناكىرى لە تىب و هۇنراوه كەنى ترى كەلامداو ئەڭەر
شىتكىشىش ھېنى بەو جىزىرەي مەولەوىي نىيە .

خالىتكى تر ئەۋەيدە گۈنى لە پوخە كەرنى دەربېرىن نەبووه و خەدر
چۈن و لە ھەد كۆي بۇي پىنكمەتىي ، ئاوازەنگى لە ئەسپى و تارىي داودو
چەپلەي لە كۆتۈرى ئەندىشىمى كوتاوه ، با سەرىيىشى كىتابىي بۇ درېزە
دازو دووبات كەرنەزە ، ھەر چەند لە پرووي شىعىيە وە ، بە ھۆي
جياوازىي شىودى دەربېرىن و لەيمەك نەچۈونى و ئەنەنەزە ، بە دووبات
دانانزىن .

وھەر وەها لە ھەندىي مەسەلەدا وەك باسى مىراج و چوار يارى
پىغەممەر و نادەكەنىي و ھەندىي مەسەلەي ترىپىش بە شىۋەيدە كى پې لە سۈزۈ
خەيال دواودو بە جۇرى جوانكارىي تىدا بەكار ھىتاوه و تارىي لىتى
پازاندۇرەتەوە درېزەي پى داوه مەڭەر ھەر لە دەست مەولەوىي خۆى
ھائىنى .

تەمەش تام و چەشىتكى واي داودتە ئەم جۆرە پارچانەي كە سەدان
بەڭەرەنەزەن كەس ھەر لە مىزەدە لە بەريان كەردووه بۇوه بە وېرىشى
سەر زمانيان و لە كاتى خۇشىي و ناخۇشىي و لە وەختى تەنبايىي و
كۆبۈنەوە گىشتىيە كان و لە مېحرابى وەعزو سەر مېنېرە كاندا
خويىندۇرەنەتەوە ، و تارىي خۇيان بې ئارايىش داوه .

هۆنراوەیە یا شیعر ؟

باسى پىشۇ سەر بۇ ئەم بىرىيەر ئەكىشى و ولامە كەيشى يەكتىكە لەو مەبەستانە ئەمانھۇئى لەم لىتكۈلىنەودا بىگەينى ؟ بەپاستى لە هەندى شويندا لە داوى هۆنراوە پۇوت دەرباز ئەبىچى خۆرى ئە گېپتىتە لۇوتکە ئەزىز بەر زى شیعر بە ھەموو ئەندىشە و ھىماو جوانكارى و چەش و تامىھود .

مەولەوى ئە دەقى كىتىھە كەو لە پەراوىزە كائىشما خۆرى بە هۆنەر (ناظم) و كىتىھە كەشى بە هۆنراوە (نظم) ناوبر دوود ، سەر بارەت بەودى زۆربەي كىتىھە كە شىوازى هۆنراوە گىرتۇۋەتە بەر ، بە هوى سروشتى باسە فەلسەفى و كەلامىيە كانھوە، ھەرچەندە پەقەنى و وشلى ئەم باسانە سەر جەم بۇ نەبووەتە كۆسپ و جاروبار شەونمى ئەندىشە و شىئى خەيالى ئامادەيان گىردوون بۆچۈونە ناو چوار جىوهى شىعىرىكى ناسىك و دلگىزىرەدە ، وە كولە ھەندى لە ھەلبىز اردى كانا دەر ئە كەۋى ئەرچەندە مەرجى شىعىيىش وابوو ئەم جۆرە كىتىانە بە هۆنراوە داتىن جىڭە لەمە نەرىتىشىن پارچە كاباندا ھەبى .

بنه‌په‌تى هەلبزاردنى نموونەكان

باشه‌كى يىشۇر تېشكىنلىكى تەواو ئەخاتە سەر ئەم مەسەلە و بىزى و
شۇيىتى بۆ دىيارى يى دەكەت •

دىيارە ئەبى ئە نموونانەم هەلبزاردىن زۆرتر خەياللىكى شىعرىي و
پروپەركى پۇوناڭى رەوانىزىيان ھەبى •

پەستە ئەمە وايدە، بەلام وەنەبى هەرچى لەم جۇرە بىت ھىتابىشىم و
ھەرچىشىم ھىتابىي ھەر شىعر بىز و ھۆنراوەي تىدانەبى، چۈنكە ھۆزى
تىريشى تىدا پەچاو كىراوە •

ئە نموونانەي لەم لىكۆلىيەنەدە ھىتراون نزىكەي دەيدە كى سەرچەمى
كىتىيە كەيدە، ھەندە بە ئەنەست و ھەندە بە پېنىكەوت زۆرىيە شىعر دەرچوون،
وە ئەوهشىي ھۆنراوەي پۇوتە بۇونىي ئەڭ تەنها زىانى نىيە، بەلگۇ
پۇيىستە بۆ تەواو ئىتىي لىكۆلىيەنەدە كەو بىشچاوخىستى و ئەيدە كى نزىك
لە پۇوداۋ (الواقع) لە بابهەت كىتىيە كەدە •

ناوى : (العقيدة المرضية) له كويّه هاتووه ؟

له هۆنراوه که خۆیدا هیچ باسی لەم پووه ئىئىه ، بەلام له پەسەند
 (تقریظ) کردنیکا ، کە مەولەوی خۆی بەزمانی عەرەبى
 هۆندۈرۈيە تىيە وە بنجۇ بىنوانى ئەم ناونانە بە تەواوی پۇون ئەگانە و دو
 نشىنكى دەرخەرى ئەختاتە سەر ٠

مهله‌هایی لهویندا هله‌ی : دوای هونینه‌هودی کتیه که و پاگه‌هاندنسی
شیخ عوسنی ته‌ویله - خوا پله‌ی به‌رزا کاته‌وه - که پیغه‌مهودی دیزروهه و
(به بئی باسی چوتی بی‌بینیه که) شه‌ویش فه‌دموویه : ئەمە نامه به کى
حوش‌هه‌ویست و په‌سەندد لامان ، ئەمیش ناوی ناوی : (العقيدة المرضية لدى
جناب أفضـل البرية) وانه : بیرو باودپری په‌سەند لای به پیزترین
دروست کرا او .

ئەمەش، دەقى لەسەندە كەيە :

رساله جامعه المسائل
 وبعد ما نظمتها واجبرا
 قطب الزمان شيخنا عثمان
 بأنه لما رأى النبي الرايم
 يقول : ذي رساله اليها
 سميتها عقيدة مرضية
 صلى عليه الله من نواله
 به لنا قد عمت العوائد
 نهودی شایانی باسه مدوله وی (ال)ی نه خستو و دته سهر ناوه کمهو
 لمهو نه حجه مدیهستی نهودی بیه ناوی ناوه بهودی نه و مه بهسته بگهیستی : جا

به شیوه کوردی ، و هر ودها پسنه که وا نه گهیتی که (لدی
جانب افضل البریة) کدرتی بئ ل ناوه که ، بهلام پدوشت وا یه که کدرتی
دوایی لهم جو ره ناوه دویزه دارانه دا ئه کرتیری .

تیبینی :

ژماره بیته کانی (العقیدة المرضية) به پیش چاپه آه (۲۴۴۰)
دانه یه و به پیش دهست نووسه که (۲۴۳۲) دانه یه سی بهت له
دهست نووسه که دا هه یه له چایه که دا نییه ، تو به تیش لهم دا
هه یه و لهدادا نییه ، به تیکیش : (وجود ممکنات)
دووبات کراوه تاوه له هردوو لا پهراهی (۱۱۴ ، ۱۱۵) دا له
دهست نووسه که دا هر له شوینی دووه مدا هه یه ، ئه گهه ئهم بهتنه
سه رزمیر نه کهین و زیاده هردوو لا سه رزمیر کهین ژماره بیان
ئه بیته (۲۴۴۲) دانه .

ئه مهش جیوازی هه یه له گهه ئه وهی ماموسنا مهلا (عبدالکریم) ی
موده پریس له پیشه کیی دیوانی مدوله وی و له کتر تاییی (الوسیله
فی شرح الفضیلہ) دا باسی کردووه که (۲۴۵۲) بهتنه .

سمهره تاو هۆی دآنانی کتیبی : (العقيدة المرضية)

مولوی لە سەر پەدۋىت و نەرىتى ئىسلامىي پاش يارمەتىي
ودرگەرنى لە خوداي بەخىنەدى مىھەرەبان :

بسم الله الرحمن الرحيم

هۆنراوه كەي بە سوباس ستابىشى خودا دەست پىدەكت ، بە
جۈزى كە هەر لە سەرەتاوه دەست نىشانى ناوارەرۆك و مەبەست بىكەت :
(براغة الاستهلاك)^(۱) :

**زوبىمى عەقىيدە خۇلاصە كەلام
ھەر لە تو بۇ تو سەممەدۇ ثەنای قام^(۲)**

نوشىكى بپواو پوخىھى وتار يا زانىارى كەلام ئەمەيە : لە
خۇتكەنەدەيدە و هەر بۇ خۇتكە سوباس ستابىشى تەواو ؛ يە كەم لە بەر ئەرە كە
ھەر خۇت توانادەرى ئى بۇ بە جىھىتىنان يە بېئەنە ئەمەدە كە هەر خۇتكەنە
سەرچاودى ھەمە خىر و بىر و ستابىشى ھەرچى ئى تىركەين چۈنكە
دەستكەردى خۇتكە ، هەر بۇ خۇت دەگەپتەنەدە .

(۱) براغة الاستهلاك : جوانكارىيە كى پەرانىتىزىيە ، مەبەست ئەمەيە
لە سەرەتاىي كتىب ياخىدا و شەنەن كە ناوارەرۆك
دەست نىشان بىكەت ، لىرەدا و شەنەن كە ئەبن كە ئەمەدە
ئەگەيىن كە كتىبى كە باسى زانىارى كەلام دەكت ، هەر وەھا
ناوارەرۆكى بە يەكەنلىكى تىريش هەر لە زانىارىيە كەمە وەزگىيرىون ،
ئەمەش جۇرىنىكى ترە .

(۲) زوبىدا (زىدة) : ئويشىك ، پوخىتە . عەقىيدە (عقيدة) : بىپرو
باوەر . خۇلاصە (خلاصة) : پوخىتە . كەلام (كلام) : وتار ،
وته ، وته خۇوا ، زانىارىي بىپرو باوەر بىنەپەتىيە كەنلى ئايىنى
ئىسلام . بۇ تو سەممەدۇ ثەنای قام :

پاش نهودی ندرکی سوپاس و ستایشی به جی هیتاو سوپاسیش له سهر
نعمته ، ئەیمۇئی هەندى لە نعمته کانى خودا باس كات ،
گەورە ترینیشیان پژاندنی پۇوناڭى باوهپو ناسینى پاستى خۆيەتى
بەسەر دلى بەندە كابا . لە بەر نهود ئەلى :

ھەر خۆتى بۇ خوت بورھان ، دىيتر بەس
بەشى خۆتى تېكەل ناوى بىكا كەس^(۳)

ھەر خۆتى بەلگە پاستى بۇ خوت و ئەلەر خۆت نىشانى دلى
ئارەزۇ مەندان نەدەي بە ھىچ جۆرى ناتوانن بىناسن و ، نابى كەس
لە خۆتى بابىي بىن و بلى : من بەلگە بىن گومان دېنمەو بۇ خوايەتىت
لەسەر ڑىبازى فەلسەفو كەلام و زانىارى ؟ چونكە ئەۋانە داد نادەن و
ئەگەر دوودلىشى ، گۈئى شل كە لمە :

كەنادەي صەحرىا نادىيارىيە
بىنسايى عوقۇول ئاومراوارىيە^(۴)
(ضيق النفس) يە ، ھەناسەي نايە
دانش ، پىنى دەليل (عرق النساء) يە^(۵)

(۳) بورھان (برهان) : زاراوه يەكى مەنتىقە ، مەبەست ئۇ بەلگە يە
كە سەزە تاكانى لە پۇالەت و لە كەرسەدا پاستوبى گومان بن .
دىيتر ، ئىتىر . ناوى : نابىن .

(۴) كەنارە : كەنار ، لىۋوار ، قەراج . صەحرىا (صحراء) چۆل ،
بىبابان مەبەست بىبابانى ناسىيىنى خودايە . عوقۇول (عقول) :
كۆزى عەقلە (عقل) : مەبەست ئۇ ھېزە نەھىيە مەرقە كە توانانى
ھەلۈەشاندن و لېكىدان و رېتك خىستنى زاراوه كانى ھەيە ، بۇ
گەيىشتىن بە نەزاراوا ، يَا ئۇ ھېزە نەھىيە كە توانانى بىبارى
ھەيە . ئاومروارى : نەخۆشى ئاوهاتنى چاولە سەرەتاوه ،
كە لە ئەنجامدا سەر ئەكتىشى بۇ گۈيرى ئى ، مەبەست لېرەدا دۆخى
پىش كۈيرىيە .

(۵) (ضيق النفس) ھەناسە توندىي ، نەخۆشى كى تايەتە ئەمۇ

که نارو لیواری دریای خوداناسین دیاری نه کراوه و بایانی نییه
له گه لمه شدا چاوی عقل ئاوازی هاتووه و زه رداییه کی ماوه زانیش
توضیه هنasse توندی بوجو و خفه يه .

به لگه ش پی تووشی ئیش و ئازار بوجو و پهق هله پراه چا ئه گهر
تمه باری عقل و زانین و به لگه بیتیتر :-

عیرفان بهوانه کهی حاصل دهوي ؟
بهو بیت نه و صه حرا چلون طهی دهوي ؟ (۶)

ناسینی خودا بهو عقل و زانین و به لگه نه خوشانه کهی به دست
دهی ؟

بهو بیت پهق و پر ئازاره نه و بیابانه بی پایانه چون ئه ببری ؟
که وابو با لافی ناسینی خودا به هیزی ژیری و زه بری زانین و
توانای به لگه لئی نه دهین :-

دیباردهی هدیه . (عرق النسا) : نه خوشیه که له پرماتیزم ئه چنی
مروف توضیه ئازاری قول و قاج ئه کاو هسلس و کهوتی لئی
ئه ببری .

دانش : زانین ، له سه ره سرعی پیشوده ،
پیتی دلیل : له په راویزی چا په کهدا : (دلیل پیتی) .

(۶) عیرفان (عرفان) : ناسین ، زاراوه يه که له سو فیگه ریسیدا پتر
به کار دینری ، مه به ستیان پله يه کی تایبه تی خواناسینه که له
خوده رخستنی خویه و بوز دلی ئازه زووداران و خوشه ویستانی
پرووده دات .

دهوی : ده بیت . چلون : چون . طهی (طی) : پیچانه وه ، مه به دست
لیزه دا بربینی ماوه يه .

چاک واته خه یال بی ته قریب نه کهین
مه علومه تو توی . نیمه یچ خو نیمهین^(۷)

پاش وايه خه يالى دور لە مەبەست نە كەين و دان بە پىچارەبىيى خۆماندا بىتىن ، شىتىكى ئاشكرا يە تو تۇرى ، بۇ ھەموو شەكتۈر دەسەلات و گەورەبىيە وەو ئىمەش خۆ ھەر خۆمانسىن بەم ھەموو نەزانىيى و بىيھىزبە وە ئا بەم جۆرە مەولەوى سوباس و ستابىشى پەزىز دەگارى بەجى ھىتا لە گەل دەست نىشماڭ كەدنى مەبەست و دەربېرىنى بېۋاى تايىھتىي خۆى بەرانبەر مەسىلەئى خواناسىن ھەر چەند ھۆنراواھ كەشمى سەراسەر لەسەر ئەم پىبازە نەرۋىيىشتووە ؟ چونكە ئەم پىنگە سۆفيگەر بىيە هيى ھەموان نىيە و تەنها مەولەوىيى ويىستوو يە لەسەر شىوهى : (براعة الأستھلال) ئەو بىگەيتى كە ئەم پىبازدەش شوتىكى دىيارى ھەدە لە كىتىھە كەدا .

لە پاشا ھەر لەسەر ئەو نەرييتسە باسمان كەرد دەست نە كانە بەجى ھىتىن دەرەد لەسەر يېغەمەر (دەخ) بە شىۋىدە كى بە كەچار پەسەندو بىيىنە توپىدا بەرز ئەپىتەوە بۇ بالاترین لووتكە شىعىر و تاسكىكى ئىخەيال و ئەلتى :-

ههوره کهی پر محمدت رووی سمهای که رم
صلات و سلام ، کهی کم شسته کنم^(۸)

(۷) ته قریب (تقریب) : نزدیک خسته و هی نه جامی به لگه له
مه ب هست ، زاراوه یه کی زانیاری (مناظرة) یه مه ب هست له
بر ته قریب لتر هوا شتی ، بی حجته . تتمه یچ : تئمہ یش .

(۸) ره‌محمد (رحمه) : سوز، بهزه‌بی‌ی . سه‌ما (سماء) : ناسمان .
 کده‌رم (کرم) به‌خشننده‌بی‌ی . صه‌لات و سه‌لام (صلات و سلام)
 درزوودو سلاو که‌ی کم تیسه‌کم : به‌خوپ ، به‌تاو ، پریزنه بکاو تاو
 به دوای تاودا بیتني ، وشه‌یه‌کی داریزراوه به‌کار دیتری بو ثه‌و
 مه‌به‌سه‌تازه‌ی پیتشرو له هه‌ندی ناوچه‌ی کورده‌وارییدا .

ئای لەم بىرە وردو ئەندىشە ناسكەوەسى لەم وىتە پىرىنگدارو چالاڭو
پېرى جەم و جوولە ! ئەوا هەور بەو ھەموو خىربىزە يەوه بەتايمەت ھىي
پە حەمەتىش بىو بە كۆتۈشە وە بىن ؟ بە پۇوى ئاسمانى كەردم و بەخىنە بىي
خوداوه ئەم ھەورە چى بىكەت ؟ سلاٽو دروودى يەك لە دواي يەك :

بىزى و بىزى و بىزى و ھەمدە
وە سەر مەزىزەعەي پۇحى خاتەمدا^(۹)

بىزى و بىدا بە يەكداو بىزى بىزى بە سەر كىلىڭەي گىانى كۆتايىي
پىغەممەراندا، بەلى بەسەر (كىلىڭە)ي گىانى پاكىدا بۇ ئەوهى ئەو پېۋزەي
ھىدaiيەت و ئايىي پاستىيە پىر گەشە كاو بەرھەمىي پە يابەي بىاتە نەوه پاش
نەوهى كۆمەلى ئادەمیزادو بەمەشەوە تەوهەستى بەلكوو :

سەرلەز كا سەرلەز وەھەر شەناوا
وەسەر سەۋزەي پاك ئالو ئەصىخائىدا^(۱۰)

لەويىشەوە ئەو دروودو سلاٽو سەركا بە ھەموو چۈگەو پۇوبارە كاندا
تا ئەدا بەسەر سەۋزە خاۋىنى ئالو يارانيدا بە جۇرىي پىي گەشە كاو

(۹) بىزى : بىتنى . بىدا و ھەمدە : بىدا بە يەكدا ، كىنبايە بە لە زۇرىي
تاوه كان و چىرىييان . مەزىزەعە (مزرعە) : كىنگە .
خاتەم (خاتم) : پىغەممەرى موسولمانان (محمد) (د.خ) خاتەمى
پىن ئەلەين (۱) لەبەر ئەوهى مۇزى پىغەممەرىتى ئەوانى ترىي
كىردووه .

(۱۰) لەبەر ئەوه كۆتايىي ھەموويانه .

(۱۱) سەرلەز : سەرپىز . شەتاو : چۈگەو پۇوبار . سەۋزەي پاك :
لىزەدا سەۋزەي بەكارھىتىناو بۇ پىغەممەر مەزىزەعە ، چونكە بىن
كىلىڭەزىيان نابىرىتە سەرلەبەر ئەوه ئەمان پارچە يەك سەۋزىدى
ئەو كىلىڭەن .

دهشت و چیای خودا په رستی و ثاینی بئی بر از تنه و هر بر ده وام بئی
لهم بالاو بونه و دا :-

تا بدا پرتهو و هسر وجوددا
ئیمان له ئه سار ئه هلى شوه و دادا (۱۱)

ئم در ووده بر ده وام بئی له پیژنه به سه ر ناوبرا واندا هدتا با ودر
له نهیتی خودا ناسه راستیه کاندا تیشک و پووناکی ئه خاته سه
جیهان و بونه و ده ، له هدر و در زینکیدابی خۆ دیاره ئمه نه بر او ویه ده با
در ووده کەش هدر وابی .

ئهنجا مدوله وی ورده ورده ئه یه وی بچیته ناو مه به سه ته و له بدر
ئمه ئاموزگاریه کی ناسکی خوینه ئه کاو ئه آی :

بعد ، گشت ئه جرات بوئی و ده مانع
کام ده مانع ؟ و بئی یادی خودا چاخ (۱۲)
له پاشا با همو ئندامی له شت بئی بملووت کام لوت ؟ ئه ودی
ئالو و ده بئنی بئی یا یه خ و ترخی ئم جیهانه نه ما ود بی ؟ نه . ئه ودی به
بئنی یادی خودا په روده بونه خۆی گرت وووه ، به لئی با همو ئندامت
ئاماده بئن کردن بئی :-

(۱۱) پرتهو : تیشک و پووناکی ، له چاپه کەدا : (تابدا و پر تاو)
پر ناو : پیژنه ، لیزمه ، نوسخه خه ته کەم هله لبڑازد چونکە
پووناکی بئق با ودر گونجا تره له لیزمه و تاو . وجود :
بونه و ده ، جیهان . ئه سار (اسراز) کۆی سیپرە (سر) مه بەست
شوینیتیکی بە نهانه له دلی مەرقە جىئى پېشوازى با ودر پووناکی
جیهانی بالا يه . ئه هلى شوه و داد (اهل الشهود) : ئهوانه خودا
دە بیسن و اته دهی ناسن بە جۆرئ وەك بیسین وایه .

(۱۲) بعد (بعد) : له پاشان ، ئمه له سه ر نه بیتی باو بونه ، کە
مه بەستی کتیب و نامه بیان له سه ر تاکە بئی جیا کردو و ده ته و ده .
ده مانع : لوت : کەپوو . چاخ : تەواو ، دروست ، قەلەو .

نه ک نه فجهی ده مدهم (خالق الانام)^(۱۳)
یا فهیضی ئەنفاس ئەصفییای گییام

له ناکاو بؤی بیت چابوک کا گوزه
بؤی وە حەسرەت نەوی بی باخە بەز^(۱۴)

نه وە بۇنى خوشى ، کات کاتى پىرود دەنارى ھەموو كەسان^(۱۵) ،
یا لىشمارى ھەناسەمى دەنارى بەپېزە کان ، له ناکاو خىرا تىسەپ کاو
بۇت بىتى بە ئاخ و داخ و دلساىدى كە بىن ئاگا بۇرتۇ نەت قۆزىيۈزە نەزدە
بەلىنى با ھەموو ئەندامت ھەستىيار بىن چونكە ئىستە دەست بە مە بدەست دە گەين و
لەوانە يە لەمە دەدوا لە ھە سايتىكا ئەوبۇن و ھەناسە دەلکا ، وا لىرەدا باسى
باودە دېتىتە كايىدە دەسا گۈيىتلى بىن ، بىزانە چ بۇن و بەرامبەيە كى خوش
بلاو دە كاتەوە .

(۱۳) نەفجە (نفحە) بۇنى خوش . دەمدەم : کات کات (خالق الانام) :
درۇست كەرى خەلکان . فەيىض (فيض) لىشما . ئەنفاس (انفاس)
كۆزى نەفسە (نفس) ھەناسە ، كىيىنا يە لە تىنىي پىاوا چاكان . بۇ
سەر دلى خەلکانى تىر . ئەصفىيا (اصفييا) كۆزى صەفى (صفى) يە :
پالاوتە و خاوتىن و بىن گەرد . كىرام (كرام) كۆزى كەرىيىم (كرىيم) ئە :
بەخشنىدە .

(۱۴) له ناکاو : لەپەر ، له چاپە كەدا (وەناکاو) . بؤى : بۇنى ، يَا بۇ
ئەو . چابوک : خىرا . گوزەر : تىيەپ . بۇئى : بىتى . حەسرەت
(حسرا) خەم و پەزارە لە سەر لە دەست چوو . نەزىىى : نەبىى
باخە بەر : وشىار .

(۱۵) مەولەھى لەم شويىنەدا ھىنماي كردووھ بۇ فەرمۇودەي : (الا ان
للە في ايام دھركم نفحات ، ألا فتعرضوا لها) واتە خودا لە
پۇزىانى ژيانىنانا بىنلى خوش بلاو دە كاتەوە ، ئاگادارىن خۆتانى
بىدەنە بەر .

هیتمای هموای ثو قهديم په يمانه
پيمانه و هك ئه هل هموا په يمانه^(۱۶)

هیشتا سهودايى و خوشويستى ئهو په يحانه كونه دپۇزى « قالوا
بلى ، (قالو بەلە) مان (پەيمانى بىرپاوا دان نان بە خودايەتى خودا لە
ئازەلدا) لە دلدايمو جىنگىرە ، وەك ئارەزووى مەيخۇزە كان بۇ
مەى و بىالە .

وە لە بەر ئەوينى ئهو په يمانه :

دهلاتىنهوه ، صەزىچ : ئىيما ، نە
های ساقى ئامان ، وەختى ئىيمانه^(۱۷)

دهپارىنهوه بە ئىشىرا نەك بەپەمزۇ ئىشارە . های مەى گىنپى پەستى ئى
باسى ئىمان لە كايىدایە ؟ بەلكو كارىنىكى وا بکەمى كە بتوانىم بە باشى ئى
پەسەى كەم و لىرى بكتۇلمۇوه ، ئىستەش سەردەمەتى :-

(۱۶) هىتمای : هىشتا ، هموا : ئازەزوو ، ئەوينى ، خوشويستى ئى ،
سهودايى . قەدىم بەيمان : پەيمانى كۆن : مەبەست ئەو پەيمانه
ئازەلىيىبە كە ئادەم مىزاز دايە خودا ، كە دان بە خودايەتىدا
بنى : (واد أخذ ربك من بنى آدم من ظھورهم ذریتهم و اشهدهم
على انفسهم ألسنت بربكم قالوا بلى) لە ئايەتى : (۷۲) لە
سۈورەتى : (الاعراف) پيمانه : لامانه ، هىشتا هەر لە سەرىيىنى .
ئەھلى هەوا پەيمانه : بەرەي ئازەزوو دازانى پەيمانه و جامى مەى
خواردنەوە ، مەبەست مەىخۇزە كانه .
لە نىقان پەيمانى يەكەم و دوومن و پيمانەدا جىناس ھەيە ،
بەھەردو پېنۇوس . لە هيى نۇيىدا يەكتىكىان ناتەواوە .

(۱۷) دهلاتىنهوه : دهپارىنهوه . ئىيمانه : يەكەميان پۇون كردنەوەى
وشەى صەزىچە ، واتە نەك ئىيما رەمەز مەبەستى دوومنىش
ئاشكرايە و جىناسىيان لە تىواندایە .
های وشەى بانگ كردنە . ئامان : دەخىل ، بۇ هانا بىردىن بە كار
دىنيرى جىناسى ناتەواو پېتك دىنى لەگەل وشەى (ئىيما ، نە) و
(ئىيمانه) دا .

هر بهار ناوی دهی له په یمانه
فرصت دهه و تی دهی له ده یمانه^(۱۸)

هدر همیشه به هار نابی، مانگی ددی و ناوده راستی زستانمان نه به ره و همه دده و تی دهسا هدلسه تاو دده پاله؟ خو تو له هیچ تایقیکت که م

تۆ سەبووی مەھى پىت ، جام جان فيدای دېت^(۱)
دل چاوى وا لېت : سا با پىت تا پىت

زوان وه بئ مهن و هسەر نەفرىردا
خامە وه بئ دەس وه رووچى نەحرىردا^(۲)

خو تو کوبه‌ی مهیت پیه ، جامیش به قوربانی پیته و ئاماده‌ی جی‌به‌جی کردنی فهرماته ، دلیی ئارذزو و مهندانیش چاوه‌رواته ، که

(۱۸) ناوی : نایی ، دهی : یه کهم : مانگی ناوه پراستی زستان ، دووم
بتو دنگدان و فرمان جی به جی کردن به خیرایی به کار دینزی .
پهیمانه : یه کهم پیک هاتووه له (پهی ، مان ، ۵) وانه له به رهمنه و
هر ئه بن پیی بگهین ، دووه مییش به واته پیاله یه ، لهم به بیتهدا دوو
حیناسه ، تهواوی ی ناشکرا هه به .

(۱۹) سه بیو : کوویه . جان فیدا : گیان بهختکر ، قوربانی .
 سا با بیت : دهی با مهی بیت . تا بیت : وہ کو مہولہ وی خزوی له
 پراویز یکدا باسی کردووه نہ تو انری په یوہ ند کری به بہیتی
 پاشه وہ وہ کو نیمه نہ سه ری رویش تین ، وہ نہ شن بی پچری نیری ،
 لهم بارہدا ده بہسته کلی نہ وہ یه : هه تا بھروو برومی مه یه که بیت ،
 که نہ وہ له بہتھے کلی ، پاشه وہ دا باسی ده کات .

(۲۰) زوان : زمان . ته قریر (تلریر) و تنهوهی زانیازی و شتیی تر
 خامه : قلهلم تحریر (تحریر) نووسین له چا به که دا له باتیی :
 (و همه) ، (همه) وه له باتیی (و همه) ، (و همه) ،
 دیاره خته که به جئی تره .

وابو ؟ با مهی بیت بو ئوهی مهست و خومارم کاۋ لە تىزى گۈرمى ئا
وجۇشى ددرۇونم زمانم بى ئاڭدارى خۆم بىتە سەر تەقىرىرى مەسەلەي
ئىمان و قەلەمېش بى دەست و پەنجە بىتە سەر نۇرسىنى باسە كە ئاوا
ناوا ئەبى پىشەكىي دانان و بەناسكىي چۈونە ناو باسەوە ، ئەگەر
ئەمە شىعر نەبى ئەمە ئەبى شىعر چى بى ئە ! بە پاستى ئە ناسكىي خەيللۇ
وردى ئە بىردا لووتکەي ھەرە بەرزى شىعەر ئەرتووە ، كە بە هىچ
جۇرى ئە شىوازى ھۆنراوە زانىارىيە كان ناچى ، جىڭە لە ئە ھەموو
جوانكارىيە بە جىئىادەي تىياندا بەدى ئە كەرى .

لە پاش ئەمە دىتە سەر پىاسەي ئىمان دابەش كىرىنى بە بىي
زانىارى ئەلام ئەلى لەسەرى ئەپروا تا دىتە سەر باسى تەكلىف بە ئىمان و
يە كەم جار تەنگ و جەنەمە كە ئەخاتە بەر چاۋو ئەلى : -

**ئىمان عەرەضەو كەيەن نەفسانىي
نەڭ بە ئىختىيار فىيلى ئىنسانىي (۲۱)**

ئىمان و باوەر عەرەضەو ھەر لەدى خاودن باوەردا ھەدیە بەلام لە
بەشى چۈنتىيە (الكيف) و زانىيان دەلىن تەكلىف ھەر بە كىردار ئەبى ئە :

(۲۱) عەزەض (العرض) : ئەو شىتەي كە بە شىتىيە ترەوە وەستاوه ،
ئەرەستق بۇونەور (الموجود) ئى جىڭە لە خۇوا ئە كا بە دوو بەشەوە
(۱) گەوهەر ، ئەوەيە كە بە خۆيەوە وەستابىي وېتىرىستى
بەشتى ئەنلىق . وەك تەن . (۲) عەرەض : ئەوەيە بە شىتىيە
ترەوە وەستابىي . عەرەضىيىش ئەكت بە ئۆز بەشەوە يە كىنگىان
چۈنتىيە (الكيف) وەك ، رەنگ و تام و رەقىي و نەرمىي و ...
ئەمېش ھەندى جۇرى نەفسانىيە ھەر لە مېشىكدا ھەيە ، وەك
دەخۇشىي ، زوبىرى ، بىردا ، دلىيايىي ، ترس ...
فييلى ئىنسانىي : يە كىنگى ئەن ، لە ئۆز بەشە كەي عەرەض فييلى
(فعل) واتە كىردار : وەك ، خواردن خواردنەوە ، لىدان ...

چونکه مروف توانای هر به سر کردارا هدیه ؟ کدوانه ئه بئی بوجی خودا
داوای ئیمان هیتامان لئی بکات ؟! که دده لاتیشمان به سه ریدا نیمه
بهمه و لامه که یه تی :-

به لام نه سباب ته حصیلی یه که سر
عشت نیختیارین و هک صه رفی نه ظهرا (۲۱)

دوكانی هیتامه دی باور همودو به تاره زوو تو اسای خومانه و دلک :
ناراسته تیبینی ، له کرداریکی میشکی مروفه ؟ له وابوو ۰۰
نه کلیف به ئیمان بنی نیختیاری
له هموری سه طوهت باری نه باری (۲۲)
وه بادی نه کلیف بهو نه سباره سه
ئیمانیج سه و زهی ثه و سه راوه سه (۲۳)

(۲۴) نه سباب (اسباب) : نوی سه به به (سبب) : هز . نه حصیل
(حصیل) : پهیدا کردن ، هیتامه دی ، کرداری فیر بورو .
نیختیاری : نه ز ترده و هدی که به تاره زووی خزمان بنی و پنوسیست
نه کرابن لمه رمان . صه رف (صرف) : ناراسته کردن ، نه ظهر
(نظر) : تیبینی ، زانراوه یه کی مه تیقه مه به است پیش کردن و
پنکخستنی هندی له زانراوه کانی مروفه بز له بیشتنه شنی
نه زانراو ، ئه کاره نه پیشنه و بله که داروه نه داد و دوو بزواني
نیدا یه کلم پیاچوونه و هدی زانراوه کن دوو هم که پانه و بز سه
مه به است .

(۲۵) ته کلیف (تکلیف) : شتیکی گران خسته سه شانی یه آنی ،
دوا کردنی هستانی یه آنی به کاریکی گران . سه طوهت (سطره) :
باری داگییر کردن و به کار هیتانی ره قی . باری : یه که م
خوا ، عره بییه و ئیسمی فاعیایی (برآ) یه ، واته دروستی کرد
دووه میش کرداری پابور دووی بارینه دیاره جناسی تهواریان نه
نیواندا هدیه . نه : ئه گه ر .

(۲۶) باد : با ، نه سباوه سه : نه سباب یه . ئیمانیج : ئیمانیشین .
سه راوه سه : سه راوه یه ، له چاپه که دا : (آسیاوه سه) : ئه سیاوه سه .

وهردی هفت گاسن زور نه ختنی نموئی
بنی دوجو هه ریز شورگات نمهوی (۳۰)

سا نهر سه‌وزی کرد نه خصلتیکی هه‌یه
و هر نه، ج لزوم؟ ده زرعه‌ی خویه^(۲۶)

داوا کردنی باوده هینان ئەگدر لە هەورى بىباکىي پەروەردگار
پۇوىدا (كە پۇوېشى داوهەمېشە پۇوېش ئەدا) ئەۋە مەبەست داوا
کردى بەجىھىتەنai ھۆكانتىي وەڭ تىسىي و وزدبۇونۇوە بىپوايش ھەر
بەوه سەوز ئەبى ، بەلام زەۋىيەكى خۆش كراوو چەند جار كىلىڭاۋى بىي
خوى و بىزارى ئەھىي . مەردپاي ئەمەيش ، سەوز بۇونى ئىمان ھەر
ئەڭپىتەوە بۇ خودا جا ئەگدر كەردىي ئەۋە لە گۈزىيەي خۆيەوە يە
ئەڭدر نەيشى كەردىي يېرىت نىيە لە سەرى ؟ چونكە كىلگەي خۆيەوە
نازادە تىدا .

نهمه هیمایه بو دوو مه رجی ینه په تی گهوره لم مه سله يهدا يه کم
ناماده بی تی شون : (استعداد محل) که گومان نیه مه رجتکی سه ره کیه و
فهرمانی به جیه له روربه شویناندا دوو هم نه بونی کوسه و دز و ک بیرو
باودری کونی ناله بارو ثاره زووو گه لئی شتی تر ۰

جا لیکدانه و دی هیما کان با له سه ر خوت بی ، چو یکه پاش زانی نی
دوز مدرجه که دوز زینه و دیان ٹاسانه ۰

نهنجا پاش دواننگی ترو به بونهی لابردنی ثو گومانهی که له

(۲۵) وهر دی هفت گاسن: وهر دی همه‌وت جار کیتر او . نهخت: پوخت و بی‌بزار . ته‌وئی: ئه‌وئی ، ده‌وئی . دوچ: گیلیا یه که بزار ئه‌کرئ

ل کتیگهدا . شورکات : خویدار . نهونی : نهبن .
 (۲۶) فهضلینکی ههیه : زییاده چاکهیه کی ههیه . ورننه : ئەگەر سەوزى
 نەکەد :

خویندنه و دی سه ره ناوه ئەچدقىتە مىشىك كە جىگە لە باودپى بىنىسى ئى
(شمودى) ھېيچ جۆرىتكى تر كەنگى نىيە ، دىت لىرەدا ئەو گۇمانە لە مىشىك
ھەئە كىنىمى و شوتىتە كەى تىمار ئەكاد بە پاستى ئەدوھى :

موكتەسەب دەۋى ئىيمان بىن تەردىيد
لە كەشف ، لە دەلىل ، ياخۇ لە تەقلىيد (٢٦)

باودپ لە سى پىنگەو دەست ئەكدوئى : يەكەم لە لاچۇونى پەرددە لە
ناو خوداوا بەندەدا : (كىشىف) ، ئەمە بېرىاى خواناسە گەورە كانە ، دوودم
لە بەلگە و كو ئىمانى فەيلەسۈوف و زاناكان سىھەم لە چاولىتىكىردىن ۋەك
بېرىاى دەندى خاودىن پىشىمە كان و جەماوەر .

ئەنجا لە هەر سى جۆرە كە ئەدوئى و دان بەمەدا دەنلى كە تەنانەت
ھىى چاولىتكەرىيش هەر دروستەو ھېيچ تەنگ و چەلمەمى تىدا نىيە .
و دەھر لە سەر ئەم باسانە دەپروا ، تا ئەگانە دەربېرىنى ھەلۇيىتى خۆى و
تەلىن :-

روتبەي ئەووهلىج ئەمەند ئەعاليە
دەسى ئارمۇزۇي من لىتى كۆتا يە (٢٧)

پايەتى يەكەم ئەمەند بەرزە نەك نەدىتى خۆم و بەس بەلكۇو (٢٨)

(٢٧) دەۋى : دەبىق . تەردىيد (تىرىدىد) : كومان . كەشف (كىشىف) :
لاچۇونى پەرددە لەنىۋان خوتاوا بەندەدا ، دەركەوتىنگى پۇون و بەھېزىو
بىيەلگە . تەقلىيد (تىلىد) : لاسايىيى ، دوا كەوتىنى يەكى يَا
كۆمەلتىك لە باودپدا بې بىلگە . لە پاستىيىدا بەلگە يەكى نەھىتى
ھەيە وە كو بلتى : من دلىنام لە زانايىي ئەو كەسەي كە دواي
كەوتۇرم ، لە بەر ئەدوھە ئەبنى پاستىنى لە باودپە كەيدا .

(٢٨) ئەووهلىج : يەكەميسىش . كۆتا : كورت .

دەستى ئارەزۇيىشمى لىرى كورنەوەر بە بىرما نايەت كە ھەولى بۆ بدەم كە
وابو :-

چ ياراى روتبەى كە شىف خاتىيە
تەمەنناى روتبەى ئىسىتەيدلەلىيە (٢٩)

بەلكم ھەلکەۋى لە زەھايتدا
سەپەنجى عەقلم وە بورھانىدا (٣٠)

بەو ھەلکەوتە مەعەدۇزم پاجىيە
ھەوايانا ئەناو فيرقەي ناجىيە (٣١)

(٢٩) تەمەننا (تەمنى) : داخوازى شتى پۇودانى سىتم بىن ، مەبەستى
لىزەدا ھەر وەك لە پەزاوىزىتكا پۇونى كىردووه تەوھ ئەۋەيە پايدە
بەلگەيىش لە چاۋ توانى خىزىدا شىتىكى نەشىاۋو سىتمەر لەوانە
نىيە پۇوبىدات ، نە بەيتى دوايىدا پىرى پۇودانى ئەم سىتمە پۇون
ئەكتەرە كە ھەر ھەلکەوتە بەس .

(٣٠) بەلكم : بەلكو ھەلکەۋى : ھەر وەكىو خۆى لە پەزاوىزىكـا
نووسىيەتى : بۆ دوو مەبەست دەست ئەدا يەكەم : ھەللىتوتى ،
دووەم بىن بىڭاۋ ناوابانگ دەركـا . ئىتمە ھەر دوو واتاكەمان پەچاۋ
كىردى لە پافە كەدا .

مەعەدۇوم (معدوم) : نەبوو ، نازناوى شىعرىيە مەولەوييە .

(٣١) راجىيە (زاجى) : ئاواتەخوازە ھەوايانا : فېتىدا ، ھەلپىدا .
فيرقەي ناجىيە (الفرقة الناجية) : كۆمەلى پىزگاران ، ئەمەو بەيتى
دووايى ھىيمان بۆ فەرمۇودە (سەفترق أەتىي ثلاثا و سبعىن فرقة
كىلها في النار الا واحدة) واتە : درواكەوتۇوانم ئەبن بە جەفتاۋ سىئى
كۆمەلەوە ھەموو يان لە ئاگىردان جىگە يەكىنلىك ئەبن (قىل و من هم ؟
قال الذين هم على ما انا عليه واصحابي) پېتىان گۈرت ئەوانە كىن ؟
فەرمۇوىي : ئەوانەن لەسەر بىيرو باوهپى من و يازانمن تىيرمىنى
پېوايەتى كىردووه .

ههر ههفتادو سی گشتوا له ثاردا
له ٻووی عهقیدهی ئهو وا له گاردا (۳۲)

هیچ توانای پیوهی بینیم نیه ، تنهها ناوی پایهی به لکه یم عهیه
به لکو له کاتکدا که یاسه ئه کم به ناو داشت و دُل و شاخه ڏانی
زانیاریه ڪانمدا عهقلم سه رسمی بدات و سرپه نجهی به پنکهوت له
به لکه یه کی پاست وه کوو شتیکی نه ریت و په ڦشت شکن : (خرف العادة)
هه لکه دوئی ٠

بهو په هه لکه دوته که پیشی هه لکه که ووم و دیمه پیزی
وه یله سووف و زانا کانه وه ، هیوام هه یه ، (معدووم) هه لدانه ناو کو ڙمه لی
پر ڙارانه وه ، هر حفتا و سی گو ڙمه له که وان له ٿاگردا له ڦوڑی بیرو
باو ڦوڑه وه ، تنهها ئه و ڻدري په ڦوایه و پزگار ئه بیت ٠

ئوا موله وی یه پنکهوت پنکهوت له بورهانو پایهی
به لکه ییش ڏانه کایه وه ، ئهی نابی باسینکی لئی بکات ؟ به لئی پیویسته ٠ ئا
بهم جو ڙه دلگیبره و له ڙیز ئه م په ڦوده ناسکهدا دهستی بوه مه بسته که هی
دریز کرد ؟ چونکه ئه یه وی هو ڙنرا و یه که زانیاری که لامدا ڏانی ،
ئه ییش له سهربه لکه و بورهان ده ڦوات ، وا موله وی خو یئسی نه مه
ده لیته وه ٠

روتبهی ئیستیدلال وختنی هاته بهین
با وه قمد طاقمنت نه چلیکی بکهین (۳۳)

(۳۲) گشت واله ثاردا تادایی : هر چهند دهست نووسه که ش هه روایه
له وه ئه چنی هه له بی چونکه وا ئه گه یینتني حهفتا و چواره هم پزگاره که یه
نه ک حهفتا و سی هم هر وک فه رموده که ی گیپر امانه وه ئهی
گه یینتني ٠ ثاردا : ٿاگردا ٠

(۳۳) وه قمد طاقمنت : به یینتی توانا ٠ نه قل (نقل) : گیپرانه وه ،
گواستنه وه ، هینانی بیرو راو وتاری که سانی دیکه ٠

له ئەنفاسى پاڭ ئەئىمەمى ئەعلام
له گۇرى ئەشرەف ئايىھە ئەلام (٤١)

ئەوا پايىھى بەلکەبىي هاتھ كايدەوە ، با دەست بىكەين بە گىزپانەوەدى :
يە كەم لە بەرۇبوومە كانى پىشەوا بەرزە كانى ئايىنى ئىسلام .
دۇوەم لە كۆمەلە هەرە بەرزو بەپېزە كەتىرىدى زانىارى كەلام .
مەولەوى ئىلىدا دەست بۆسەر چاوهە بەلگەو باسە كانى درېز
ئەكەت ئەپاستىيە كىش ئەخاتە بەر چاوهە كە بىرۇ باودە مەرج نىيە هەر لە
كەلام و درگىرى بەلگەو سەرچاوه ئايىنىيە كانى تىريش بەندارن تىدا هەر
چەند كەلام تايىھەت ترو قۇول تر بۆيان داشەجىي ، ئەوا بهم شىۋە ناسكە
خۇمالىيە باسى چۈنچى ئەنمەقلە گىزپانەوە ئەكەت و ئەنى :-

گول چىم جارى جاپى خۆشەين
برسىيەم لە هەر لا تىرم توشەين (٤٢)
مۇورىتكم ساكن ضەيقت خانەين
دەكىشىم لە هەر خەزەن دانەين (٤٣)

(٤٤) له ئەنفاسى : بەستەيە بە نەقلەوە . ئەنفاس (Anfass) : كۆزى
نەفسە (نفس) واتە هەناسە ، كىنبا يە ، لە هييمەت و فەپىان .
ئەئىمە (أئمة) : كۆزى ئىمامە (امام) : پىشەوا يەك هەرە بەرزىتىرىن
پلەي زانىارى ئايىنىيە بەنى . ئەعلام (اعلام) : كۆزى عەلمە
(علم) ئالا كىنبا يە لە بەرزىي ناوو شۇرەت . گىرقى : كۆمەل .
طايىھە ئەلام : تىپەرى زانىارى ئەلام ، ئەو تاقمە زانىيانەي
لە زانىارى ئەلامدا شارەزان .

(٤٥) گول چىن : ئەو كەسەيە كە ئەگەرى بە جاپدا پاش دروينە كىردىن بىز
ھەلگەرنەوە ئەوەي بەجى ماوە ، ئەمە ھەزارە كان ئەيان كىرىد بىز
سۈوە وەرگەرن لەو گولە بەجى ماوانە . جاپى : جاپ : كىنگەي
دروينە كراوه . لە گەل جارىدا جىناسى نا تەواو يان لە ناوەندىا .
خۆشە : هېنىسو .

(٤٦) مۇور : مىتاورە . ضەيقت خانە : خانوو يە كى تەنگ . دانە :
دەنگە گەنم ياخشىتى تر .

گوں جنه له همر چاریک گوله گه نمیک هله اگر یته وه برسی
بیری وردو پاستو به جسنه له همر لایه که نمه می ددست که وی
تویش ویه کی لئی دینی ، نه خهیر به لکو میزو وله یه که بهو همه مرو
همولو کوشش و کول نه دانه وه له خانو ویه کی ته نگا^(۳۷) دانیش توه وه
له همر خه رمانی خوی پسنه ندی کات دنکنی کیش نه کا .

نه مه نه وه ده گه یتیکی که مهوله وی به دریزابی هیل له گه ل هیچ
کمن یا هیچ کومه لیکدا نه بورو و هم رچی خوی پسنه ندی کردی
هم ره وه له هونرا وه کیدا دار پشت ووه یارمه تیش سوپری لم
هه آبرار دنداده هه یه ، وه کو خوی نه آنی :

له دووی نه نفاسم (ولا سیما)
نه نفاسی نه نفاس قودسی نه ولیما^(۳۸)

(خصوصا منهن شیوخ الارشاد)
حق بهره که تیان زیاد کا زیاد^(۳۹)

به دوای هه ناسهی پر له فه پری یا و چاکاندا نه سوپریمده به تایبہت

(۳۷) له خانو ویه کی ته نگا : له وانه یه مه بهستی مهوله وی بهم خانو وه
له شی بی و خویشی به گیان و پوچه که دانابن .

(۳۸) له دووی : له دوای . (ولا سیما) به تایبہت . نه نفاس
(افس) : به فرخ تر یا به فرخ ترین ، نه تو از نه نفوسیش
بخویت نه نه کی نه فسه (نفس) : لیزه دا نه بی مه بهست نه فسی
دلیا بی (النفس المطمئنة) . قودس (قدس) خاوین . نه ولیما
(اولیاء) : سکری و هلیمه (ولی) مه بهست دوستی خود او یا و
چاکه .

(۳۹) خصوصا منهن شیوخ الارشاد : به تایبہت پیره را به ره کان .
حق (حق) خودا . به ره که ت : فه . زیاد کا زیاد : زیادی
دوومن نه تکید یا ناواره لکرداره ، و اته زور زیادی کات .

هه ناسه‌ی تیجگار به نرخی خاویتی دوسته کانی خود او له ناو نه وانیشیدا
پابهره کان خودا فپرو به پره که تان هدر پتر کات ، شنجا گهات له سه رئم
مدبسته ده پروات و دریزه‌ی بی دهدا که بیچانه‌وهی لیره‌دا باشته ته نانه‌ت
مهوله‌ی خویشی ههستی بهوه کرد ووه ؟ لبه رئوه نه لیج :-

**خه‌لقم زه‌حمه‌تدا بووگم بی نه‌دهب
با بس بی چاکه ، بیمه سه‌ر مه‌طلب(۴۰)**

به‌لام خودا نه خوازا ئمه بی نه‌دهبی بی ؟! دیاره هم‌ر به‌شیوه‌ی
خوشنکاندن : (هضم النفس) بووه و ثاشکرا بشه لیره‌دا به‌زهقی دان
بدوه‌دا دهنی که هاتووه‌ته سه‌ر مه‌بست به‌لام کام مه‌بست ؟ زانیاری‌ی
که‌لام ؟ یاخود نه و شنانی به‌سته‌ن به دانانی هونراوه‌که‌وه ؟ هدر کامیان
په‌سه‌ند نه که‌ی تاره‌زووی خوته هرچه‌ند دووه‌میان نزیلک ترد به بی‌ی
بوجوونی من ۰

**هیمه‌تی نه‌بولوه‌فا وه‌فای کرد
ئه‌م خدمه‌تیه به من جن ناورد(۴۱)**

(۴۰) بوگم : بووم . مه‌طلب (مطلب) : مه‌بست ، یا زانیاری‌یه که
خوی ، یا هوی دانانی کتتبه‌که‌یه ۰

(۴۱) هیمه‌ت (همه) پارمه‌تی . نه‌بولوه‌فا (ابو الوفا) : ناوی‌ی
(عبدالرحمان)ه کوری دووه‌می رابه‌زی شیخ عونه‌سانی
(سراج‌الدین) بووه له سالی ۱۲۵۳ کوچیدا له داییک بووه له
سالی ۱۲۸۵ کوچیدا پاش گه‌رانه‌وهی له حج له به‌غدا وه‌فاتی
کرد ووه ، له گزپرستانی شیخ (عبدالقدار)ی گه‌یلانی سپیراوه
به‌خاک . سه‌یری (یادی مه‌ردان)ی (ملا عبدالکریمی مدرس)
که (۹۹ - ۱۰۳) ۰

به من جن ناورد : به منی‌ی جن به‌جن کرد ۰

وهرنه هن و عیلم ؟ بهم نهانیه
فههی بیچاره ؟ بهم نهانیه (۴۲)

هیمه‌تو یارمه‌تی شیخ نه بولوه‌فا دل‌بزی کرد و نم
خرمه‌تهی به من جی به جی کرد .

نه گهر نه نه بواهه من له کوئی و زانباری ، بهم هه مو و قورسی و
گرنیه‌وه له کوئی !؟

یا تیگه‌یشتنی بیچاره من ، بهم هه مو کولی و نهانیه‌ده له
کوئی و کلام له کوئی ؟

وه هه رودها له سه رباسی باری ناله باری خوی ده‌پروا و نه لئی :-

خاطر له تعین مه‌بله فراموش ؟
له صه‌دای ته‌شخیص خاتمه بن‌گوش ؟ (۴۳)
عه‌صری قووله‌قوول ، خم له گرده‌لوول
دل دوور له دل‌لوول ده‌جیه بجه‌جوول (۴۴)

دل له دهست نیشان کردنی سه‌ره تا بنی ئاًایه و ده‌نگی دیاری کردنی
گوتایشی نایه‌ته گوئی ، سه‌رده‌میش سه‌رده‌می فرجه و پره‌یه و خه و
به‌زاره‌ش واله دابار بنداده گرده‌لوول نه کات و دلیش له واتای

(۴۲) وهرنه : نه گهر وا نه بواهه ، گرانی : قورسی ، به نرخی ،
وردی و له تیگه‌یشتن یاخی بون . فهم (فهم) : تیگه‌یشتن .
(۴۳) خاطر : دل ، تعیین (تعین) : دهست نیشان کردن . فراموش :
بن‌نگا . صه‌دا : ده‌نگ ، ناواز . ته‌شخیص (ته‌شخیص) :
دیاری کردن . خاتمه (خاتمه) : گوتایی . بن‌گوش : بن‌گوئی ،
که .

(۴۴) عه‌صر (عصر) : سه‌ردهم ، کات . قووله‌قوول : فرجه .
گرده‌لوول . پیچدانی با توزو خوی له گه ل خویدا ، دابارین به
شیوه‌یه‌گی چرو پر .

خوشه ویستی دووره و هلهشه و جربنه و کاره کانی سهه ر خوو شیته بیی
نین ، نا لام گاتهدا بوو :-

وقی بو تهعین په گفت ناکه وی
(فیض رحمان بوی ، و مبدأ دوی)
فیضی ره حمان بوی وه بلده دوی)

شیخ ثبتووه فارموده بی دیاری کردنی سهه ره تا په کت ناکه وی
فیضی ره حمان بوی نه بیی سهه ره تا ، به لئی وا دستهوازهی (فیض رحمان
بوی و مبدأ دوی) بهم شیوه پیتووسه کونه نه کاته (۱۲۸۰) که سهه ره تای
دهست پی کردنی کتیبه کهی بووه ، نهی نه بیی کوتایی له کهیدا بیی ؟
نه مدش وه لامی نهودت :

تهعینی هه بلده به گوتنداد چوو
خاتیمه یچ بزان وه ختنی (فارغ) بوو (۴۶)

دهست نیسانی بدرواری سهه ره تا کراو بیست ، کوتاییه کهیش کانی
لیوونهوه ، وشهی (فارغ) به حسابی جومهی (۱۲۸۱) که سالی
لیوونهوه کتیبه کهی وه کوو پیم زانیسی تا نیسته هه ر بهم جووه
لیکدراوه تهود به لام و آن زانم جگه لمهش هتیماهی کی تیدایه بو نهودی له

(۴۵) (فیض رحمان بوی و مبدأ دوی) : نه مهه به پیتووسی فارسی
نووسیه وه چونکه بهم پیتووسه نه کاته (۱۲۸۰) که سهه ره تای
دهست پی کردنی کتیبه کهی بووه له نو سخه چاپه کهدا رحمان به
(رحمن) نووسراوه که بهو بیته نه کاته (۱۲۷۹) و کهس وای لیک
نهداوه تهود هه ندی کهس نه لیکن : (فیض رحمان) ته نهای خوی
سهه ره تایه به لام ناشکرایه که هله لیه ، هه موو بیتی مه سره عی دووهم
به روازه که پیک دینی به زمیرهی جومهی : (ایجد) .

(۴۶) خاتیمه یچ : خاتیمه یش ، کوتاییش . فارغ : وشهیه کی عهده بیه
واته ، لئی بووه وه ، بوش ، به تال .

کۆواييدا ئەم بەروارە دائەنرى ، لە پاستىشدا دووازىن مەسرۇنى
كىيەكە : (صىح العقيدة وتم الالام) ، ھەمان بەروارى ۱۲۸۱ك
ئەگىرىتىعوە ئەگەر (ة)ى (العقيدة) وەك (ت) زمىرە يېكى ئە

ئا بەم جۆرە ناسكە مەولەوى دەست نىشانى سەردە تاو كۆتايىي
كىردو ئەگەر لە كۆتايىشدا ئەمەي بىكىدا يە هەر ئەبۇ بەلام ئەمەيان
پارىز را وو ناسك ترە ھەرچەند ئەم پرسىيارەش بەرپ ئەبنى : كە چۈن لە^١
پىشە كىيدا بەروارى كۆتايىي تۆمار كراوه ؟ جا بۇش مەسەنەي كەنەف و
كەرامەت دىنيتىھ كايەوه ياخىتىت لە دوواييدا ئەم باسانە ناواخىن كراوون
ئارەزووی خۆتە بەلام ئەۋەت لە بىير بى مەولەوى بەگەزاف شت نانى و
ئەۋەپرى بېۋاشى بە وتارى خۆى ھە يە .

سەيرى كە چى ئەلى دواي بىستى ئەم شەنانە لە حاجى شىيخ

عبدالرەحمان :

دل لەم مىزدە يە عىجزى چوو لە بىير
لە مەقصوددا ھاتموه تەقرىير .^(٤٧)

ئا بەم جۆرە ناسكە دىتەوه سەرباسە كەي خۆى و دەست ئەكاد

بەرافەو لىكۆلىنەوه ئەم بەرادرە جوانەش يېشكەش ئەكاد :

عەقىيلە جىڭى و دەلىلىل جىڭىتىھ
دەلىلىلى فەقىير دارىينە پىتىھ^(٤٨)

(٤٧) عىجر (عجر) : بى دەسەلاتىي . مەقصۇود (مەقصۇود) : مەبەست .

(٤٨) جىڭى : جىاواز . فەقىير (فەقىير) ھەزار ، بۆبەزەيى بە كار

دىنرى . دارىينە پىتىھ : پىتى لە دازە وە كور ئەلىن : ئەبەي لە بەيتىكى

ھەولاناي رۆمىيەوه وەزگەر تووه كە ئەلى :

پاى استدلالىيان چوبىن بود

پاى چوبىن سختو بى تىكىن بود

واتە : پىتى بەلگەيىھ كان دارىينەو پىتى دارىينىش پەق و نەھەستا وو

بەل بۆ قەبض و بىسط ذىھنى قۇولەقۇول
 (اقول كىدا قىر الفحول)^(٤٩)

بىررو باودپى شىتكىدۇ بەلگە شىتكىتىرى ترە ، بەلگەي ھەزارو بىچارە
 بىتكانى لە دار دروست كراودو پەقەو باش لە زوھى گىير نابى بەلام بۆ
 داخستن و كردنەوهى زەينى زۇربەي خەلکىي لە گومان و تەنگ و چەلمەمۇ
 تەوزمى بىررو باودپى پاست دەلىم : بەم جۆرە يان پىاوه بەرزە كان
 دارپىزلاوه ئەنجا دەست ئەكەت بەلگە هىنانەوه لە رىبى دابەش كردىنى
 بۇونەوهەرەوە : (الموجود) بە دوو بەھى شىباو : (الممکن) و پىويىست :
 (الواجب) لە سەرپى و شوتىنى (ابن سينا) و (فارابى) ، ئەنجا بەلگە
 دېشىتەۋەو لە سەر ئەھەدی زۇربەي ئەوانەي ھەن شىاون ، دىمارە لەمھەوە
 ئەزانىرى كە ئەبى پىويىشىن ھەبى .

ئەمە هيلى پانى بەلگە كەيەو دەيان كۈن و كەلەبەرى
 لى ئەپتەھەو زۇر كۆپى دېتە پى كە مەولەھىي ھەمۇي
 چارەسەر دەكەت تەنانەت بەم بۇنەوە بىررو باودپى سۆفەستائىيە كانىشىن
 دېتىتە كايەوەو ھەلىي ئەھەشىتەھەو ، بەم شىۋە بۇونى خودا ئەسەلمىتى و لە
 پاشا دېتە سەر بۇن : (وجود) خۇرى ، ئايە ھەر بۇونەوهە كە خۇيەتى لە
 ھەردوو بەشە كەيدا ياشىتكى جىاوازە ؟ پاي فەلسەفەو موعتەزىلە كان
 ئەۋەيە كە لە خودا : (واجب) ھەر خۇيەتى ، مەونەھىي گەلەي لەسەرى
 ئەپواو بۆ سەر خىتى بىررو باودپى ئەشەعەرىيە كان كە ئەلىن لە خودا ياشا

گىير نەبۇوە . ئاشىڭرايە مەولەھىي ئەگەر لەھەۋىشى وەزگەرتبى
 نالل و گۈزېتكى جوانى تىدا كردووھ چونكە بەتە كەي مۇلانى لە
 مەسىرەغىتكىدا پوختە كردووھ و مەسىرەغىتكى ترىي خىستووھ تە سەر .
 (٤٩) بەل : بەلگە . قەبض (قبض) : كىشانەوە بەسەط (بىسط)
 كرالنەوە ، يان بۇونەوە ، فراوان بۇون . قۇولەقۇول : زۇربەي خەلک ،
 دەم بازە كان كىدا قىر الفحول : بەم جۆرە بىاوه بەرزە كان دايىان
 پىزلاوه .

جیاوازه له زانه که همول و تهقالایه کی بین کوئل دان ئەدات به لام له
کۆناییدا دىتە سەر ئەوهى کە بۇون له هەر دوو بەشە كەيدا خودى شتە كە
بىت ؟ له بەر ئەوهى بۇون چىرى لىپ پەيدا ئەبى خودى بۇون نوھە كەش
ئەوهى لىپ پەيدا نەبىن ، كە در كەوتىن و پۈرۈدانە :

پەس دوور نىيە عەقل قوبۇقى دەكتات
كە بىتىي وجود عەينە لە بۆ ذات (٥٠)

موراد بە وجود مەبىدە موطىق
يا مەبىدە كەي حەقىقىي بەر حەق (٥١)

كە واپسو دوور نىيە عەقل وەرى ئەگر ئەگەر بلىق بىرون سەر
زانه كە خۆبەتى ؟ چونكە گرنگ ئەوهى ئەو شتە پۈرۈداو دەركۈنى ، به
خودى خۆى بىن يابو واتايە بىن كە ئىتمە پىنى ئەئىن بۇون : (وجود)
مەبەست لېرەدا له بۇون سەرەتاي درە كەوتە كەيە له شىازدابى ئا
لە پىويىستدا ، يائە توائىن جىاشىسى كەينەوە بائىن لە خودادا ئەو
سەرەتايە مەبەستەو لەشىاودا شىتكى جیاوازە بەھۆى ئەۋەدە دەرئە كەۋىت و
پۈرۈدەت .

لېرەدا مەولۇمى ئەيمەت خۆى ئاسايىي بە شىۋىيە كەي ناسك
بچىتە ناو باسى يەكتىيەوە : (الوحدة) ، له بەر ئەو بەشدار بۇونى
خودا دروستكراوە كەنلى له بۇوندا ئەكەت بە بىانووو ئەڭىي :-

(٥٠) پەس : كەوابۇو • عەين (عين) : خودى شت .

(٥١) موراد (مراد) : مەبەست . مەبىدە (مبدأ) : سەرەتا . موطىق
(مطاق) : بەزەللا ، بىن بەستىنى بە واجىب (پىويىست) ياخىرىكىن
(شىاوا) . حەقىقىي (حقيقى) : پاستەقىنە . بەر حەق : بە سەر
خودادا .

گهرده‌لولوں توڑ که ثرہت هملی کرد
صہ فای لہ پرووی جام ده: وونم لابرد (۵۲)

دل خفہس لہ ناو توڑو خاکدا
بن وہ سہر تھو حبید ذاتی پاکدا (۵۳)

گیڑہ‌لورو آتمی تپ و توڑی زوری هملی کرد ، بن گردی لہ
پرووی جامی هن اوم لابردو دل هیندہ تپ و توڑی تیچووہ خفہو
خناکاوه لہ ناو گل و توڑدا ، چانک وایہ بست و باشکی یہ تیئی مہو
زاتہ خوئنہ یکمی ۰

بم شیوازه یتیجگار جوانہش دیتہ سہر باسہ کو زور
بم قوولی ی تھجتیه ناویووہ و بہ لگہ لسہر یہ کیتی ی پیویست : (وحدۃ
الواحہ) دیتیتوہ بم شیوہ سادہ و بھیڑہ : بروني شیاو کہ بہ لگہ ی
برونی پیویستہ همہ یہ ک پیویست ٹھسلیتی و پتر لہ مہ وائی نئی
ئہوہ نیتیوہ کہ ہیچان خودا نہ بن یا زیادہ کہ خودا نہ بنی ۰ لہ پاشا هندی
پڑخنو بیرو باورد پری فہلسفی دینتہ کایہوہ و له کوتاییشدا نہ لی :

بم خولفہ ، لہ گہرد کہ ثرہت لازم بوو
وا گہردی کہ ثرہت لہ پرووی دل لاچوو (۵۴)

لہ سہر دو شہ کھی لہ کہ ثرہت پاکی ی
گوئی دادیر خوشخوشن له ممحکی ی و حاکمی (۵۵)

(۵۲) گہردہ‌لولوں : گیڑہ‌لورو کہ ۰ کہ ثرہت (کنڑة) : زوری ۰
صہ فا (صفاء) : بن گردی ۰

(۵۳) خفہس : خناکاوه ، هن اسہ نادات ۰ بن وہ سہر : بن به لای ۰
تھو حبید (توحید) ، بھیڑہ کزانیین ، بریار نہ دانی هاوہل و هاوکاڑ
بوزاتی خودا ۰

(۵۴) خولف (خلف) : زارا و بھی کی مہنتیقہ ، مہ بھست پیٹکھاتنی دری
سہ لینراوہ ، کہ لہ بہ لگہ دا پرووٹھات ، ثم جوڑہ پتی نہ لین :
(قیاس الخلف) ۰

(۵۵) خوشخوشن : خیرا خیرا ۰ ممحکی ی و حاکمی (المحکی والحاکمی) :

بُشَوْه وَهْ تَمَوْحِيدْ أَهْوَيْ بَيْتَجَوْنَمُوه
وَهْ مَغْوِرْي شَوْبَهْيَ بَنْ كَمَمُونَمُوهْ (٥٦)

به گهیشن به دزی سه لیتر او (که ئه وهی له پتر له يەك ئەندام پىتك هاتېئى ، چونكە هەر يەكە يەن بىن ئه وی تر شە كە پىتك ناهىتى ئەبى نياو بىن) تۆزى زۆريتى له پروو دل لاجوو ، دل بۇي پروون بۈوۈدە كە پىويست (واجب) هەر يەكە نابى به دوو .

ئەنجا لە سەر دۆشە ئى (وحدة) لە زۆرىتىنى خاولىن ، دانىشە خىرا خىرا گوئى بىرە لە اوازى مە حكى و حاكى ئى چۈن ھەر دزو كيان ھەر نەۋاي يەكتىيان لى بەرز ئەپتەوە بەس . ئەنجا بىۋە بە يەڭ زانىنى ئەز زاتى بىچۇتىسىمەدو بە لە ئور خىستى گومانى (ابن كمونه) ئى جوولە كەدوه .

مەولەدى ئىزەدا ھەست بە دە كا كە مافى خۆى داوه بە شىتە گىشىتە كان : (الأمور العامة) كە لە سەرتاكەدا چارە سەرىي كىردىن و

كىپاوه و گىزەزەوه ، مە بەست مە فە وومى پىويستە : (مەھرم الواجب) كە باسى ذاتى خوا نەكىپنەتەوە كە سەلتەرا ھەر دوكيان ھەر يەك ، واتە : مەھەرۇم و ماسەدقە لە يەك جوئى نانىبەوە . (٥٦) بىنۇوھ : بىنەم بەھوپىزەوه ، يَا لە سەر بىيىر و باوهپى يەكتىتى خودا بىرە .

وھ گۇپى : بە گور كىردىنى ، يَا بە كۇنرايىي چاوىي . شوبەھى بن كەمۇونەوھ : گومانە كەي ئەمە يە كە پىتكەنان (تركب) كاتى پروو ئەدا كە خۇيان يەك بن و بە شتىكى تر جىا بىكىنەوە بەلام ئەڭەر ھەر خۇدى خۇيان جىاواز بن پىتكەنان پۇونادات . وەلامە كەي ئەمە يە : چونكە ماهىيەتى ھەر دوكيان پىويستە (الواجب) ئەن شتىكى تر يان تىدا بىن جىڭە لە پىويستى ، لە مەزە پىتكەنان (تركب) پروو دايەوە گۇمانە كەي (ابن كمونه) ھەلۈھەشايىدە .

سەرددەمی مال ئاوايىھە ؟ لەبەر ئەوه دەلى :

ناغونجى دىيتر تەقىرىرى ئايىد
كەلام بىتە سەز بەحى ئەقايد(٥٧)
سەردى مەسىئىل بۇي بە تەفصىيەل
ئەغلەب بىن دەلىيل ، جازجارى دەلىيل(٥٨)
تەھدىيېنى كەلام نەكەين ظەزىيە
بەحى ئىصفانى ذاتى شەرىفە(٥٩)
قەند تا موڭپۇرمۇ ، موشك نا وە كۆتۈر
مەذاق شىيرىيەن نور ، دەماناخ خۇشبوۇت(٦٠)

دەست نادا ئىستر زىياد دوان لە سەردداتاو شتە گىشتىيە كان با وتار بىتە
سەر ناودرۇكى زايىارى كەلام كە باسى بىرۇ باودەپ كانى تايىنى
ئىسلامەو با مەسەلە كان بە درىزى ئى باس كەرىن ؟ زۇرى ئى بە بىن بەلگەو
جازجارىيەن لە گەل بەلەدا .

(٥٧) نا گۈنچى : ناشىق ، دەست نادا . دىيتر : ئىيتر .

(٥٨) سەرد (سرد) : باسى كىردىنى شتى يەڭ نەدرى ئەك . بۇي : بىن
ئەغلەب (اغلب) : زۇرى ئە .

(٥٩) تەھدىيېب (تەھدىب) : پۇختە كىردىن ، كورت كىردىنەوە .
ظەرىيە (ظرىيف) : باش ، جوان ، زېيرانە . ئەمە هىتمايە بىز
(تەھدىب الكلام) ئە بە ناوبانتكە ئەمە مەلا سەھى ئەفتازانى ئى ، كە
ئەوەندە پۇختەو كورتە مەبەستى ئى زۇر بەگران ئى وەر دەكىيە ئى .
بەحى ئا ٠٠ د : بەلگەي مەسرەعى يېشىوو .

(٦٠) قەند : شەگىر ، شەگرى كىڭ . موڭپۇرمۇ : (مکرر) دوو بارە كراو
لە كاتى دروست كىردىنما بىق خاوتىن كىردىنەوە لە شتى تر ، يالە
دەمدا بىز ھەولى تواندىنەوە .

چاک وايه و تار بو خته نه که بن ، چونکه باس باسي سينه ته کاني زانى خوداييو ، تاپتر لىي بدوين خوشتره ، سهير که شه کر تا پتر پالپويى و باكى كەيتمەد لە شتى تر شيرينى ئېدارەت بە دەم مېسىكىش تا كۆمەل ترىپى يازۇرتىر پتوئىتەوە پتر لووت بۇن خوشتر ئەگات ئەنجا دەست ئە مەست بەم شىوه :-

دەمن دۇوبارە لە ئىيمان بىلەين
موتهەللەقى ، ئىيمان بەيان كەبن (٦١)

ئورچى پىنى ئىجمال ئەر بىرىنە بەين
موسەفاد دەۋى لە شەھادەتىن (٦٢)

لاكىن موافقىق حەدىشى پەسۈول
مونجەصىر بۇوگە لە سەر شەمش ئوصوول (٦٣)

تا وە كۆتۈر : هەتا كۆمەل تر بىن ، ياخ (تاۋاكۇتىر) : تواوەتىر بەلام لە وانادا يە كەميان گۈنجاوترە .
مەذاق (مذاق) چەش ، ئامىرى چەش . دەماخ : لووت . خوشبۇزى :
بۇن خوشتر . لەم بەيتنەدا پىنجانەوە بىلەو كەردىنەوە پىيزدار :
(الانف والنشر المرتب) ھەيە .

(٦١) موتهەللەق (متعلق) : ئەوەي ئىيمانى دەچىتىن سەرەپ يەيونىدى
لە كەلدا ئە بەستىن وەك : خۇدا ، پىغەمەر ...

(٦٢) ئىجمال (اجمان) : كۈرتىن ، دىرىلى درىزەيە ، بىرىنە : بەيىنە .
موسەفاد (مستفاد) : وەزگىيراو ، دەست كەوت . شەھادەتىن
(شەدادتىن) : دۇو وشەى شايەتمان .

(٦٣) مونجەصىر (منحصر) : قەتىيىس ، كېيىر . بۇوگە : بۇو . شەمش
ئوصوول : شەش بەنەرەت ، شەش بەنچىيە .

با دو و باره ده میگی تر نه (ئیمان) بدهین و بپڑا پی کراوه کان
 پرون که ینه وه هر چند ئه بر مسنه لهی (ئیجمال) و کورتیی بهتینه
 کایدهه ئهوانه هممویان له دوو و شهی شایه تمان و درده کیرین ؟ چونکه
 بپروا به خوداو پیغمه مر بپروا بهوانی تریش ده تریتهوه ؟ له بر شهود
 بپروا به پیغمه مر بپروا به هدموو ئه و شتنهی لای خوداوه هیناویه تی
 که هدموو موته عله قیکی ئیمان ده گریتهوه ، بهلام به بی فرموده دهی :
 (الأیمان ان تؤمن بالله وملائکته وكتبه ورسليه وبالیوم الآخر وبالقدر خيره
 وشره من الله تعالى) که له پیشه کیه که شدا باسمان کرد ئیمان و باود پر به
 پی موته عله الله حق کهی قهیس بووه له شهش بنه په تداو مهوله وی دیت
 یه ک له دوای یه ک باسان ده کات به پی پیزی فرموده که ، ئا ئه معن
 سه ره تای بهشی یه کمه :-

ئهصلی ئه ووه تمان بزان به یه قیین
 باومره به حق (رب العالمین)^(۱۴)

چلۇن باومېرى ئینكار مەلوول کا
 وە پووی كفردا چاك گەردە مەلوول کا^(۱۵)

نه سیمی ئونسىي لىتتا لە سەنا
 خاشلاکى نەفسىي لابا لە بەردا^(۱۶)

(۱۴) یه قیین (یقین) : بروایه کی بئى گومانی پاست . حق : پهوا ،
 ناویکه له ناوه کانی خودا ، ماف : مافی پهروه ردگاری هە یه
 بەرسەرمانه وه .

(۱۵) چلۇن : چۈن . مەلوول (ملول) : بئى تافهت ، وەپس . چاك ،
 باشى .

(۱۶) نەسیم (نسیم) : سروه . ئونسىي (انسی) : نیسبە تە بۆ
 ئونس (انس) ھۆگری پامى . خاشاک : پل و پوش .

بنه پره تی یه که ممان بزانه که باود پرینکی بنی گزمانه به پرده ای بی
پروردگاری هم موجیهانه کان ، به لام چون باود پری بی ؟

نه و باود پری ئینکارو لاره ملی و ده پس کاو تاو بدانه کفرو
بی باود پری و گهرده اولی تو زو خوانی بست گوئی خشن بھیتی به سه ریا و
ته واوی دایوشی و خهدی کاو بی خنکتی .

نه و باود پری که سروهی هو گری خودای له گه ندا هـ نکاو
له سه رد و لیتداو هر چی خشت و خالی نفس و شهستان هدیه لا یا له به ره
خویدا تا به ٹاره زووی خوی هات و چو کات و فینکی بگه بیتیه دل .

به آنی مهوله وی باود پری وای ده وی و نهم جو رهش له به لگه و
به را ورد ددست نا که وی و جگه له تهوزمی سه رچاوهی به تینی هدره بالا
نه بی هیچ شتی ناتوانی بیگه بیتیه دلی مرفو .

نهنجا پاش له سه د روی بیتیکی تم و مزاوی له سه د نهم جو ره بازه پر
دبت له سه د سو و ره تی : (اخلاص) ده پوا و سه کا به سه رچاوه بو
و در گرتی بنه پره تی یا کدم و خوی ٹاسایی به تان و پویدا نه جیته خواره و دو
تیجگار لیکدانه و (تفسیر) یه آنی ناسک و قوزی ئه کات و ئه آنی :

بنی نہمری مه ناس حوضور که مه ناص
خاص بگره ئه دل ته فسیری ئی خلاص (۶۷)

(۶۷) حوضور که : ئاماذه که . مه ناص (مناص) : چاره . خاسی : چاک .
باش . ته فسیر (تفسیر) : لیکدانه و . ئی خلاص (اخلاص) :
سو و ره تی : (قل هو الله ۰ ۰ ۰) که ته و حید بیشی بی نه لین .

ئیجمالی دهون بۇ قەلبى سەلیم
له (بسم الله الرحمن الرحيم)^(٦٨)

بىن فرمانى مەکەو مەيىخىرى دەتەوە ، هۆز پۈزگارىت ئامادە كەز زۆر جاڭ لىكدا نەوهى (تفسير) سورەتى (اخلاص) ، بىگە دلت .

ھەر چەند باودپە بە خودا بە شىوە (ئیجمالی) كورت بۇ دلى يى بىن خەوش دەست ئەداو ئەتوانرى و درگىرى لە (بسم الله الرحمن الرحيم) كە وشى (الله) ئى تىدایە كە واتاي : زاتىكە ھەموو سېقەنلىكى تەواوى ئىدا كۆ ووبىتەو جىگە لە دوو وشەي (رحمن) و (رحيم) يىش كە ھەندى سېقەنلىكى تايىھەتى خودا ئەگە يىتن .

لاكىن (قل) بلى ، بىن وە تەقصىيلدا
خاڭ بىكە وە سەر جەبرى زەللىكىدا^(٦٩)

بەلام دەست كە بە لىكدا نەوهى سوورەنە كەو يە كەم جار (قل) لىكىدرەوە كە بەواتاي (بلى) يەو بىن بە درىزەدا و خاڭ بە سەر جەبرى يى بىن دەسەلاتدا بىكەو بىرۇ باوەرە كەي بەم شىوە ھەلۋەتىنەرەوە :

(٦٨) دەونى : ئەشىنى ، دەبىنى ، دەبىنى . سەلیم (سلیم) : سانغ ، بىن نەخۆشى ، ئالىوودەي بىرۇ باوەرپى ئالىلبار ، نە بۇوبىنى .

(٦٩) بلى : يَا رَافِهِيْ (قل) ھ ، يَا كَرْدَارِھ (قل) تەۋاوكەرىنى . جەبرى : ئەو كەسەي كە وابپىار ئەدا كە مەرۆف زۆر لىتكارەو ھەموو كارىتكى خودا پىتى ئەكت ، واتە كەردارە كە ھى خودايەو لەودا دەر دە كەۋىي و ئەو ھىيىچ دەسەلاتىتكى تىدا نىيە .

که هلهلیدا (قل) قول وه که ناردا
که فی جه بربی پیت بهم دیبو لیواردا^(۷۲)

به لئی که (قل) قولی هلهلداو هاته جوش کهف و آولی جه بربی
پرستوهات بهم دیبو لیوارداو تنهها نه و بیرو باوه پری سوودی هه بتی
مايهوه ، خو نه گدر هه رتو او ههمو و قوزنه کانی دلتی پر نه کرد ووه لم
پرون کرده وه گوئی بگره :

نه مرت که زانی هه ر له هوختاره
دیتر حال جه بربی ، بنحال دیباره^(۷۳)

به لئی خودا نه مر نه کات و نه فرمی : (قل) ، نه مریش داوایه و
نه ویش هه ر له یه کنی نه کری که مافی هله لبزاردی هه بی و کاری بـه
دهست خوی بنی ؟ که وا بـو فـرمان پـندرـاوـه کـه زـورـلـتـکـسـرـاوـ نـیـهـ وـ بـارـیـ
جه بربی یـتـجـگـارـ نـالـهـ بـارـهـ ، هـهـ رـ بهـمـ شـیـوـهـ نـاسـکـهـ مـدـوـلـهـ وـیـهـ لـهـ
لـنـکـدانـهـ وـهـ کـهـ یـدـاـ تـاـ پـوـخـهـ یـهـ کـیـ بـیـرـوـ باـوهـ پـرـیـ ئـیـسـلـامـیـ تـیدـاـ پـافـهـ کـرـدـوـ وـوـ
بـیـرـوـ باـوهـ پـرـهـ نـاـ پـهـسـهـ نـدـهـ کـانـیـشـیـیـ دـاـوـهـ دـوـوـاـوـهـ تـاـ لـهـ لـیـکـدانـهـ وـهـ کـهـ یـدـاـ
نه آـنـهـ نـمـ چـهـنـدـ بـهـیـهـ کـهـ یـتـجـگـارـ جـوـانـ وـ نـاسـکـنـ :

(۷۰) هلهلیدا : به رزی کرده وه ، بر دی بـهـهـ وـادـاـ . (قل) وـشـهـیـ
(قل) . قول : قولی پـفـ هـهـ لـدـرـاوـهـ لـهـ شـلـهـ قـانـیـ
شت یـاـکـولـانـیـ یـهـ یـدـاـ دـهـ بتـیـ ، پـیـتـ : پـشتـ .

(۷۱) هـهـ رـ مـوـخـتـارـهـ : هـهـ رـ لـهـ وـکـسـهـ دـاـوـایـ پـنـیـ نـهـ کـرـیـ کـهـ
کـارـبـهـ دـهـسـتـ خـوـیـهـ . دـیـتـرـ : ئـیـتـرـ .

ئه زملى و ئهووهل به بى بيدايهت
ئه بهدى و ئاخير به بى نيهايەت^(٧٢)

پاسته خودا ئه زملى و يە كەم شته و هېچ سەرەتايەكى لە لاي
پابۇر دوور دوه نىيە ، ئه بهرىي و دوا شته و كۆتايىي لە لاي نايەندە و
ئىسە لىرەدا مەولەوىي خەيالىكى شاعيرانە ئېشىھ كاپە و دو گۈرەۋېنگى
ئه ندىشەيىي دوروست دە كاۋ بەم جۇرە به هېزە بۆمان ئەڭىز تەھوە : -

ئەزەل پەمانى لەگەل ئەبەد كىرد
ئەزەل ھەلبىرىد ، ئەبەد دابىرىد^(٧٣)
ئە سەر بەرە ۋۆور تا ۋۆوهلى بۇ
ئە سەر بەرە ۋېر تا تاقەتى چوو^(٧٤)

ئە دەلتى : فەرياد ! (اين ابتداه ؟) ؟
ئەم دەلتى : ھەى داد ! (اين انتهاه ؟)^(٧٥)
ئەزەل و ئەبەد پەيمان و گۈرەۋيان لە گەمل يەكىدا بەست كە دەر

(٧٢) ئەزەلى : بى بيدايهت : بى سەرەتا . ئە بهدى : بى نيهايەت :

بى كۆتايىي *

(٧٣) پەيمان : گۈرە ، مەرج . ھەلبىرىد : ھەلگەپا . دابىرىد : داگەپا .

(٧٤) تا تاقەتى چوو : وەرس بۇو ، چونكە بەرە خوار بۇونەزە هېزى ناوى
لىرەدا تاقەت چوون و وەرس بۇون بەكار دىنىق .

(٧٥) فەرياد : ھاوار . (اين ابتداه) : سەرەتاي لە كۆنیيە . ھەى
داد : - بۇ ھاوار كىردن لە دەست شىنگى نە گۈنجاۋ بەكار دىنرى .
(اين انتهاه) كۆتايىي لە كۆنیيە .

یه کدیان له لای خوبه و خالی دهست بیت کردن و کوتایسی خودا
بدوزیتموه هه زهل سهربه ره و زوره هله گه پراو هه بدیشن سهربه ره و
خوار ، دیاره کارنکی بتجایان ویستووه هه نجام هر پهشیمانیه ، به لئه هه
نه زهل هیزی لئه هبری نهونده سهربه ره و زوره پائه کاو هواری پیتی
نه کدویی : سهربه تای له کوئیه ؟ هه بدیشن نهونده سهربه ره و خوار
دانه گمپی هدا و پس نه بی و نه ویشن هه کدوییه دادو بدادو هواره هه کات :
کوتایسی له کوئیه ؟ شا بهم جوړه هردو کیان به ناجاری ده گه پتنده و
دان بهودا نه نین که دهست نیشانی سهربه تاو کوتایسی خودا له وزهی هیچ
شیکدا نیه .

وا نه زانم وا باشه لیر دا موله وی به جی بهیلین با بو خوی له سهرب
سیفانه کانی خودا برپا او وتهی نه م و نه و بینی و رافعین کاو لیاو کوئیه و دو
به لگه یان بو پیک خا ، یا له دزیان بدوعی ، نا باوه پی تایبې تی خسوی و
نه شعریه کان سهربه خاوه گومان و دوودلی له ناودا لا نه با .

به پاستی لهم باسانه دا نهونده قوول دا چو و دا زارا زهی همه پدنگی
سو فیگه ری و فلسه فه و مهنتیقی به کار هیتاوه یه یوندیی بهم جوړه
نیکولیسندوهی تیمه و بپاوه هر بو پسپور و که لام دوسته کان دهست
نه دات .

به کوردتی و اجاو له (۴۲۶) بهیت نه و وقینیں و خیرا لابه په کان
نه لئه گنیمه و بو دوازیین باس که له بینیشی خودا نه دوی و نه م چه ند
بهیت ناسکهی لئه نه خهینه بهر چاو :-

با بهس بن دهلييل ئولهماي تاميل
بىئينه سەر دەلىيل جەرگەي ئەھاي دل^(٧٦)

بەلتىن ، ئەود خۆيشى ئەفەرمۇنى با بهس بىچ بەلگەدى زا اتەواوە كان و
با شىواز بگۇپىن و بىئينه سەر بەلگەى كۆپى دل بەرۋەرانەوە ئەوانەي
رىوناڭى رۆز بە بەلگە ناسىلىتن و چاوى دىيان ھىندا تىزە لەو گەيشتۈن
كار بە جى جۆرە ؟

ئەماناش وەنەبى زۆر بن ، بەلگۇ چەند كەسىكىن كە مەولەدەي بەم
جۆرە لىيان ئەدوئى : -

چەند كەس هەن دەرچووگ لە دەس نەفسانىي
موصەففا لە رەنگ وەصفى ئىنسانىي^(٧٧)

ئارو دووى وجىوود سۆزىماڭ نەوى
نىيە لە لايان ھىچ رۆزو شەھوئى^(٧٨)

(٧٦) عولەما (عاماء) : كۆى عالىيمە (عالم) زانا ، مەبەست لىرەدا زانىيانى زانىيارى كەلامە . جەرگە : كۆپى ، ناۋەرەستى شىت . ئەھلى دل : دل بەرۋەران ، ئەوانەي پېيازى سۆزىگەرى ئەگرن .

(٧٧) دەرچووگ : دەرچوو ، بە دەر . نەفسانىي (نفسانى) : نىسبەتە بۇ نەفس (نفس) مەبەست لىرەدا لايەنە خراپە كائىتى ، وەك ئارەزوو ، تۈورپەبىي ، نەزانىي . موصەففا (مصفى) پالاوتە . وەصفى ئىنسانىي : مەبەست لايەنە جانەورىيە كەيەتى .

(٧٨) نار : ئاڭر . دوو : دووكەل . سۆزىماڭ : سووتاو . نەوى : نەبن .

پیش دل له زنجیر ما سیوا موطلاق
موشـتاقی دیدار مهـبوبی بهـرـحـق (۷۹)

چند کدـس هـن لـه دـدـسـهـلـاتـی ئـارـهـزـوـوـو خـوـوـی خـرـاـبـی نـهـفـسـ
پـزـگـارـیـان بـوـوـه ، پـدـنـگـو مـؤـرـکـی لـایـهـنـه جـانـهـوـدـرـیـهـکـهـی مـرـؤـفـانـ لـسـیـ
بـوـوـهـتـمـوـهـو جـگـهـ لـهـ ئـاـگـرـو دـوـوـکـهـلـیـ وـجـوـوـدـیـ سـوـوـتـاوـیـانـ شـهـوـو پـرـؤـزـهـیـچـیـ
تـرـیـانـ لـاـ نـیـهـ . پـیـشـ دـلـیـانـ لـهـ زـنـجـیرـ وـکـوتـیـ شـتـانـیـ جـگـهـ لـهـ خـودـاـ ئـازـادـهـوـ
تـهـنـهاـ دـلـیـانـ بـهـسـتـهـ هـدـرـ بـهـخـوـدـاـوـهـیـ ، هـدـرـ ئـارـهـزـوـمـهـنـدـیـ دـیدـارـیـ ئـهـوـونـوـ
بـهـسـ ، بـهـلـامـ چـوـنـکـهـ بـیـسـنـیـ ئـهـوـ لـهـ بـهـهـشـتـاـ ئـبـیـ :

بـهـهـشـتـ جـیـشـ سـرـوـورـ ، غـمـ لـتـ ئـهـوـدـهـرـ وـنـ
دـهـوـدـیـ ئـیـنـتـیـظـارـ مـهـوـتـیـ ئـهـحـمـهـرـ وـنـ (۸۰)

پـاـسـهـ بـنـ بـاـکـهـوـ ئـیـسـتـیـغـنـاـ دـهـوـیـ
رـیـشـ رـهـحـمـیـ مـهـبـوبـ بـهـرـحـقـ نـاـکـهـوـیـ (۸۱)

(۷۹) مـاسـیـوـاـ : شـتـانـیـ جـگـهـ لـهـ خـودـاـ . مـوـطـلـقـ (ـ مـطـلـقـ) : بـهـرـهـلـاـ ،
نـازـادـ ، بـقـ وـشـهـ (ـ بـنـ) ئـهـگـهـرـتـسـهـوـ . مـوـشـتـاقـ (ـ مـشـتـاقـ) :
ئـارـهـزـوـوـمـهـنـدـ . دـیدـارـ : بـیـسـنـیـ . مـهـبـوبـ (ـ مـحـبـوبـ) :
خـوـشـهـوـیـسـتـ . بـهـرـحـقـ : رـاـسـتـیـ . رـاـسـتـهـقـیـسـنـهـ .

(۸۰) سـرـوـورـ (ـ سـرـوـزـ) دـلـخـزـشـیـ . لـتـ ئـهـوـدـهـرـوـیـ : تـیـیدـاـ نـهـبـیـ ،
لـیـشـ بـهـدـهـرـ بـنـ ، ئـیـنـتـیـظـارـ (ـ اـنـتـظـارـ) : چـاـوـهـپـوـوـانـیـ . مـهـوـتـیـ
ئـهـحـمـهـرـ : مـرـدـنـیـ سـوـوـرـ ، کـیـنـاـیـهـ يـهـ لـهـ کـوـژـرـانـ . وـنـ : بـنـ .

(۸۱) ئـیـسـتـیـغـنـاـ (ـ اـسـتـغـنـاءـ) : پـیـوـیـسـتـ نـهـ بـوـونـ بـهـ کـهـسـ . مـهـبـوبـ
بـهـرـحـقـ : خـوـشـهـوـیـسـتـیـ رـاـسـتـیـ . نـاـکـهـوـیـ : نـاـکـهـوـیـتـهـ .

په‌رده له جمال نه دویتهوه

خوی له موشتاقان بشیریتهوه^(۸۲)

وه له بدر ثوهی به هشت جئی دل خوشیدو خمی تیدا نیه دردی
چتاو دری کردنی سووره ، به لئی ثوان رزور به پهروشن بز
به هشت بز بینی خوداو ئه گهر یه کتی بلئی : خودا بهو همو و بی باکیمهوه
جئی له ویه خوی نیشانیان بدات ؟ ثوان ثلثین : پاسته خودا بی باکدو
پویستی به کس نیه به لام دنساین له ویه پیشی به زهیی نه و
خوشیسته پاسته قینه له و ناکه ویه پارده له حوانی خوی لانه داو
خوی له ئازه زو ومه ندانی دیداری شاریتهوه
به لئی که خودا خوی ده رختست بز ئازه زو و مدان ، خوداناسی و
عیر فان پیک دی و ثمهش دوو تویی هیه : بدره گمی هدر له به هشتدا
رو و نه داو یمه هیچی لی نازانین و

پشتی ئم ئه صله ئیستیفابیزه
دامنه نه لایق بهم پهزاویزه^(۸۳)

(۸۲) پی تاد . . . : بهسته یه به (ناکه وی) وه واته پیشی به زهی خودا
له مه ناکه وی که خوی بشاریتهوه . جمال (جمال) : جوانی
نه وسیفه تانه خوا که نه رمی و به زهی بیان لی دوه شیتیه وه .
موشتاقان : ئازه زو ومه ندانی دیداری ، مه سره عی دووم لینکانه وی
یه گمه .

(۸۳) پشت : بهشی ده زکه و تووی به زگی دوو توی .
ئه صل (اصل) بنه زهت ، مه بهسته ی ده زکه و تی خودایه اه
به هشتا . ئیستیفابیز : جوزی بورو له قوماشی نایاب .
دامنه : داوین ، بهشی خوارووی جل و به رگ له خه ته که دا

پشته کهشی قوماشتیکی نایابه و دارتنه کهی شایستی ئەم پەراویزه
نامکە بە :

وەصف ئەر جىبىلى و طالىبى ذات بىي
لە فەرضى شابىي ئەبن ھەر مات بىي^(٨٤)

عىلمى كونىي ذات بۇ كەس پۇو نادا
نە لە دنيادا ، نە لە عوقبادا^(٨٥)

ئەر بلنى روئىت بۇ دەلىيل چىيە ؟
روئىت موفىدى حەقىقەت نىيە .

ذاتى نىشانەي بىنېشسانىي وى
دەشى عىلمى كەس چى لى زانىيۈ^(٨٦)

(دامنە لايىھە) . پەراویز : پارچە يەكى جىاواز كە بىگىرىنى بە
لىوارى ناوهوهى بەزگدا .
بەكار هىننانى (پشت ، دامنە ، پەراویز) لىزەدا خرازە يەكى
جوانە لەگەل گۈنچاوجىيدا : (تناسىب) .

(٨٤) وەصف : ئەو واتايانەي كە بەذاتھو وەستاواون ، مەبەست لىزەدا
سېفەتە كانى خودايە . شا : بادشا ، مەبەست شاي شەترنجه .
ئەبن : لە چاپە كەدا (ئەشى) : اشى . مات : گىيرانى شا لە
يارىي شەترنجدا بە پىتى ياساي يارىيە كە ، بىن دەنگ و خەمبار .

(٨٥) كونىھ (كىنھ) : كىرقۇك ، راستىشت . عوقبا (ئىقلى) :
پاشە پۇز .

(٨٦) نىشانە : ھەلامەت ، ئەو شتە ئەبن بە هوى دىيارىي كىردى
شىتىكى تر . وىي : بىن .

نه گدر سیفه ته کانی خودا واز لئی بتی و خمر بیکی لیکولینه و دی
 نه اتی بی بی دیاره ئه وه آهای پتر له تو انای خوت هه ول نه دهیت و با
 نه سه رتاشه وه پایه بدرزی تیدا به دهست بتی و بیته شا ، هدر له ئه نجامدا
 ماریه که ئه دوپتی و ماتی و سه رسابیت بو نه میتیمه وه ؟ چونکه زانی نی
 کرۆک (کُنْهُ) ئی زات نه یسته ، نه له پاشه پۆزدا بو کەس پروونادا .
 ئه ندر بشلی ئه بینیینی خودا نابی به بەلگه لە سه زانی نی کرۆکی
 زاتی ؟ له ولامدا دەلین بینین سوودی زانی نی پاستی و کرۆک نادات ؟
 چونکه ئه و زاته نیشانه ناسینی ئه وه بى که هیچ نیشانه نیه : (لیس
 کىنله شیء) ئه بى زانی نی کەس چی لئی پەيدا کرد بى ؟ پاسته خودی
 زات زانین و ناسینی بو نیه . ئه بەندە چی لە خودا ئه تو انی بزانی ؟
 نەمە ولامد کە یەتی :-

نمی بیته ضه بەط ذیهن و مە عریفەت

ھەر وجودەو سەلب ، ئیضافەو صیفەت^(٨٧)

بى نوع و جىنسە ناگونبى (ماھو ؟)

(تقىسىس من لیس الا هسو)^(٨٨)

(٨٧) ضه بەط (ضبیط) : حەشار دان . وجود (وجود) : بیرون ، به
 واتای ئه وه لە دەزه وه بیرماندا هەیه . ئیضافە (اضافە) :
 دانەپال ، وەک پۆزی دەر کە بۆ خودا بە هۆزی پۆزییە کەوە
 هەیه . سەلب (سلب) : دارپىيەن وەک ئەزەلىيی کە واتای بى
 سەزەتايە . صیفەت (صفة) واتایەک بە زاتەوە وەستاوە وەک ،
 زانیین ، زیان ، وییست ،

(٨٨) نوع (نوع) : چەشن ، جۆز ، زارا وەیە کى مەنتیقە مە بهست
 ئە شەنەیە کە لە جىنس و جىاڭ دەزه وەیەک پېتىك هاتېتى (سەبىرى

نه زانیاریسانه‌ی بتوانرئ سه‌باره‌ت به خودا حمشار بدرین نه‌مانه‌ن
یه کم : بعون له ده‌دهوهی بسیردا (الوجود الخارجی) دووم : دایپنین
(السلب) ، ومهک : بی سمره‌تایی (أزلیة) ، بی کوتایی (أبدیة) ،
سه تهن نه‌بعون (عدم كونه جسمیاً) ، ۰۰۰ .

سی هم : ههندی سیفات ومهک زانین ، زیان ، ویست ، توانایی ۰۰

چوارم : ههندی پهیوه‌ندی (الإضافات) ومهک دروست‌کردن ،
زیندوو کردنوه ، مراندن ۰۰۰ پروزی دان ، ۰۰۰

به‌لام سه‌باره‌ت به‌زاتی پاکی‌ی چونکه نه له زیر جو رایه و نه‌ره‌گه‌ز
به‌چیه : (ما هُوَ) ؟ پرسیاری لئی ناکری تا وه‌لام بدریته‌وه وه له‌به‌ر
نه‌وهی زانینی پاستی و کروکی شت به وه‌لامی نهم پرسیاره نه‌بی زاتی

جینس که) . جینسی (جنس) : پرگه‌ز ، نه‌ نوع فراوان تره برق
وینه مروف جوره : (نوع) ، جانه‌وهر په‌گه‌زه که‌تی : (جنس) ،
بسیر که‌ره‌وه جیاکه‌ره‌وه‌یه (فصل) ، که وابوو مروف له جانه‌وه‌رو
بسیر کردنوه پیک هاتووه واته : مروف جانه‌وه‌زینکی بسیر که‌ره‌وه‌یه
(الانسان حیوان مفکر) . نهم به‌کار هینانه جیاوازه له‌گه‌ل به‌کار
هینانیان له جانه‌وه‌شناسییدا : (علم الحیوان) .
ماهو ؟ : پرسیاریکی مهنتیقیه مه‌بست داوا کرنی پرگه‌زو
جیاکه‌ره‌وه‌یه نه‌گه‌ز وترا مروف چیه ؟ نه‌بن وه‌لامه کهی :
(جانه‌وه‌ریکی بسیر که‌ره‌وه‌یه) بی . نه‌لین : دو زینه‌وهی کروکی
په‌گه‌زو جیاکه‌ره‌وه ستنه‌مه .

تقدس : خاوینه له هه‌موو شتی که ناته‌واوی ده‌گه‌یتنی . (من
لیس الا هو) نه‌وهی هیچ شتی نیبه جگه له خوی نه‌بن واته هدر
پیناسه‌یه‌ک که له جینس و فه‌صل پیک هاتبی خودا نه‌وه نیبه چونکه
خودا ساده‌یه هیچ زوریه‌کی نیبه . نه‌ش گونجی هینما بی برق
یه‌کیتی بعون (وحدة الوجود) به‌لام برق ثیره دهست نادا ۰۰۰ !

خودا خوی نه زانرا ومهو ، به رز ترو خاوین تره لموهی که هیچ شتی هه بی
بلین نه ومهیه : جو در بیت یا پره گهز یا پیتاسه : (الحد ، التعريف) ، تنهما
نه ومه له خودا نه زاینین که هر خوی خویه تی و بس .

مهوله وی لیزدا له بندپه تی یه کم ده بیته ودو ددست ده کا به
بنه پره تی دو ودم و سبهم و خوی ئاسانی مافی خویانی ده داتی و به
در بیزی له ملاشکدو کتیه ئاسانیه کان نه دوی و هه لیکی تری ددست
نه کم وی بو لندوان له کلامی خودا به شیوه یه کی جاواز ترو قو و لتر :-

ئەممە طەرزى تر تىرىيئە نەبەين
بو تو تەفصىلەن تەحقىقى دەكەين

پاش نەمە ددست نه کا به بنه پره تی چوارم و به تان و بوی پېغەممە راندا
ددچىتە خوارە وە مافی خویان لە پىزو بیت زاینین ده داتى . تا له نەجامدا
دىتە سەر باسى پېغەمسەری ئىسلام (محمد) دەخ ھەندىك لە سەرەتی نەپروا
نا گەرم نەبىچ و دەر وونى دىتە جۆش و قولپ نەداو نەللى :-

والحاصل نەو بەدر ، ظولەت زەدای لە لیل
نەو مىھر ، ئەيام لە ضىيىا نەو كەيل^(۱۹)

(۱۹) وەلحاسىل (والحاصل) : پۇختەو نویشىكى باسەكە . بەدر
(بدر) مانگى شەھى چواردە ظولەت (ظلمة) : تارىيىكىي .
زەدا : لىزدەر ، رەوتىنەر . لەلیل (لیل) : شەھ . مىھر : رۆز .
ئەيام (أيام) : كۆزى يەوم (يوم) : رۆز . ضىيىا (ضياء) :
پۇوناڭىي كەيل : پې .

وه بورووجى ئەصلاب طەيىباتدا
 وه دارەئ ئەزىزام طاھيراتدا^(١)
 هەموو ئەموجى بورج سەعادەت شەزەف
 حەضىض بەر كەنار ، وەبال بەر ئەزەف^(٢)
 پەئىس و ذەنەبى ضەلالى تەكدا
 سەرو دووچەئ پۇيى بە يەندا^(٣)
 بوخىو نويشىكى باس ئەوهىي : ئەم مانلىقى شەوى چوارددى ،

- (٤٠) بۇزوج (بروج) : كۆزى بۇزجه (برج) : بەشىنەك لە دوازدە
بەشە كانى سوورگەي سالانەي زەھرىي لە هەر يەنيدىان بەرابەر
مانكىنى خۆزىبىيە . ئەصلاب (أصلاب) : كۆزى صولبە (صلب) :
پشت . دارە : دائىرە ، بازىز ، مەبەست سوورلەيە . ئەزىزام
(أزىزام) : كۆزى پەحەمە (رحم) : مندال دان . طەيىبات (طيبات) :
كۆزى طايىبەتە (طيبة) ، خۇش ، بۇن خۇش ، خاونىن . ئەظاھيرات
(ظاهرات) : كۆزى ئەظاھيرەنە (ظاهرة) : خاونىن .
- (٤١) ئەوج (أوج) : بەرزىتىيەن شوين لە سوورگەي ئەستىرە كاندا .
سەعادەت (سعادة) : كامەزانىي . شەزەف (شرف) : بەرزىي ،
جيىي بەرز . حەضىض (حضيض) : دېزىي ئەوج . بەر كەنار :
دوور ، بەدهر . وەبال (وبال) : دەرد ، ناخىزشىي . بەر
ئەزەف : بەر كەنار ، بە دەر .
- (٤٢) پەئىس و ذەنەب : ئەم شۇئىنەيە كە مانلىقى تىدا ئەگىرىتى بە وەي
عەتارىيد كە (تىمير) يىشى بىن ئەلەن ئەكتەن ئەۋەتتە ناوەندى ئەزۇ
پۇزەوە . ضەلال (ضلال) : گۈرمىپايىي : سەرگەردانىي . رىز
لىق تىتكىپۇون .
- تەكدا : پال پىتوەنا : پەستاند ، سەرزو دووچەئ پۇيى بە يەكدا :
سەرزو دواي بە يەكدا چوو ، كىنایەيە لە كەم بۇنەوهى دەزەتانا
شىت و قەتىيس بۇون و كەم دەرفەتىي ، يَا تىتكىشىكان و لە كەلەك
كەلوقىن .

ناریکی شهودی کفر و گومپایی پهونته به لکوو نه و خوره تابانه‌ی ، پوزکار له پووناکی ئهودا شهپول ئهدا ، به بورجه کانی پشی باو باپیزره خاوینه کانیداوه به سوپرگه مندال دانی داپسره بئ خوهش کانیدا - که همه موویان بالاترین و کامه راترین بودجیان سرتوهه دوورن له نرمی دهد - شوینی پئی لئی شیواوی (پهنس و زندبی ضهلال) شته کداو هینایه یهک ، تاسهرو دوای پویشته ناو یهکو تیک شکاو له کار کهوت ثنهجا دهانی :-

له نیسانه و جینی نه و ذاتی په نور
پاسی له تییری نوقصانی مههجوور (۱۳۰۰)

له خوسوفی عهیب ده نائهت بھری
له کوسوفی پهیب خه نائهت عمری (۱۴۰۰)

(۱۳) نیسانه : نهودی شتیکی بئ دیاری ده کری . جن : شوین . هوارگه . په نور : زور پووناک ؟ چونکه له پوزدا خور بور ، له شهود مانگی چوارده . پاسی : پاستی ، ئایینی پاست . تییری نوقصانی : مه بهست له تییر لیزهدا عه تاریده واته : هر چهند عه تارید : (عطارد) نه توانی پووناکی پوز له زهودی زهوت کا بهلام له بور بهزی هوارگه کانی پیغەمبار (دخ) ، عه تاریدی ناتهواوی ناتوانی پووناکی به کهی له پاستی و حقیقت زهوت کاو همیشه هر پووناک نه بن به هزی بهزی نهوده . مههجوور : (مهgor) : بهجت هینداو ، واز لئی هینداو .

(۱۴) خرسوف (خسوف) : پوز گییران ، ده نائهت (دناءة) : پهستی ، کارو په وشتی ناشییرین . کوسوف (کسوف) : مانگ گییران . خه نائهت (خناءة) : بئ شهدمی ، پهستی په وشت . بهری (بری) : بئ بهش ، دوور . عه زی (عزی) : پووت .

طولووعی سهراو شورووبی ئاورد
حەرەکەر سەپرو دەورى تەواو گرد (١٠٠٠)

تا بە شنۆی بۇی نەسیمی ئەزەل
لە وەختى پەبىع ، پەبىعلەمەوەل (١٠٠٠)

بە صەد نەزاکەت لە پۈرى ئەرمەدە
غۇنچەی وجودى خەندە كەرەمەوە (٩٧) (٠٠٠)

عەجىب خەندەين ، حىكەت چەندە طەرز گرد
غۇلغۇنەی گىريي بولبولان بەرز گرد (٩٨) (٠٠٠)

(٩٥) طولووعی سەردا : وادەی ھەلەتىنى ھات . عورووبى ئاورد :
ناابۇونى ھىتنا . حارە كە (حىركە) : جۇولە . بىزوان . سەپر
(سېر) : پۇيشتن . دەور (دور) : سوورانەوە .

(٩٦) شەن : شەن ، بە کار ھىتنانى بۇ بۇن بە شىۋىي خوازەيە ، بۇي :
بۇنى . نەسیمی ئەزەل : سروھى بىئىسەرتا ، مەبەست وىستىي
خودايە . پەبىع (ربىع) : بەھار . پەبىعلەمەوەل (ربىع الول) .
سىھەم مانگى سالى كۆچىي مانگىي .

(٩٧) نەزاکەت : ناسىكىي . خەندە كەرەمەوە : يېتكەنلى ، كىنایەيە لە^{لە} دايىك بۇون ، لەم دەزىرىيەندا ناسىكىيەكى ئىيىگاز جوان و
گونجاوى تىندايە ؛ بىڭەپىزەوە بۇ (پەبىع) .

(٩٨) عەجىب خەندەين : خەندەيەكى سەر سۈرەتىنەر . حىكەت :
(حىكەت) ئىرىي ، زانستى راستىي ، ھوودە ، مەبەست نەيىنى
دروست كەرنى و پەوانە كەرنى يېغەمەرە . طەرز (طۆز) جۆز ،
شىۋە . غۇلغۇلە : دەنكى بلبل ، خۇندۇن و نالەي بلبل . گىريي :
گىريان .

بـهـو پـاـسـتـیـی سـهـرـو بـالـاـکـهـی ئـالـاـ
توـخـمـی جـفـتـی بـهـخـت تـهـزـرـوـوـانـ کـالـاـ (۹۹۰۰)

له نـیـشـانـهـو شـوـینـیـهـ ئـهـو زـاتـهـ بـپـ لـهـ پـوـوـنـاـکـیـهـ ، تـیـرـ : (عـطـارـدـ)ـیـ
نـاـنـهـوـاوـیـیـ پـوـوـنـاـکـاتـهـ پـاـسـتـیـیـ وـ لـهـ پـوـزـداـ کـهـ خـوـرـهـ لـهـ گـیـرـانـیـ پـهـسـتـیـیـ
دـوـوـرـدـوـ لـهـ شـهـوـیـشـدـاـ کـهـ مـانـگـهـ لـهـ گـیـرـانـیـ نـهـنـگـیـیـ کـهـلـایـهـ ۰

ئـهـو زـاتـهـ بـپـ پـرـتـهـوـ لـهـ بـورـجـوـ سـوـوـرـگـهـیـ باـوـ پـاـپـیـرـانـوـ دـاـوـ دـاـپـیـرـانـداـ
ئـاـوـابـوـ سـهـرـدـهـمـیـ هـهـلـیـاتـیـ هـاـتـوـ هـمـمـوـ جـوـوـلـهـوـ پـوـؤـیـنـوـ سـوـوـپـاـنـوـهـیـهـ کـیـ
تـهـدـوـاـوـ کـرـدـ ، تـاـ بـهـ شـنـهـیـ بـوـنـیـ سـرـوـهـیـ نـهـسـیـمـیـ ئـهـزـمـلـیـیـ لـهـ بـهـهـارـیـ مـانـگـیـ
پـهـبـیـعـوـلـهـوـوـلـدـاـ ، بـهـ نـهـسـبـایـیـ وـ لـهـ سـهـرـ خـقـ ، لـهـ زـیـرـ بـهـرـدـهـوـهـ خـونـجـهـیـ
بـوـنـیـ زـهـرـدـهـخـنـهـیـ کـرـدـ ۰ بـهـلـامـ چـ زـهـرـدـهـخـنـهـیـیـقـ ؟

ئـهـو زـهـرـدـهـخـنـهـ سـهـرـ سـوـپـهـتـهـرـ کـهـ حـیـکـمـتـوـ نـهـیـتـیـیـ بـوـنـیـ بـهـ
چـهـنـدـ شـیـوـهـ دـهـرـخـسـتـوـ نـالـهـوـ تـرـیـانـیـ ئـهـوـ بـلـبـلـانـهـیـ شـهـیدـاـیـ ئـهـوـ بـوـنـهـ
خـوـشـهـ بـوـونـ لـهـ هـمـمـوـ لـاـیـهـ کـهـوـ بـهـرـزـ کـرـدـهـوـوـهـ ، بـهـلـیـ بـهـ هـوـیـ ئـهـوـهـیـهـ
سـهـرـوـ بـالـاـیـ پـاـسـتـیـیـ بـهـرـزـهـ دـوـوـ هـیـلـکـمـیـ بـهـخـتـیـ کـوـتـرـهـ بـارـیـکـهـ
ئـهـتـرـوـوـکـیـ وـ نـهـوـهـیـ نـوـیـانـ لـیـ دـیـتـهـ دـهـرـدـوـوـ (۱۰۰) ۰

(۹۹) سـهـرـوـ : (سـهـرـوـ)ـیـشـ هـهـرـدـهـسـتـ ئـهـدـاـ ۰ ئـالـاـ (اعـلـیـ)ـ : بـهـرـزـ ۰
تـوـخـمـ : تـوـوـ ، هـیـلـکـهـ ۰ جـفـتـ : جـوـوـ ۰ تـهـزـرـوـوـ : کـوـتـرـهـ بـارـیـکـهـ ۰
کـالـاـ : تـرـوـوـکـاـوـ ، کـراـوـهـ ۰

(۱۰۰) دـوـوـرـ نـیـیـهـ دـوـوـ هـیـلـکـهـیـ بـهـخـتـیـ کـوـتـرـهـ بـارـیـکـهـ هـیـمـاـ بـنـ بـوـ
حـهـقـیـقـهـتـ وـ شـهـرـیـعـهـتـ کـهـ هـهـرـدـوـوـکـیـانـ لـهـ بـهـخـتـیـ کـوـتـرـهـ بـارـیـکـهـیـ
ئـایـنـنـیـ ئـیـسـلـامـ ئـهـکـهـوـهـ ۰ هـهـرـ وـهـ کـوـوـ مـهـبـهـسـتـ لـهـ بـلـبـلـ پـهـیـرـهـوـیـ
ئـایـنـنـیـ ئـیـسـلـامـ یـاـ چـاـوـهـرـوـانـهـ کـانـیـنـ ، لـهـ هـهـرـ شـوـینـنـیـکـ بـنـ ۰

ئەنجا دەست ئەکات بە پىاھەلدىنى دۆخ و بارى يېغەممەر پىش ھاتە خوارەودى نىڭا : (وحى) و ئەلتى :

شىوهى شىيمەرى پاك ، رەسم و رەویھى چاك
ئايىنەرى بىڭەرد ئايىن شەزە فناك (١٠١)

باطىن لە ئاھىر چاكە عەجىب تر
خەلودت لە جىلوهە ئەدەب غەربىب قر (١٠٢)

كىردار حەمىيە ، پەسەندىيە حال
عومرى شەرىيفى گەيىشته چىل سال (١٠٣)
تەعلەمى ناموس دىسان پىراوه
وەرقى ترىي بىو ھەتكىراوه (١٠٤)

ئەو ھات ئەم پۇوى گوم ، ئەو دىيارىي
(انا الحق) كە گۈپىي ، من نىيەم قارىي (١٠٥)

(١٠١) شىيمە : خرو . رەسم و رەویھى : خرو پەوشىت . ئايىنە : ئاوىنە شەزە فناك : خاون شەزەف ، بەرز .

(١٠٢) باطىن (باطن) : شازاوه . ئاھىر (ظاهر) : دىزار . خەلۇھ (خلوة) : تەنبايىي ، حەشار . جىلوهە (جلوة) : درى خەلۇھ تە ، دەركەوتىن .

(١٠٣) حەمىيە (حميدة) : سوپاس كراو ، ستابىش كراو ، باش . پەسەندىيە : پەسەند كراو . گەيىشته چىل : لەچاپە كەدا (كىشىتەچەل) ، گەيىشەچىھىل .

(١٠٤) ناموس : جوبەئىيل كە فريشتنى نىڭاۋ وەحىيە . پىراوه : ھاتەوە . وەرقىي بەرەيداڭ .

(١٠٥) ئوهات : ناموس ھات . ئەم پۇوى گوم : يېغەممەر پۇوى

شیوه و خوی هر دو پاکن و پهلوست و نزیتیشی هر دو جاکن،
 ناوینه بینگه ددی ناین به هوی نموده و شده فمه نده ، دیوی ناوه وهی
 جاکه کانی له دیوی ده ره وهی سه سوپ هینه در تره و ئه ده ب و شیوازی
 نه خوچه شار دانا له خوچه رخستی سهیر تره ، له لاينه هموانه وه
 کرداری ستایش کراوه باری پهنه ند کراوه ئا بهم جو زه ب و تا تمدنی
 نه بیشته چل سال و جوبره نیل جاریکی تر سه دی نی دایه وه پهپدیه کی
 نری ب و هله لکتیه ایده ۰ که جوبره نیل هات نه ترسا پوی خوی
 دون کرد له ناو هر دو لمیدا به لام ج سوود؟!

هر چی نه کرد هر لمبه رجاوی ب و دندگی (انا الحق) ای
 جوبره نیل نه هته گونی فرمانی به خوینده وه نه داین : (اقرأ بسم ربك
 الذي خلق خلق الأنسان من علق) ، نه میش پهسا پهسا نه فرموده من
 خوینده وار نیم ۰
 ئا لم کاته دا :-

خوم حه وصه له کرد ، نه ربہ عین بگرد مهی صاف ب و ، بن دورد ، نه هلی مه شرب غرد (۱۰۶)

شار او ب و له ناو له بی دهستیا ۰ نه دیاری : ناووس به ناشکرا
 هر لمبه رجاوی ب و . أنا الحق : ونهی جوبره نیله له لاينه
 خوداره ، دیاره ئه بن پیشنه کی فرمادان به خوینده وه بیت ب و
 دلنشیابی ۰ من نیم قاری : ونهی پیغمه که نهی فرموده من
 خوینده وار نیم ۰
 نه تو انری رسته (من نیم قاری) بکری به (مضاف اليه) ب و
 گوتی ، واته : له گوتی نه و کسنه نهی ووت من خوینده وار نیم ،
 به لام نیمه لسهر پچرانی پویشتنی .

(۱۰۶) خوم : کوپه . حه وصه له کرد : مایه وه . بگرد : بورد .
 تیپه پیی . دورد : خلتة . نه هلی مه شرب کرد : شهزاد خوزه کان

جام نیشته سهر دهس ، ساقی هه لساویت
هممو نه جزای گری ، صه دای دهی کهی تی (۱۰۷)

پرهشهی نهاد ساز حیجانی ناورد
نیبراهیمی نار ناهنگی سرد کرد^(۱۰۸)
راس نوروزی بوو، مخالف حمزین

(بعثت الى الخلائق اجمعين)^(٦)
 کووبه چاوده پروانه و چلهی تهواو کردووه ، بادهیش : (ئایینی
 یسلام) ساف و بئ خلته یهو کەسانی مەیخۇریش : (تهوانى ئامادەن بۇ
 ودرگرتى ئایینی یسلام) كۆن و كۆپيان تهواوه ، ئهوا جامى مەی نىشته
 سەر دەستى ساقىي : (پىغەممەر ، ياجوبرەئىل . ٠٠ ؟) مەی گېپىش
 وازى لە حەوانىدەمە و سىستە هەتاو ھەستابە سەرىزە : (يالىها المدىز

کون ، مه‌بست نهوانه‌یه که چاروانی ناینی یسیلامیان ئەکرد یا ئاماده‌ی وەرگرتني بۇون .

(۱۰۷) **لهجزا** (أجزاء) : کوی جوزئه (جزء) : پارچه، لخت، نهندام،
مهلسماپین : هلسایه سهر پن . صهددا : دهنگ . تنبی : دی .

(۱۰۸) رهشخه (رشحه) : نم، پرژه . نهوا : ثاواز : پرده ، مهقام
 ثاهه نگ . حیجازی : ناوی ثاهه نگیکی تایبته . نیبراهمیمی
 نار : ثاگریکی وہ کو ثاگرہ کھی نیبراهمیم سارد ، مولہویی
 لہ پراویزیکا نوسیویہ : هیتمایہ بتو نہوہی قوئان به زمان و
 لہجہ حیجاز هاتھ خوارہ وہ پیغامبر (دُخ) لہ سدر تایینی
 نیبراهمیم .

(۱۰۹) راس : پاست ، پهوا له خه‌ته‌که‌دا (انس) : ئۇنس واتە
ھۆگرىي .

(بعث الى الخلق أجمعين) بو سهر هممو خلک نیزدرا به
گشته‌ی .

قم فاندر) همه موئندامیکی گوئی بود ، هاواردی : ساکهی دنی ؟
 نازهزو و مهندانی بتونهات ، تهويش مردانه دهستی دایه دابهش گردن و
 نمی مهیه که ثوازی په زدهی حیجازی هتایه کایهوه (ثایینی ئیسلام و
 قورثانی پیرۆز) و ئاگری ساردى ئیراهیمی ئاگری ئاهەنگی گردی
 کفرو بت پهستی سارد گردهوه .

پاست و حق په درست له جەزن و نهورۇزدا بود ، کافريش خەمبار^(۱۱۰) ،
 بهلى بى سەر ھەمو خەلک به گشتىي پەوانە كرا .

لېرەدا مدولەوی جى دېلىن با لەسەر موعجىزە كانى پىغمەمر (دەخ)
 بپواو باسى خۇو پەوشە جوانە كانى بکات تائە ئاتە باسى مىراج كە
 دووبارە شابالى شىعى ئازەزووی فېين و تەقلەلیدان بەسەر لۇونكەدى
 ھەرە بەرزى خەيال و دەپىياتى قۇولى بىردا دەكە ئەنجا دىتە سەر
 نەوهى عيسا (دەخ) پاش لە ئاسمان ھاتە خوارەوە بلاو گردنەوە داد
 لە تەواوى پۇرىزەنەدا وەفات ئەكتە و لە شىبو ئەبوبەكرو عومەرەوە
 ئەسپېرى ئەخالىو ئەم بەھەرە بەزەوی ئەبېرى . مدولەيىش لەم خالەزە
 دەست بىچ ئەكاو ئەلى -

ج فەضلىكە حەق ، داگىيە بەم خاكە ؟
 ئەصلە بى ئەم گشت ، گەوهەر پاڭە !^(۱۱۱)

(۱۱۰) ئەم واتايە لەسەر نوسخە جاپەكەيە ، لەسەر خەتكە واتاي بەم
 جۈزەيە ھۆگرەي و ئامادەيىي بۇئايىنى نوئى و راست لەچەزن و
 نهورۇزدا بود کافريش كە دەرى ئەم ئايىنە نوتىيە بود دلتەنگ و
 خەمبار .

(۱۱۱) داگىيە : داۋىتى . گەوهەر : بەردى بە نىخ ، مەبەست
 پىغمەراتە .

ئاسمان له روتبه‌ی ، عولوی‌ی چی‌ی کەم بwoo ؟
نه بwoo به مەدفەن بتو عیسیا ، نەم بwoo : (۱۱۲)

ئەمە چ بەھردو گەورەبىيە كە خودا داوىيە بە خاکى ئەم زەۋىيە كە
بەپەتە بتو ئەم گىشت گەوهەرى باكى پىغەممەرانە ، لېي پەيدا ئەبن و
بۆيشى ئەگەپەتنەوە ، ئاسمان بەو ھەموو بەرزىيەوە چى‌ی لېي كەم بwoo ،
نه بwoo بە ئارامگايى عیسیا ئەم زەۋىيە بwoo ؟!

قەطعى نەظرت جارى لەولا كە
مەنشەو مەدفەن خەلات (لولاك) (۱۱۳)

فەلەك نەقشى پىتى دىي لە زەمىيەندى
خۆى گۈرىيىنى هات وە پووى بورىيەدا (۱۱۴)

چاوجەي چاوه‌كەي لىل و حەسرەتمەند
(لېتىنى كىنت ترابا) ي دەخۇند (۱۱۵)

(۱۱۲) روتبه : پايىه . عولوی‌ی (علوی) : بەرزىيى . مەدفەن
(مدفن) : گۈزۈر .

(۱۱۳) قەطعى نەظرت جارى لەلاكە : جارى واز لەوە بىتىنە ، كە بۇچى
ئاسمان نەبwoo بە ئارامگايى عیسیا . مەنشە (منشا) شەرىنى
پەيدا بۈون . خەلات : بەرات ، بەخىراو . (لولاك) ئە : ئەوهى
(لولاك) ي پىتىگۇترادە ، ھىتىمايە بۆ فەرمۇودە قودسى : (لولاك
أولاك ما خلىقت الافلاك) واتە : ئەگەر لەبەر تۇر نەبوايە ئاسماڭە كانم
درۇست نە ئەكىد . لە نىۋان (لولاك) ي عەزەبىي و لەلاكە
كوردىيەدا جىناس ھەيە بە پىتى پەتىنۇوسى كۈن .

(۱۱۴) نەقش : نەخىش ، شوئىن پىن . وە پووى : بە پووى .
(۱۱۵) چاوكە : سەر چاوه ، كانىي . (لېتىنى كىنت ترابا) : خۆزگە گل

تۆ جارى واز لە عىسا يېنۇ ئەم بىتە يادت كەپەزوجىو نارامگانى
نە كەسىيە : (محمد دەخ) كە هەموو ئاسمانە كان خۇيانى لەبەر دروست
كراون بەلىٰ كە ئاسمان جى پىي پىغەممەرى دىي لە سەرزەدۇيى گەريانى
بە پۈوى بىرىندا هاتە خوارەوە فەرسىكى سەر بىرىنىش گەلى بە ئازارو
سۆيە لەبەر زۆرىي گەريان چاوجەي چاوىي لىلّو ، دلىي پەدانخو
ناسۇر بۇو .

ھەر (لىتى گەت ترابا) دەخۇندۇ ئاواتى بە زەويى ئەخواستو
سە دلى خۇيدا ئەمىوت :-

ھەرچى پەفعەت و عىززو ھەستىي وئى
فيلايى زەبۇونىي و خوارىي و پەستىي وئى (۱۱۶)

بۇومايە لە قورئاندا لە كۆتابىيى سۈورەتى (نبا) دا لە زمانى
كافىرە كانى ئەگىپتەنە پاش تۈوش بۇونى سزازى سەخت ،
مەبەستىيان ئەۋە يە كاشكى ھەر گل بۇونايدە بەو بىت بايەخىيەرە
لىٰ پىرسىيەنە يان نەبوايە .
بەلام لىزەدا مەولەويى بۆ دزى ئەم مەبەستىي بە كار ھىتاواه ،
كە ئاسمانە كان بەو ھەموو جوانى و بەرزي و بىنگەردىيەوە ئاوات
بە گل ئەخوازن و ئەلىن خۆزگە ئىمەش لەو خىرو بىرە ئەۋمان
دەست ئەكەوت .

(۱۱۶) پەفعەت (رفعة) : بەرزايى . عىزز (عزم) : دەسىلەلات .
ھەستىي : بۇون مەبەست نە گۆران و بەردەۋامى ئاسمانە كانى
بە پىتى بىير و باوەرپى فەلسەفەي يېناني و دواڭەوتۇۋە كانى ،
ئەمە راى ئىسلام و زانيارى سەرددەمى لەسەر نىيە بەلام مەولەويى
بە شىيۆھى ئەندىشەيە كى شىعىرى بەكارى ھىتاواه . نەبۇونىي :
ھەرچىي لەسەر زەۋيدايدە لە گۆراندايدۇ بەرداو نەبۇونىي دەرىوا
لەسەر ھەمان شىيۆھى يېشىو . خوارىي : نزمىي پىچەوانىي
پەفعەتە . پەستىي : پىچەوانىي عىززەتە .

هارچی بدرزی و دمسه‌لات و بوونی نه‌گو راو بی به قوربانی
نرمی و بیچاره بی و نه‌بوونی بی :

حق په‌حمی ناورد بهو سوزو تاودا
ده‌قیقی په‌رده لابرد له ناودا^(۱۱۷)

سورمه‌ی گه‌ردي پی‌ی کیشا و چاودا
بهو چاوی پر نیش دووری و بیخاودا^(۱۱۸)

ئیشی چاوی چوو نه‌ختنی پر خو بیو
له حیکممن می‌عراج ئهو یه‌کن ئهو بیو^(۱۱۹)

خودا به‌زه‌بی‌ی هانه‌وه بهو سوزو دل گه‌رمی‌داو ماوه‌ید کی کدم
په‌رده لابرد له نیوانداو کلی گه‌ردي پی‌ی پیغه‌مهدی هینا به‌جاویداو
ئه‌وه چاوی پر لسوو بیخوه له گل که‌وت و تیر خو بیو بی‌أی یه‌کی له
حیکممن و هۆی پوودانی می‌عراج ئه‌مه بیو .

تا تیره بیم شیوه شیریه جوانه دی و هست بهوه ده‌کات که کاتی
بهر په‌درج دانه‌وه چه‌ند بیرو پایه‌کی نه‌گونجاو که جارو بار لەم
ھەلویسته‌دا نه‌بیسترین هاتووه ؟ لە‌بهر ئه‌وه ده‌لئی :

(۱۱۷) په‌حمی ناورد : به‌زه‌بی‌ی هانه‌وه . سوزو تاوا : سووتان و
گه‌رمی ، یا پیژه‌نەی فرمیسک ده‌قیقی : ماوه‌ید .

(۱۱۸) سورمه : کل . بیخاوا : بیخوه .

(۱۱۹) می‌عراج ئهو : بەزبۇنەوەی پیغەمەر . یه‌کن ئهو بیو : یه‌کیکیان
دلىدانەوە ئاسمان بیو .

تیئی هه‌لده مهذه‌ب فـهـلسـهـفـهـی خـهـدـدـاج
ئـیـمـانـ بـیـرـانـ بـهـ قـیـصـصـهـی مـیـعـرـاجـ (۱۲۰)

هـهـیـوـوـلاـوـ صـوـورـهـتـ لـاـ بـعـهـ لـهـمـ نـاوـیـ
بـوـ ئـیـشـاتـیـ جـوـزـ زـحـمـهـتـ کـیـشـ تـاوـیـ (۱۲۱)
جـهـواـزـیـ هـهـیـهـ خـهـرـقـوـ ئـیـلـتـیـیـامـ
چـونـکـهـ تـهـمـاـنـوـ ،ـ هـهـیـهـ بـوـ ئـهـجـسـامـ (۱۲۲)۰۰۰

(۱۲۰) مـهـذـهـبـ :ـ بـیـرـوـ باـوـهـپـ .ـ خـهـدـدـاجـ (ـ خـدـاجـ) :ـ نـهـبـهـکـامـ .ـ بـیـرـانـهـ :ـ
بـهـیـنـهـ .ـ

(۱۲۱) هـهـیـوـوـلاـ :ـ ئـهـ مـادـدـهـیـ هـهـمـوـشـتـیـکـیـ لـئـ پـیـكـ دـیـ .ـ صـوـرـهـتـ
(ـ صـوـرـةـ) :ـ شـیـوـهـ ،ـ ئـهـوـهـیـ هـهـیـوـوـلاـ دـیـارـیـ دـهـ کـاـوـ شـتـیـیـ لـئـ پـیـنـکـ
دـیـنـیـ .ـ لـهـمـ نـاوـیـ :ـ لـهـمـ نـاوـهـدـاـ يـاـ بـوـ ئـهـمـ نـابـیـ .ـ ئـیـشـاتـ (ـ اـنـبـاتـ) :ـ
سـمـلـانـدـنـ .ـ جـوـزـ (ـ جـزـ) :ـ هـیـمـایـهـ بـوـ بـیـرـوـ باـوـهـپـ کـلـامـیـیـهـ کـانـ
کـهـ ئـلـئـینـ :ـ تـهـنـ لـهـ ئـهـتـوـمـ پـیـكـ دـیـ نـهـکـ لـهـ هـهـیـوـوـلاـوـ صـوـرـهـتـ .ـ
مـهـبـهـسـتـیـ مـهـوـلـهـوـیـیـ ئـهـوـهـیـ فـهـلـسـهـفـهـ ئـلـئـینـ :ـ تـهـنـیـ ئـاسـمـانـهـ کـانـ
سـادـهـیـهـوـ لـهـ کـرـوـکـدـاـ جـیـاـوـاـزـیـیـ هـهـیـهـ لـهـ کـهـلـ تـهـنـهـ کـانـیـ سـهـرـ
زـهـوـیـدـاـ لـهـبـدـرـ ئـهـبـوـنـوـ درـانـ وـ سـکـانـ وـ شـتـیـ تـرـیـ وـایـ بـهـسـهـرـداـ
نـایـتـ ،ـ تـاـ بـشـیـتـ کـهـسـ بـیـانـ بـرـیـ وـ لـیـیـانـ تـیـبـهـپـیـ ،ـ کـلامـ دـهـلـنـ :ـ
تهـنـ لـهـ ئـهـتـوـمـ :ـ (ـ الـجـزـ الـذـيـ لاـ يـتـجـزـیـ ،ـ الـجـوـهـرـ الـفـرـدـ)ـ پـیـكـ
هـاتـوـوـهـ ،ـ يـهـکـیـ لـهـ بـهـلـگـهـ کـانـیـانـ ئـهـوـهـیـهـ :ـ ئـهـگـهـرـ گـوـیـهـ کـیـ رـاـسـتـهـقـیـیـنـهـ
لـهـسـهـرـ پـوـوـیـهـ کـیـ وـهـکـ خـوـیـ دـانـیـیـ بـهـ بـتـرـ لـهـ يـهـکـ گـهـرـدـیـلـهـ (ـ ئـهـتـوـمـ)ـ بـهـ
يـهـکـ نـاـگـهـنـ :ـ چـونـکـهـ ئـهـبـنـ يـهـکـیـکـیـانـ پـاـسـتـهـقـیـیـنـهـ ئـهـبـنـ کـهـ وـابـوـوـ
ئـهـبـنـ بـهـ ئـهـتـوـسـتـیـکـ لـهـ يـهـکـ بـدـهـنـ جـگـهـ لـهـمـ گـهـلـنـ بـهـلـکـمـیـ تـرـیـیـشـیـانـ
هـهـیـهـ .ـ

(۱۲۲) جـهـواـزـیـ هـهـیـهـ :ـ درـوـسـتـهـ ،ـ ئـهـبـیـتـ .ـ خـهـرـقـ (ـ خـرـقـ) :ـ درـانـ ،ـ
درـبـیـنـ .ـ ئـیـلـتـیـیـامـ (ـ الـیـامـ) :ـ يـهـکـ گـرـتـنـهـوـ .ـ تـهـمـاـنـوـ (ـ تـعـاـنـ) :ـ
هـاـوـ چـهـشـنـیـ .ـ

(ما يمكن لذا يمكن للآخر
والله على الممكن قدير) (۱۲۳)

بیرو باودپی فەلسەفەی بىھىز و نەبەکام بەر شەق دەو بازدېت بىن
بە چىرۇكى ميراج .

مايد و شىوه : (المادة والصورة) لەم ناوهدا لا يە ؟ چونكە پاست نىن و
ھىيج تەنلى نە لە سەر زەۋىي و نە لە ئاسمان لەوانن پىڭ نەھاتۇوە ، لە
ئەنۇم و گەردىلە دروست بۇوە ، ھەر وە كۆ زانا موسى ئىمانە كان ئەيلىن .
تۆش ھەندى خۆت ھىلاك كە لەم پىرىپەوەدا .

ديارە كە ھەيوولاو صورەتن ھەلۈھىشانەوە ، ئىيىر تەنە كان وەك يەك ،
ئەبن و ئەوهى بۇ تەنلى سەر زەۋىي شىاوبىت بۇ تەنلى ئاسمانىشىن ھەر وايد ،
خواش توانايىھ بە سەر ھەمو شىاپىنكا ، ئەنجا مەولۇمى ئەيەوهى چىارە
سەرى تەنگ و چەلەمە يەكى تر بىكت و ئەلى :

(ما كان ما بي بفي بحمله
سبحان الذي أسرى بعبله)

ئەو دياردەو بەراتەي منى لى بەھرەوەر بۇوم ، بەس نىيە بۇ سۈپاسى
خوداو ، پىويست بە شتى گەلەن گۈنگەن تر ھەيە ؟ كە وابوو با
شەورپەويە كەي پىغەممەر (دەخ) بکەين بە ستايىشى خوداو بلەين : پاكو
بىخەوشە ئەوهى شەو پەويى بە بەندەي خۆى كرد .

(۱۲۳) ما يمكن لذا يمكن للآخر : تەوهى بۇ ئەم بشى بۇ ئەيىش
ئەشىن . والله عايى المكن قدير : خودايش بە سەر شىاودا
توانايىھ .

نمایم ناسکیه مسنه لهی شهوره وی جاریگی تر بو پاست
گردنوهی هندی بیرو باودپی خیج و خوار هنایه کایه وه ، لمدر نه وه
دهست به لیکدانه وی نایه ته که ده کاو نه ایج :

ظاهیری « اسری بعله » ده گات
میراج (بالیقظه) و (بالشخص) ثیبات (۱۲۴)

نه ک به خمو ، یا خهیر (بالروح فقط)
نه وه ذهنیتکه بئ مزه و سه قط (۱۲۰) ۰۰۰
چلون نهر به روح یا منام ده بولو
باعیشی ظینکار بو عوام ده بولو ؟ (۱۲۶) ۰۰۰

به ای له : (اسری بعده) وا درئه که وی : یه کم : شهوره وی هدر
به خودی خوی بولو ؟ چونکه (عبد) گیان و تنه هدر دوو کیان ، دوو هم :
له باری بیداریدا بولو ؟ چونکه خودا کرداره که ئه داته پال خوی و

(۱۲۴) ظاهیر (ظاهر) : ئه وهی به بئ پاساودان : (التأويل)
و هرگیزی له ئایه ته که . بالیقظة : له سه زده می به خه بریدا .
بالشخص : هدر به خوی ، به گیان و تنه وه .

(۱۲۵) نه ک به خه : دزی : (بالیقظه) یه . بالروح فقط : به پهوانی
پووت ، دزی : (بالشخص) . مزه : سوود ، یا مزه : تام و
چهش . سه قط : له که لک که و تو .

(۱۲۶) چلون : چون . نهر : نه گه ر . منام (منام) : خه و . باعیث
(باعث) : هز ، عوام (عوام) : جه ما و هر ، و اته هی بی بت
په رسته کان .

نه گهر لەخەودا بۇوايە هىچ ھورنەو جووانىسى كى تىدا نەبۇو (۱۲۷) .
نەخەير ، نە بە خە بۇوە نە بە گىيانىى پۈوت ، ئەمە گومانىتىكى
بى تام و شەل و شىواوه ؟ چونكە ئەگەر وەها بۇوايە چۆن جەماوەرى
كافرە كان ئىنكاريان ئە كىرد ؟!

لىرەدا تەنگ و چەلەمەى ھەندىق فەرمۇددى پىغەممەر (دەخ) دېتە
بەرەوە كە وا ئەگەپتى مىعراج ھەر بە گىيان بۇوە ، مەولەويىش بەم جۆرە
وەلامى ئەداتەوە :

تەحرىرى كە وا شىپەرىن بىن و ئەحق
(بىن الاحادىث بىدا يوفق) (۱۲۸)

موکەپپەر بۇوە مىعراج و فوتۇوح
(مەرە بالشخص كەرە بالروح) (۱۲۹)

دەربېرىنى : (تحریر) كە جوان و سايىتى ماس كىردىن بىن ئەمەيە كە
بەرز بۇونەوە چەند جارىتىكى پۇوى داوه ، ھەندىكىان بە گىيان و ھەندىنەكى

(۱۲۷) لىرەدا مەولەويى (مىعراج) و (ئىسرا) ئىتىكەل كىردووە چونكە
ئايەتە كە باسى شەۋەرەويى دەكەت نەك بەرز بۇونەوە ، نازانىم بە
چ خەيالىك ئەمەى كىردووە ؟ !

(۱۲۸) تەحرىرىر (تحریر) نووسىين ، دەرسخستنى مەبەسىت .
شىپەرىن : جوان . ئەحق (أحق) : شايىست تر . بىدا : بە هۆزى
ئامەوە ، ھىتىمايە بىز بەيتە كەي پاشەوە .

(۱۲۹) موکەپپەر : دووبات . بۇوە : بۇوە . (مەرە بالشخص مەرە
بالروح لىلا) جارى بە خودى خۆرى جارىتىكى تر بە رەوان لە شەھەودا ،
وشەي : (لىلا) كە لە بەيتى دووايدىايە لە سەر ئەم بەيتەيە لە
واتادا .

دی ا به خودی خوی : (تمن و گیان) و هم ر فرموده يه ک باسی
پروردایتکی تایبعت لمانه ده کاو دژایه تیان له ناوه ندا نیه و همه مويان
پراستن .

مهوله وی ا لتره دا ئه بیتهی بیسaranیی :

شوهون خله تهن مال بی نهغیاره
ئالهم گرد و تهن دؤس خبه داره (۱۳۰)

بیس ئه کدویته و لوانه شه له کاتی ته نیایی و ئارامی شه دا ،
زوری و تیته و بله شن ئوه يه هدر و کو خوی و بی دهست کاری له
دیوانه کیدا نواخن چامه يه کی کردووه ، بنهی وا لیره ندا همان بیت
له دوو بتدیاو له گه ل دهست کاری و لئی زیاد کر نیتکی تیجگار په سه ندو
و هر گیرانیدا بوق شیوه سورانی نواخن ئه کاته وه و ئه لئی :-

(لیلا) شمو خله وت بیهینی بیارانه
جیئی رازو نییاز ده رده دارانه (۱۳۱)

فرصه غه نیمه هت مال بی نهغیاره
مالم نووستگه ، دهست خبه داره (۱۳۲)

(۱۳۰) شوهون : شوهون ، خله تهن : خله ته . بی نهغیاره : بی
بینگانه يه . ئالهم : عالهم ، جیهان . و تهن : نووستووه . دؤس :
مه بستی خودایه . سه بیری دیوانی مهوله وی که . ملا
عبدالکریمی مدرس / (۷۱) .

(۱۳۱) خله وت : جیئی دانیشتنی نهینی . رازو نییاز : سه گوزه شته
کیرانه وه و نییاز ده بېیین . ده رده داران : ئه وانه ده رده
خوشهاوستیان تووش بوروه .

(۱۳۲) فرصه (فرصة) : هەل . غه نیمه هت (غنیمة) : بمالی تالانیی ،

مه بهستی مهوله‌وی له دوست و مک بیسaranی هر خودایه ، له بر
نهوه لیرهدا چاک جیگه‌ی خوی گرتووه و پهنه له شوینه کانی تردا
نه نانهت بیسaranی خوبشی وای به کار نهیتابی .

بهلئی شه و کاتی خله‌نی ناوندی یاران و خوش ویستانه و سهرده‌می
به سه رهات آپانه‌و و نیاز ده بربینی شه ویسن دارانه ، هه لیکه و
هه لکدوتووه ، مال له بیگانه به ده ره و چوله ، هه مو و جیهان نو وستروه
نه نهاد دوست خه به رداره .

نهک روز ظیلال بهم لا ، یا بهم لادا وی
با زیر بن له وخت نیستیوادا وی (۱۳۳)

بهلئی له شهودا پرووی دا نهک له پروزدا که سیه‌ر به لای پروز
هه لاندا یا پروز ناوادا یا له ناووندا له نیوه پرودا بی ؟ چونکه هیج نه بی
سیه‌ر که نه بی به لایه‌نی سیه‌م و خله‌نکه نه که نه شیونی ،

پاش به لکرا چوونی باوه‌په نا به سهند کان و شهمل و پهت کردنی
همو ویان ، مهوله‌وی نه بیه‌وی جاریکی تر دم له مسه‌له که بدات‌هه و و
چاپه سه‌ریکی تری کی له سه‌ر دارمالیکی ایسلامی و بو همل زه‌شاندی
بیرو پای کومه‌له ایسلامیه سه‌ر لیشمیواوه کان بکات و نه لئی :

دهست که ونی جه‌نگ ، ههل . نه غیار (أغیار) : کوی غه‌یره
(غیر) : بیگانه . نو وستگه : نو وستروه . دوست : خوش
ویست مه بهست خودایه .

(۱۳۲) نهک روز : به رانبه‌ری (لیلا) له به‌یتی پیشو و تردا . ظیلان
(ظل) : سیه‌ر . نیستیوا (استواء) : یه کسانی دو و به‌شی
پروز ، نیبوه پر .

وەك مەولىد شەببۇو عوروجى يەقىن
(صار رحمة على العالمين) (١٣٤)

بۇ زىز زەمین و ئەفلاکى بەرگۈن
ئولالى ئەوەللىن ثولالى ئاخىرىن (١٣٥)

(من المسجد الحرام الانس
إلى المسجد الأقصى المقدس) (١٣٦)

تا ئەگەر قەطعىي و نەصصى گيتابه
ئىنگارى كفرە دايىم عەذاب (١٣٧)

(١٣٤) عوروج (عروج) : بەرگۈن بۇنەرە . يەقىن (يقىن) : بىن
گومان صار رحمة على العالمين : بۇو بە پەحمەت و بەزەبىي بۇ
ھەممۇ جىهانە كان .

(١٣٥) بۇ زىز زەمین و بەستەيە بە (صار رحمة) وە واتە بۇو بە
زەحمەت بۇ زىز زەبىي . ئەفلاك (افلاد) : كىزى فەلە كە
(فلك) : ئاسمان . بەرگۈن : فراوان . ئوللەي ئەولىين :
كۆمەلانى پېش لە پېغەمبەر . ئوللەي ئاخىرىن : كۆمەلانى دوا
پېغەمبەر .

(١٣٦) من المسجد الحرام الانفس : لە مزگەوتى حەرامى زۆر بە نرخ
لە مەككە . إى المسجد الأقصى المقدس : بۇ مزگەوتى ئەقصاى
پىرۆز لە قودس .

(١٣٧) ئەگەر : ئىزىز ، مەبەستى مزگەوتى ئەقصاى . قەطعىي
(قطعى) : بىن گومان . نەصصى گيتابه : دەقى قورئانه : (سبحان
الذى امرى بعده لىلا من المسجد الحرام إلى المسجد الأقصى)

(منه للسما ومنه الى
ما شاه الله من حلی العلی) (۱۳۸)

ثابت به خبمر مشهور مو ئاحداد
(ترتیبا) نینکار بیدعه نه مو فمساد) (۱۳۹)

وه کو له داییک بوونی بدرز بووندوشی هر به شه بوو :- بوو به
مايهی بذه بیی بـ هـ موـ جـیـهـانـهـ کـانـ ، بـ بوـ زـیرـ زـهـوـیـیـ ، بـ بوـ تـاسـمـانـهـ
فـراـوانـهـ کـانـ ، بـ بوـ کـوـمـلـیـ پـیـشـ کـدـوـتـوانـ لـهـ خـوـیـ ، بـ بوـ کـوـمـهـ لـیـ دـوـواـ
کـهـوـتوـواـیـشـ

له مزگهوتی حراممه له مه ککه تا مزگهوتی ثقاصا له قودس
چه سپاوه به ددقی قورناث و نسملاندنی کفره و هری سزای هدمیشه بیهه .
له ویوه بو ئاسمان به فهرمودهه بنهان بانگ : (الحادیث المشهود)
سه پاوه نو کوولی و لیی بیدعه توو له ویوه بو باره نای بالای خودا به
فهرمودهه يه کی : (الاحداد) سه لاماوه لاره مليی لی خرابیی تائیه .
لیزهدا مسنه که تهواو پوون بووه و نیتر سه رهی جزره
لندووانیکی تره که شیعرو عیرفان تیدا يه که نه گرن و ئام پارچه پیچکار
ناسنزو ورد و پهوانه پیک دین :-

(۱۳۸) منه : له مزگهوتی ثقاصاوه ، به ستر اووه به وشهی (ثابت) له
به بیتی دوایییدا . من حلی العلی : له جوانکاریه به رزو بالاکان .

(۱۳۹) ثابت : چه سپاوه . خبر (خبر) : فهرمودهه پیغامهه .
مشهور (مشهور) : ئه ویه کزمه لیکی زور سیپایانه تهوه ، ئاحداد
(آحاد) : فهرمودهه يه ک له پیته که و سیپایتنهوه . (ترتیبا) :
به پیز واته مشهور بـ قـوـنـاـخـیـ يـهـ کـهـهـ وـهـ ئـاـحـادـ بـ بوـ قـوـنـاـخـیـ دـوـوـمـ
بـیدـعـهـتـ (بـدـعـهـ) : ئـهـوـهـیـ لـهـ قـوـنـاـنـ وـهـ فـهـرـمـوـدـهـیـ پـیـغـامـهـهـ رـاـ
نهـ بـنـ . لـیـزـهـداـ پـیـچـانـهـوـهـ وـهـ کـرـانـهـوـهـ (الـلـفـ وـانـشـرـ) يـهـ کـیـ ئـاـشـکـراـ
هـیـهـ ، کـهـ لـهـ زـافـهـ کـهـ دـاـ بـهـ کـراـوهـیـیـ باـسـهـ کـهـ مـانـ هـیـنـاـوـهـ .

لاده له پریگه‌ی بیده‌ههت و هونکه‌مر

بیتره سه‌یری سه‌یر سه‌یمیلی سه‌رووه‌ز (۱۴۰)

باشه‌ی ناسووتی له مهیدان ناآورود

حه‌ی کرد و نه‌ی گرد ، په‌ی گرد و طه‌ی گرد (۱۴۱)

نه گه‌رمی سه‌موموم له نزیگه‌ی ئه‌و پدوت
دای له جوبره‌ئیل (لو دنوت) ته‌وت (۱۴۲)

پیش ناسووتی سووت نه‌هه بوویی هات
(عات گه‌میوس) لاخووت نه‌هه هات (۱۴۳)

(۱۴۰) مونکدر (منکر) : ته‌وهی موسولمانانی پینشوار لەدزی بوروون
سه‌یر : هی‌ی یه‌که‌م گوزدییه وانه نه‌ماشا هی‌ی دوووم عه‌ره‌بییه
(سیر) وانه پژوییشت، دیازه جیناسیان نه‌ناوه‌ندایه . سه‌ییید
(سید) : گه‌وره . سه‌رووه‌ر : گه‌وره .

(۱۴۱) یاره : بار بار مه‌بهست بوراقه . ناسووتی : سه‌ر به‌ناسووت :
جیهانی مادده ، دزی مه‌نە کووتی و لاھووتییه . حه‌ی کر : هه‌ییی
لن کرد ، بۆ ئه‌وهی بییخانه په‌وت . نه‌ی کرد : نه پژویشت .
په‌ی کرد : پیش لئی دا ، یا به زۆر پیش کرد ، لەم باره‌دا باش وايد
(پیش کرد) بنووسری . طه‌ی کرد : ماوه‌که‌ی بپری .

(۱۴۲) سه‌موموم (سموم) : بای گه‌رم . ئه‌و په‌وت : په‌وتی بوراق .
(لو دنوت) هتیماهه بۆ فەرموده‌ی جوبره‌ئیل لە کاتى گه‌وتنيیدا :
(لو دنوت انملا لاحترقت) واته ئه‌گەر بەقد سەرپەنچە‌یەك نزییک
بوومایه‌ته‌وه ئه‌سووتام .

(۱۴۳) پیش ناسووتی سووت : پیش بوراق سووتا . مەله‌کووتیی :
جوبره‌ئیل . مات : بې دەنگ وچرکه . (هات گلۇوس) پیالە
کان بیتە چونکە دەمی نۆشىنى شەرابى عىرفانى خودا هاتووه .
لاھووت : خودا . ئەلای هات : بەقدەمی قوربى مەعنەوی لىتى
نزیک بورووه . جۆرنىكى تاييەتە لە نزییک بۇونەوه زمان تواناي
دەرخستنی ئەواوی نىيە .

هەر چەند کە قەدەم قوربەتى دەنا
 لەو نەواي : (أدن) ، لەم (ثم دنا ٠٠٠) (١٤٤)
 فەدلی) تا لاچـوو پىتى و قـەدەم
 حودووٹ بە ئەدەب ھاتە پىتى قىدەم ٠٠٠ (١٤٥)
 (فەكان قاب قوسىن او أدنى)
 دابەين ئىمكان و وجووبى ئەسنا ٠٠٠ (١٤٦)
 فاوحى الى عبىدە ما اووحى
 وفاح ما فاح عليه فوحا) ٠٠٠ (١٤٧)

لە پىلەي بىدۇھەت و مونكەر كە نكۈلىي لە بەرز بۇونەوهى بۆ

(١٤٤) قەدەم قوربەتى دەنا : پىتى نزىيىك بۇونەوهى ئەنا ، نەم : لە خودا
 نەوا : بانگ . أدن : نزىيىك بەرەوھ . لەو : لە پېغەممەر . ثم دنا :
 لە پاشا نزىيىك بۇونەوه ، لە نىتوان : (دەنا) ئى كوردى و (دنا) ئى
 عەرەبىيىدا جىناس ھەيە .

(١٤٥) فەدلی : هەلۋاسرا . تا لاچوو پىتى و قەدەم : پىتىست بە پى نەما .
 حودووٹ بە ئەدەب ھاتە پىتى قىدەم : تازە بېيدا بۇون : (بۆ
 پېغەممەر) بە پىزەوه ھاتە لاي كۆننى (بۆ خۇوا) ، لەم بەيته يشا
 جىناس ھەيە : (قدم ، قدم) .

(١٤٦) (فەكان قاب قوسىن او أدنى) : ئەندازە دوو كەوان يا نزىيكتىر
 بۇون ، كىنایيە يە لە زۆرنزىيىكىي لە بارەگاي خۇوا . ما بەين ٠٠٠
 تاد : بە سىتەيە بە (كان) لە مەسرەعى پىشىوودا واتە : نلاوه ندى
 شىاوىي و پىوستى لە ھەمۇ شىتپۇوناڭتىر .

(١٤٧) فاوحى الى ٠٠٠ : لەم كاتەدا خودا بۆ بەندەي خۆى نىگا كرد
 ئەوهى كەرىدى ، كە ئاشكرايە چىيە ؟
 فاح ما ٠٠٠ : بە زۆرىي بۇنى خۇشى بە سەردا بلاو كەرددەوھ .

ناسان و باره گای خودا ئەکەن لادو وەردە سەر پېگەی پاستى سۈزىت و
لەپەھ سەپىرى شەورەۋىي گۇرەمى سەرۋەر كە ۰ بارەئى ناسوتىي
(بوراق) ھىنايە مەيدىن و ھەبىيەلىق كەمەن ئەلام نەھى كەردو نەپۆشىت
ئەنجا پىنى لىداو ماوه كەمەن بىچىرى و لەكاتى پۆشىشتا گۈچەي پەۋەتكەي
دای لە جوبەئىل و بەرىشانى كەردو كەوت و ئاي فەرمۇ : ئەگەر لەمە
پىر ھىنەدى سەر بەنچەيەك نزىك بۇوما يەتمەھ نەسەوتام ۰

پىي بوراق سەزىتىساو جوبەئىلىش مات و بىچىركە بۇو ، ئىستەر
سەرددەمى پىالماو مەيمەن ، ئەوا لاھووت لە نزىك بۇونەوە دايىھ بۆ لاي
ناسوت ، بەلئى لاھووت قەدەمى قوربەتى ئەناو ھاوارى : نزىك بەرەۋىي
لە ناسوت ئەكەن ، ئەمېش لە نزىك بۇونەوەدا بۇو تا لاھووت خۆى
بۇ شۇپ كەرددەوە ئىشىن لە كار كەوت و پەيدا بۇون : (حدوت) ، بە
پىزەوە هاتە لاي (۱۴۸) بۇونى ئەزملىي : (قىدَم) و ناوەندى شىياوىي و
پىويسىتىي ھەرە رۇوناك (الامکان والوجوب الأسبق) ئەندازە دوو
كەوان بۇو يانزىكىر ۰

لە كاتىدا نىڭايى كەر بۆ بەندى خۆى ئەمەدى كە ويىتىي و بۇن و
بەرامەي خۆشى بەسەردا بلاو كەرددەوە ۰

ئەنجا دەست بە باسى بارى پىغەممەر دەۋرۇ بەرى كاتى بەيەك
گەيىشتن و وەرگەرتىي نىڭا ئەكەن ئەلئى :

(۱۴۸) لىزەدا مەولەۋىي لە بەر بەجى ھىنائى پىز ، قىدەم و وحودۇۋە
ئىمکان و وجوب بەكاردىنى لە باقى قەدىم و حادىث و مومكىن و
واجىب ، ئىمەش نەمان ويىست بىي گۇپرىن لە بەر ھەمان ھۆ ، ھەر
چەند مەبەست يەكە ۰

فَهَلْكَ بِرْ مَهَلْكَ سِيدُهُ غَوْغَا بَوْ
(ما زاغ البصر وما طفى) بَوْ (١٤٩)

وَسَعَتِي مَشْرِبُ نَامُوتَهُ نَاهِي
هَيْجَ لَهُ نَاهِي نَاهِي دَكْرَدُ لَاهِي (١٥٠)

ئاسمان بېرىشتەو لهىدىرە تولۇنتمەھا ھەراو زەنبا بود ، بەمىش
لە ئەم ئەۋەدا چاوايى بېرىسووه حەق و لىنى كەلا نە ئەكىد
فراؤانىي شۇين خواردنەوەي شىلەي پەستىي بىنپايانبۇو ھىچ
سەتى لە ھۆشىيارىي نەي ئەخلىقاند (نە زۆرىي نىرىشتەو نە ھەراو
زەنایان) ، يېرەدا مەولۇسىي ناواختى مەسەلەي چۈيىتى يېڭاو بىئىنى
حودا بە شىوه يەكى ، ئىجكار دىارىي كراوو بىر لە پىويست ئەڭاو
نەتى :

ئومۇورى قودسىي لە دل دەدەن سەر
(ثم تتنقل منه للبصر) (١٥١)

(١٤٩) مەلەك : فرىشتە . سىدەر : (سدرة المتهى) ، درەختىنکە لە¹
خواررووی عەرشەوە . غەوغە (غوغاء) : دەنكە دەنك .
(ما زاغ البصر وما طفى) چاوا ئەم لاو ئەلەي نە ئەكىدو بە سەرىيدا
نە ئەرقى .

(١٥٠) ويسعەت : (وسعة) فراوانىي . مەشرەب (مشرب) : خواردنەوە ،
شۇين خواردنەوە . لاهىي (لاهى) : لە لەھوھ (لھو) وەھەزگىرلاوە
خۇ خلاقىنەر .

(١٥١) ئومۇورى قودسىي : شتى خاۋىنلە مايە (مادة) ، ئەو شىنانەي
لە بازەگاي خوداوه ئاپاستىي پىتىھەمەر ئەكىزىن . لە دل دەدەن
سەر : لە پىشىدا ئەچنە ناو دلەوە . (ثم تتنقل منه للبصر) اـ
پاشا ئەچن بۆچاوا ، واتە ئەوشىنە با لەوانەش بى بىيىنلى دل يە كەم
جار ئەي ناسىن ئەنجا چاوا ئەي بىيىن مەبەستى بىيىنلى خودايدە
كەجۆن پۇوپە ؟

بل لسائل الحس والقوى بل لعالم الخلق والسوى (١٥٢)

شته کانی سهرباره باره گای قودس و بی خداوشنی یه کم جار سهرباره دل ئەدەن و لهویوه بهرهو چاو دین به لکو هر لهویشهوه بهرهو هەسته کانی تروو هەموو هیزه زانەزە کان به لکو بو جیهانی مایه و هەموو شتی ی جله لە خوداش سهربار نەکیشن . وە کو و تمان مەولەزویی لەم مەسەلەدا گەلنی زیادە پەرویی کردووهو خوشی ی هەستی بەوه کردووه بویه ئەیهۆی لە سەپاندنی ئەم پا تایبەتییه باش گەز بىته وە ۱۴م شیوه ناسکە ئەلچ :

بە هەر وەجهى دل عىرفانى بى بۇ
بەم پۇو بەم بەھەر پوئىھەتى داي پۇو (١٥٣)

(١٥٢) بل لسائل الحس والقوى : به لکو هەر نە دلەوهیه ئەچى بۆ چوار هەسته کەی ترو هیزه نەھینییە دەرک کەرە تانیش وەك : (خەيال ، حافظة ، وەم ، ۰۰۰) . بل لعالم الخلق والسوى : به لکو بو جیهانی مایه و هەموو شتی ی جله لە خودا . ئەم چۈنۈتىيەی مەولەزویی باسى دەکات گەلنی تەم و مزاوییەو دوورەو نە تىنگە بىشتن ، دوور نېیە هەر لە بەر ئەمەش لىتى پاشکەز بۇو بىتەرە .

(١٥٣) بە هەر وەجهى بۇو : هەر چۈن بۇو ، لە دلەوه بۇو لە بىشدا يَا وا نە بۇو واتە : جۈنۈتىيە کە گۈرنىگ نېیە ، ئەوهى گۈرنىگ بى ئەوهیه کە ۰۰۰ هد . عىرفان (عرفان) : ناسىيەن . بەھەر (بصر) : چاو . روئىھەتى : بىبىنېيىنى ، پاناوە کە بۆ خودا يَا بۇ بىتەممەر واتە بىبىنېيىنى خودا لە لاين پىتەممەرەو يَا بىبىنېيى پىتەممەر بۆ خورا ، ئە تزانرى (روئىھەتى) يىش بخوتىندرىتەو واتە جۆرە بىبىنېيىتك ، هەر چۈن بى . داي پۇو : پۇوي دا ، هاتە كایهەو .

به صیرهت ناسی نه بصرهت بینی
دل بینی در قی نه دا له بینی (۱۵۴)

نه ودی که گوترا گوایه : بینینه که له نله وه بو سدر نه چن مه رج
سیه و نه ودی گرنگ بین نه ودیه دل ناسی و به چاوی سه ری خودای
بینی .

به لئی هیزی ناسینی دل ناسی و هیزی بینی چاو بینی و پو و دا و که
هینده پوون و ئاشکرا بولو ، هرگیز بونی به در ق خسته ودی نه هاته لو و تی
دل و به ته او وی دانی به وددا نه نا که بینرا و ناسرا و کهی یه که : (ما
کذب الفؤاد ما رأی) . لیره دا مه و له وی نه یه وی ، پو و دا و کانی به در ز
بو و نمه له دو و به يتدا کز کاته و دو دلگیز ترین په و انبیزی و کورت
ترین شیوه و جواترین و در تیزه دار ترین پیچانه و دو کردن و دی
پیز گرا و (اللف والشر المرتب) یه تیدا به کار بیچ و نه ای :

پی چه نه هزار سال ، طهی چه نه حیجابات
ذاتی حق ، که لام ، سوئال ، جهوابات (۱۰۰)

(۱۵۴) به صیرهت (بصیرة) : هیزی ناسینی دل . به صیرهت
(بصرة) : هیزی بینینی چاو . بینی : یه کلم بونی ، دو و هم
لو و تی ، له ناوه ندی نهم دو و شه و (بینی) دا جیناس هدیه .
مه سره عی دو و هم هیما یه بق نایه تی (ما کذب الفؤاد ما رأی) و اته
دلی پیغمبر نه ودی چاوی دی به در ق نه خسته وه .

(۱۵۵) طهی (طی) پیچانه و . حیجابات (حجابات) : کزی حیجابه
(حجاب) : په رده ، له هه ندی فهرمو و ده دا به حفتا هزار دانرا او و ز و
دیباره که میکیشیان لائه درین .

چوو ، بwoo ، دیی ، بیستیی ، گریا ، دریاوه
هاتمهو حلقة هـر دلهـریاوه(۱۵۶)

بهـنی بـو پـنی چـند هـزار سـال چـوو و مـاوـهـکـی بـپـیـی و ، چـند
بـهـودـهـی نـاوـهـنـد بـیـچـراـیـهـوـهـ و زـاتـیـ حـقـیـیـ دـیـیـ و کـلامـیـ نـهـوـیـ بـیـسـتـوـ
بـرـسـیـارـ کـرـاـوـ وـهـلـامـ درـایـهـوـهـ ئـمـ هـمـوـ کـهـینـهـ بـهـینـهـ بـروـوـیـ دـاـ لـهـ کـاتـیـکـیـ
ئـهـوـدـنـهـ کـمـداـ کـهـ هـاتـهـوـ ئـهـلـقـهـیـ دـهـرـگـایـ زـوـوـرـهـ کـهـیـ هـیـشـتـاـ هـهـرـ
دـهـلـهـرـایـهـوـ بـهـنـیـ وـدـکـزـ ئـهـیـ گـیـپـنـهـوـ جـنـگـاـکـهـشـیـیـ هـهـوـ گـهـرمـ بـوـ .

خـوـیـنـدـهـوـهـیـ تـیـوـرـیـ نـیـسـیـیـ یـارـمـهـتـیـ تـیـگـهـیـشـنـیـ ئـمـ مـسـلـهـ دـدـدـاتـ
چـونـکـهـ کـشـانـ وـ هـاتـهـوـهـیـ کـاتـ بـهـشـیـوـیـهـ کـیـ سـهـدـسـوـرـهـیـتـهـ دـدـسـلـیـتـیـ ،
جـگـهـ لـهـوـدـشـ ئـمـ جـوـرـهـ کـارـانـهـ هـیـیـ خـوـدـایـهـ وـ لـهـ پـرـهـبـنـتـیـ گـهـرـدوـونـ
بـهـدـهـرـهـ ، دـانـانـیـ یـاسـایـ سـرـوـشـتـ بـهـمـ شـیـوـهـ ئـاسـایـیـهـ ئـمـوـ نـاـگـهـیـتـیـ کـهـ لـهـ
مـاوـهـیـ کـیـ کـمـ وـ تـایـهـتـدـاـ نـاتـوـانـرـیـ هـهـلـگـیرـیـ وـ جـوـرـهـ یـاسـایـهـ کـیـ تـرـیـ لـهـ
نـوـنـدـاـدـاـنـرـیـ .

هـمـوـ دـاهـتـاـنـیـکـ لـهـ هـهـرـ سـهـرـدـهـمـنـکـ بـیـتـهـ کـایـهـوـهـ هـهـنـدـیـ بـرـسـیـارـ
بـهـرـیـاـ ئـهـکـاتـ وـ لـقـ وـ بـوـبـیـ هـهـنـدـیـ بـیـرـ بـاـوـهـپـیـشـ ئـهـکـاتـ ، بـهـ کـورـتـیـیـ
تـیـتـیـکـیـ ئـاشـکـرـاـیـ بـوـ سـدـرـ بـیـرـیـ ئـهـوـ سـهـرـدـهـمـ دـهـبـیـ .

(۱۵۶) چـوـوـ : ئـهـگـهـپـیـتـهـوـ بـوـ (ـپـنـیـ چـندـ هـهـزـارـ سـالـ) . بـوـ :
ئـهـگـهـپـیـتـهـوـ بـوـ (ـطـهـیـ چـندـ حـیـجـابـاتـ) . دـیـیـ : ئـهـگـهـپـیـتـهـوـ بـوـ
(ـذـاتـ حـقـ) . بـیـسـتـیـیـ : دـهـگـهـپـیـتـهـوـ بـوـ (ـکـلامـ) . گـرـیـاـ :
ئـهـگـهـپـیـتـهـوـ بـوـ (ـسـوـئـالـ) . درـیـاوـهـ : ئـهـگـهـپـیـتـهـوـ بـوـ (ـجـهـوـابـاتـ) ،
ئـمـ بـیـچـانـهـوـهـ وـ کـرـدـنـهـوـهـ پـیـیـزـکـراـوـهـ (ـالـفـ وـالـنـشـرـ الـمـرـتـبـ)
پـهـوانـبـیـزـیـیـهـ کـیـ تـیـجـگـارـ سـهـرـ سـوـپـهـیـتـهـرـوـ گـورـتـیـیـهـ کـیـ زـوـرـ بـیـ وـیـنـهـیـ
تـیـدـایـهـ ، یـهـکـمـ جـارـهـ توـوـشـیـ دـواـزـدـهـ شـتـبـمـ بـهـمـ جـوـرـهـ دـلـگـیـرـهـ
بـیـچـانـهـوـهـ وـ کـرـدـنـهـوـهـ پـیـیـزـدـارـیـانـ لـهـ نـیـوـانـدـاـ دـرـوـسـتـ کـرـابـنـ .

دیاره له سهوده می مهوله ویدا ته لگراف داهیتر او و ده نگ و باسی
بلاو بووه ته ووه له وانه شه مهوله وی خوی و که سانی ناوچه که ش دیستیان و
بری له وانیش بهز برونه ویدان بهم جو ره شتله داوه ته قهلم که له یاساو
نه ریتی سروشت ده ناجن ، مهوله ویش خوی ئاسا ئام دوو به یته یان به
شبوهی گالند و گدپ ئدا به ناوقدا و هملج :-

ههی تهل ! ههی نهی کهی . پتی گهی ؟ ههی نهی خوی .
وهک ماری زامدار هه ر پیچدا له خوی (۱۵۷)

فهرقیان ههی فام ئه هلى زهمانه !
هه ر له سه زمینه هه تا ئاسماهه (۱۵۸)

(۱۵۷) ههی تهل : ئهی ته لگراف

ههی نهی کهی : ئام رسته بز ده بریسینی بن ده سه لاتی یه کنیک بز
شتئ به کار دینری که خوی وا بزانی یا وا ده بری که کار نیکی ناسانه
بزی ، له شیقی گالندادا به کار دینری .
پتی گهی ؟ : بز پرسیاری نوکولیسیه ، واته : ئه ته وی پتی گهی ؟
ههی نهی خوی : بز نه ماشه دی ئاواتی یه کنی بز شتیک که وا
بزانی یا وا ده بری که پتی ئه گات به کار دینری ، مه بست هه ر
خواردنی رووت نییه .

وهک ماری زامدار پیچ دا له خوی : با ته لگراف هه ر وک ماری
برینیدار پیچدا له خوی ، هه ر ناتوانی به خاوه نی می عراج بگات .
له وه ئه چنی مهوله وی بیستیتی یا دیستیتی که وا به ری ته لگراف
پیچ بیچه وک وا به ری سه مماعه ته لفونون ، دیاره لی چوانه که ش
لهم باره دا زور جوان و به جتیه .

(۱۵۸) فهرقیان : جیاوازییان واته جیاوازی ته لگراف و موعجزه
می عراج . وا دیاره خه لک تانووتیان له می عراج دابن بده وی که
ته لگراف هیچ موعجزه یه کی تیندا نییه و زاده زانیاری و پیشنه

ههی تهل ! ئا بدم جوئرە باڭگ كردنە^(۱۰۹) ههی نهی كەی ! خوت
خپ ھەلەمەدەو ھەولى بەر بەرە كانى مەدە ، ئەدە بۇ تۆ نەھاتۇوە ، ئەتەھۆى
بىنى گەي ؟ ! (بە پىغەممەر يا بوراق ، يا مىعراج) ههی نهی خۆى ! ئەدە
لەدەپى تۆ نىھ ئىنجا ئاۋۇرېتىك ئەدانەوە بەلائى ھاو چەرخە كانى خۆيداو
نەنلىق :

با تەلگراف وەڭ مارى بىرىندار ھەر خۆى بىچداو بىر ئازارى خۆى
بە سوٽر كا جىگە لە بىزىن و پەشىمانى ئى بىر ھىيجى تر بە دەست ناھىتىنى .
تۈش ئەي تىگە يېشتى خەلکى ھاو چەرخ ھىيجى تر لەمە گۈرمپاوا ، لە
خوت بایى ئەبەو تىگە ، جىاوازى ئەم دووشتە وە كۆ ماوهى ناوهندى
سەر زەویى و ئاسماňەو ئىتىر بەراوورد كەردىيان كارىتكى زىيرانە نىھ و
تۆزى شەرم بىر گۈرى .

لەپاشا مەولەوى ئەيمەۋى ئەنچاجىنىكى ئەم پۇوداوه گۈرنگە بىخانە پۇو
بە شىبوھى كى شىعرى سۆفيگەردى ئاسك و گەلتى پەسەندو دلگرو
ئەيشىھەۋى بىسکا بە گۇتايى باسە كە لە بەر ئەدە ئەلى :-

سازىيە لە مىعراج گەنك ترە چونكە ئەيتىھەزى بە يەك كەيىشتنى
لە ماوهى زۇر دوورەوە .
ھەي فام ئەھلى زەمانە رىستەي باڭگ كردنە واتە ئەي تىگە يېشتىنى
خەلکى سەردهم ، دوان لەكەل تىگە يېشتىندا لە بەر ئەدە كى ئەو ھۆزى
بەھەلەدا چۈونە كەيانە . ھەر لە سەر زەمبىن ھەتا ئاسماňە : واتە
جىاوازى ئەلگراف و مىعراج وەك جىاوازى زەویى و ئاسمان وايە
چونكە تەلگراف دەنلىكى پۇوت بۇ ماوهى كى كەم دە گۈزىتەوە و
تواناي پەيوەندى ئەكەل ئاسماندا نىھ بەلام مىعراج بەتەن بۇوە و
بۇ ئاسمانىيەش و لە ماوهى كى زۇر گۈزىتىشدا .
(۱۰۹) وشەمى (ھەي) بۇ باڭگ كردن لە كاتى بە كەم گۈرنى باڭگ
كراوە كەدا بە كار دىتىرى .

پهربدهی ظولمانی نهفسانی لاچـوو
تومی و مردی عیلم عیرفان سیراو بوب (۱۶۳)

خنهندھی غونچـھی کەشـف کەونـی و ئىلاعـی
ســوزـھـی كـەرمـات نــوتـھـاـھـی (۱۶۴)

ھــەر يــەك بــە طــەرزـى خــۆي نــومــايــيش دــا
بــاغــچــەـی ئــەولــىـای پــېن ئــارــايــيش دــا (۱۶۵)

پــوـوـنــاـکــى ئــوـوـ مــانــگــى چــوارــدــەـيــهــ لــەـوــ دــەـورــوـ بــەـرــدــداــ ئــوـ شــەـوــ، دــايــ
بــەـ دــەـشــتــىـ دــلىــ گــىــتــتــ باــلــاــوــ تــەـكــانــىـ خــودــادــاــ ئــاــيــەــتــىــ : (وــاشــرــقــتــ الــأــرــضــ
بــۇـوـرــ دــبــهاــ) تــەـشــوـيــلــ كــرــاــ بــەـ هــەـلــھــاــتــىــ مــانــگــىــ پــاــســتــىــ بــەـســمــرــ دــلىــ ئــوــ
ھــەـلــبــزــاــرــ دــاــنــدــاــوــ پــوــوــنــاــكــ بــوــوــنــوــدــىــ بــەـ نــىــشــكــىــ بــەـرــوــدــگــارــىــ خــۆــبــانــ ،

لــىــكــدــاــنــھــوــيــيــهــ كــىــ ســۆــفــىــيــگــەــرــىــيــ پــوــتــەــ لــەـبــەــ ئــوــوــ پــىــوــســتــەــ وــاتــايــ
دــىــمــەــ نــىــشــىــ بــگــىــيــرــيــنــەــ دــلــ .
تــەـفــســىــيــرــ (تــقــســىــيــرــ) لــىــكــدــاــنــھــوــيــ قــوــرــئــانــ بــەـ پــىــيــ قــوــرــئــانــ
فــەـرــمــوــوــدــ كــانــىــ پــىــغــەــمــەــ .

(۱۶۳) پــەـرــدــەــ ظــوــلــمــانــىــ نــهــفــســانــىــ لــاــچــوــوــ : پــەـرــدــەــ تــارــيــكــىــ نــهــفــســىــ بــهــدــ
خــوــوــ لــاــچــوــوــ . تــۆــمــ : تــۆــوــ . ســیــتــرــاــوــ بــوــوــ : تــیــرــاــوــ بــوــوــ ، لــەـ چــاــپــرــ
خــەـ كــەـيــشــداــ (ســرــاــوــ بــوــ) نــوــوــســرــاــوــ بــەـلــامــ لــەـبــەـ ئــوــوــيــ ســەـرــاــوــ
بــوــوــ بــقــقــەــلــەــوــ ئــەـمــەــيــشــ دــرــىــيــ مــەـبــەـســتــ ئــگــەـيــتــىــنــ وــامــانــ دــاــناــ .

(۱۶۴) كــەـونــىــيــ (كــوــنــىــ) : جــيــهــانــىــيــ ، وــاتــەـ شــارــەـزــايــىــيــ جــيــهــانـ~ـىــ مــايــهــ
(مــادــدــ) . ئــىــلاــھــىــيــ (الــهــىــ) : خــودــايــىــ ، كــەـشــفــىــ ئــىــلاــھــىــيــ وــاتــەـ
شــارــەـزــايــىــيــ جــيــهــانـ~ـىــ رــەـوانـ~ـوــ فــرــيــشــتــەــ پــرــتــوــيــ خــودــ دــاــ .
ناــ مــوــتــھــاــھــىــ : بــىــ كــۆــتــايــىــ .

(۱۶۵) خــۆــىــ نــوــمــايــشــ دــاــ : خــۆــىــ نــوــانـ~ـ ، دــەـرــخــســتــ . بــىــ ئــارــايــشــ دــاــ :
بــىــ پــازــانـ~ـدــەــوــهــ .

شوروله ئهو بەدرە لەو دەورە ئهو شەو
شەونم لەو ھەورە بەو طمورە ئهو شەو (۱۶۰)

دا وە دەشتى دل گىشت نەصفىادا
وەشت وە كىشىتى سىرە كىشت ئەولىادا (۱۶۱)

(اشرقت الارض) تەئويىل درىاوە
(مأة حبة) تەفسىير كىرىياوه (۱۶۲)

(۱۶۰) شوروله (شعلة) : پۇوناڭى ، بەشى پۇوناڭى گىر . ئەۋەدرە : ئەو
مانگى چوازدىيە ، مەبەست پېغەممەرە (د.خ) . شەونم لەو ھەورە :
شەونمى ھەورى عىرفانى خوداناسىي . بەو طمورە : بەو شىقەزە .
(۱۶۱) وەشت : باراندىي . كىشىت : كىشت و كآل . سىرە : نەھىنىي ،
مەبەست شۇيىنگە لە دلدا ھەوارگەي فىيوضات و پۇوناڭى
خودايە .

(۱۶۲) (اشرقت الارض) هىتمايە بقى ئايەتى : (۶۹) لە سۈورەتى زۇمەر ،
من واى بقى ئەچم ئەو تەئويىلەي مەولەوىي مەبەستىيە ئەۋەيدە كە
مەبەست لە ئەرض (أرض) دلى يالقىتە ئانى خودايە ، چونكە ئايەتە كە
باقى پۇزى قىيامەت ھاتووه ، زەھىيش لەو كاتەدا بە زەھىيى
نامىتىتەوە . تەئويىل (تائىيل) : لىك دانەوەي ئايەتە ئانى قورئان
بە بىپرو را .

(مأة حبة) ئىشمارەيە بقى ئايەتى : (۲۶۱) لە سۈورەتى بەقەرە :
(مثل الذين ينفقون اموالهم في سبيل الله كمثل حبة انبثت سبع
سنابل في كل سنبلة مأة حبة والله يضاعف لمن يشاء) واتە وىتنەي
ئەوانەي سامانىيان لە پىنى خودادا خەرج ئەكەن وەك باخچەيەك وايە
حەوت گۈل بېرىتىن ھەر گۈلىك صەدد دانەي تىدا بىز و خوايش بقى
ئەۋەي ئارەزووى بىن چەندانى ئەكائەوە ، لەوە ئەچى ئەو لىكدا نەوەي
مەولەوىي مەبەستى بىن ئەۋەيدە مەبەست ئەو تۆزۈي عىلەم و عېرفانىيە
كە لە سىرپى خودا ناسە كاندا دەچىنرى ، خودا بىيتى ئەختاتى .
دىبارە ئەم لىكدا نەوەي شەھەل دىسمەن ئايەتە كەدا نا گۇنچى و

پهروهی تاریکی نه فسی بدخوو لاجووو خونچهی ده رکه و تئی نهیشیه کانی
جهانی ناسرووت و مله کووت و لاھووت ده میی بھ زرد دخنه نهود
کردووه تهود .

ئەمە لە لایەندو لە لایەکی تریشەو شەونیی هەوزن ناسینی
پاستەقینەی خودا ئەو شەو بەسەر كشت و کائی نهیتی (سر) هەموو
دۆستە کانی خودادا بھو جۆرە باریی کە ئایەتی : (فی ک سبیلہ مأة
حبة و الله يضاعف لمن يشاء) لىکدرا یاهو و دەرکەوت مەبەست توڑی
وەردی زانیاری خودا ناسینە تیزاو بوبە بھو شەونمەو حەوت سەدقات و
پتر ئەبری و سەوزەی کەراماتیی هەمیشە بیی بھرددوام شەپوپتیی . ئەز
خونچە ددم بەخەندو ئەو سەوزە بیی پایانە هەر يە کیکیان بھ جۆری
خۆی ئەنواندو باخچەی دۆستە کانی خودای بیی ئەپازایاهو (۱۶۶) .

لېرەشەوە ماودیه کى زۆر مال ئاوایی لە مەولەوی دەکەین با
ئە : کەرامەت و موعجزە بدۇئى تا ھیلاك ئەبیچو لەپاشالە دۆستانى
خودا و چوار يارى پىغەممەرەو ھاودلۇ دوو نەوە كەی و كەسانى تر کە
بەبۈندىيان بەم باسانەوە ھەيدو ، مەسىلەی جىڭرىي و پاسى زاناو
پىشەواکانی ئايىنى ئىسلام ، کە بە پاستىی لە هەمەو شەپتىكدا مافى

(۱۶۶) ئەم پائە لەسەر ئەۋەيە لە (شۇولەي ئەو بەدپە) وە پىتىج مەسەرعى
يەكەم لە پىتىج بەيت بەستراوون بە يەكەوە ، وە ھەر وەها پىتىج
مەسەرعىي دىووم . ئەنجا بەيتى شەشم : (ھەز يەك بە
طەرزى ۰۰۰) بۇ ھەدوپانە ئەپان بەستى بە يەكەوە . ھەر چەند
ئەم ھونەزە ئەتوانرى لە ژىز پىچانەوەر كەرنەوەي پىيىزدردا (الاف
والنشر المرتب) جى بىرىتەوە ، بەلام بە پاستىي ھونەريتى
ئىتىجگار ناسك و جوانە تا ئىستە لە شىعىرى كەسى تردا و ئەنەيم
نەدىبىو .

خویانی داونه‌تی و بدرز ترین پهوانیزی و قوول ترین تویزانه‌ودی
تندابه‌کار هیناون ، بهائی ئم باسانه ئېچىنه‌وه لە باسى پیاوان و
پىڭاكانى سۆفيگەریسە دەست پى دەكەين و لەويش جەند بەپ يەك
ئېچىنه‌وه تا لى ئېتىمه‌وه لە باسى شىرىي هيندى ئىمامى پەبانى و بازى
خودا شىخ (عبدالقادر) گەيلانى و ئەلى :

با بىئە سىۋەر ئەم دوو ھوما
(رضى الله الھادى عنهمما) (۱۶۷)

ئەنجا لىزدۇھ دەست دەكەت بە باسى مەولانا خاليدو شىخ وەسمانى
تەۋىلەو چوار كورپە راپەرەكانى و ئەلى :

شۇولە ئىمو نىسبەت موجەددىيە
(مطلعها الف تجىھ) (۱۶۸)

(۱۶۷) سىۋەر : سىۋەر . ھوما : بالندەيەكى ئەفسانەيىيە ناوابانگى بە
نگىزىن و فەرەوه دەر كردووه ، گوايىھ بە سەر ھەز كەسىتكە
بنىيىشىتىھو ئەبىن بە پاشا . الھادى : پى نىشاندەر ، مەبەست
خودايە ، بەم جۆرە بۆزىھ ناوى هیناواھ لەبەر پىتكۈتى راپەرە ئەم
دوو خواناسە كە باشتىر ئەبىن بە ھۆى بەزەبىي خودا دەلىنى
خۆشبوونىيان .

عنهمما : لە ھەر دوو گىيان ، لىزەدا مەولەھە ئەنسىكىيە كى : (لطافە)
دلگىيىرى بە كار هیناواھ جىڭە لە جىناسىيىش ، چۈنكە ئەگۈنچى (ھما)
رااناو بىن ياخىدا ئەنسىكىيە كى ، مەولەھە ئەنسىكىيە كى : (مەعەنە)
ھەيمىي بۆ ئەمە كردووه .

(۱۶۸) شۇولە (شىعلە) : بەشىپۇوناڭى گىر . ئەم نىسبەت
موجەددىيە : واتە ئەمە ئەنسىكىيە كى ، مەولەھە ئەنسىكىيە كى : (مەعەنە) :

بتو دهفعی ظولمت له نزیکو له دورو
 سهرهیانی کرد بلازو. ئ او بلوور(۱۶۹)
 تا دای له بلوور ئودزو شنهته
 شارهزاپ سازای ئەطوارى هەفتە(۱۷۰)

تازه کەردهوه ، دراوە ، چوتکە نەو شینوازى سۆفییگەری نوی
 کردووه تەوه له سەدەی دوازدەھەمی کۆچییدا ، مەبەستى شیخ
 ئەحمدەدی فازووقى سەرەندىيە كە ناوبانلىكى به (ئیمامى پەبانىي)
 دەزگەردووه .
 لمطعها الف تجىيە : هەزار سلائۇ بق ئەو شوينە ئەو شوولەي لى
 مەلەتاتووه .

(۱۶۹) دەفع (دفع) : پاڭ پىيوەنان ، پەوانىدەنەوە . سەرەيان (سريان) :
 تەشەنە . بلوور : شۇوشەي بىنكەردو پۇون .

(۱۷۰) بلوور تۇدنو شەفتە : نەو بىنۇرە ئۇدىنى (أدن) بىيىستۈرۈ
 ئەم دەربېرىنە زۆربەي جار بق پىيغەممەر بەكار دىنلىكى كە له شەھى
 مىعراجدا خودا پىئى فەرمۇو (أدن) ، (تم دىنى فەتللى فەكان قاب
 قوسىن او أدنى) بەلام لىزىەدا بق ئەكىنچەلە ئەنەشت نادات كە وا بۇ
 ئەبنى مەبەست مەولانا خالىيدى بىن كە ئەكىنچەلە شیخ عەبدوللەلە
 دىيەلەويى هەمان وشەي پى فەرمۇو ، لەم بارەدا ھىيىچ نىشانىيە كى
 جىاڭ كەردهوه نامىنى نە تىوان باسى مەولانا شیخ وەسمانداو زۆربەي
 بەيتە كان لەوه ئەچن كە هەز بە شیخ وەسماندا گۇتراپىن ئە باسى
 مەولانا نە كىرابىتى كە ئەمەش شەقىكى نارەوايە ، لەگەل ئۇرەشدا
 نە بىستراوه كە شیخ وەسمان ئۇدىن شەفتە بىن ، لە دىيوانە كە يىدا
 كە هەمان بەيتى بق شیخ وەسمان بەكار ھەتىناوه بەم جۆرە ھاتووه :
 خەلیفەي صەدای ئۇدىن شەفتە لىزىەدا ئۇدىن شەفتە پىيغەممەر
 بىن يَا مەولانا بىن هەربق شیخ وەسمان دەست ئەدا بە هوئى وشەي
 (خەلیفە) وە ، دوورىيىش نىيە بە هەمەر بىنگە بىيىستۇرۇشكى بىگە ترىن

پوژنگی و جیلوهی ظمامی پهبانی شیخ ئەحمدەدی فاروقی
 سەرەندی موجه دیدی بۆ پال پیوه نانی تاریکی لە نزیک و
 دووری جیهانی ئیسلامدا تەشەنەی کرد بلووراو بلوور تا دای لە بلووی
 مولانا خالیدی نەفشبەندی شارەزووری کە دەنگی : تونوی لە
 شیخ عەبدوللائی دیھلەوی بىست و شارەزاي هەر حەوت طەورە كەيە :
 (خاوین گردنی رۆح ، خاوین گردنەوە دل ، سیرپر ، خەفی ، ئەخناه
 نەفس ، طەبیعەت) کە مورید پیشاندا تى دەپەپری و ئامادەيە بۆ ئەوەی
 يارمەتیان بىات تا ئەيان گەيىتىه كەنارى ھىمن و دوور لە مەترسی
 ددریای عيرفان و خودا ناسىين (۱۷۱) .

ئەنجا پاش ئەمە مەولەوی دەست ئەکات بە باسى شیخ ۋەسمان و
 بەللى :-

بەشیوهی رەمز ، لەكەل ئەمانەشدا من ھەز وای بە پاست نەزام
 مەبەست مەولانا بىن لە ھەزدۇ شوينەتكەدا ، ھەر چەند ستوورو
 ناوهندىيىش دىيارى نەكراو بىن ، چونكە نەم و مژوو تىكلاو كردى لە
 پىتىازى سۆفييگەزىيدا رەوايە !!!
 ئەطوارى ھفتە : لەپەراویزى چاپەكى (محي الدین صبرى
 النعىمى) دا ئەم حەوت طەورە بەمانە داناوه : (وەرع ، زوھد ،
 تەوهەككول ، جووع ، تەزلىت ، قەناعەت) بەلام مامۆستا مەلا
 (عبدالكريم) مودەپریس لە پەراویزى دییوانى مەونەويىدا كە
 ھەمان بەتىي تىدا دووبات بۇوهتەوه ، لە نامەيەكدا كە بۆ شیخ
 وەسمانى نۇوسىيىو بەمانە داناوه : (تەصفىيەت رۆح ، تەصفىيەت
 دل ، سیرپر ، خەفی ، ئەخنا ، نەفس ، طەبیعەت) ، وا ئەزانم ئەم
 بۇوچوونەيان گۈنجاو تىرى .

(۱۷۱) ئەم پاھۇ دابەش كىردى لەسەر دواترىيىن را بور كە دەزم بىرى لە
 پەراویزىيکى پېشىوودا ، من واي بە جوان دەزانم ، خوينەرييىش
 تارەزوی خۆيە ، لەوانەيە بۇچوونىيکى جوانترىي بۆ پىتكەوى .

پییری پاک له گهرد خاکی ناسووتی

مهنزلگهی سه ز به روز سیر پ مهله کووتی (۱۷۲)

دل به نهای بزم جه برووت تاوا

سیر اوی سهر ناو لاهوتی ماوا (۱۷۳)

له شهو ههوارگهی فهنا بگردگ

پیی هه ردی به قا یاتاخنه تردگ (۱۷۴)

(جسم لدینا روحانیده)

دایره‌ی تهمام (منه ایه) (۱۰۰)

پیری خاوین له ته پ و توزی جیهانی ماده میزاد ، نیشه جیتی

(۱۷۲) دسسوائی : نیسبه‌ت بز ناسووت : جیهانی ناده میزاد . سیر پ :

نهینی زاراوه‌یه آئی سو قیکه ریبه مه بست شوینیلی نایبیه ته له

دلها جیتی پوروناکی خود دایبه . مهله کووتی : نیسبه‌ت بز

مهله کووت : جیهانی وانا ، پهوان ر فریشته .

(۱۷۳) جه برووت : جیهانی کهور بیی : (عالم العظمة) لای (ابو طالب)

مه ککیی ، جیهانی ئه سماو سیفاته ، یا جیهانی ناؤه را سست

لای زور بیی سو قیکه تان .

(۱۷۴) فهنا (فباء) : لاچونی و هسفی ناله بار به و هرزشی گیانی

ئه کری . بگردگ : تیپه پییو . به قا (بقاء) : به ده سمت هینانی

خوو په وشتی په سهند یا مه بست دو خی سه رگه رمیمه به زاتی

خواوه به جو زی هست کردنی به جیهانی مولک ر مهله کروت تیدا

نهینی و به قاش هاتنه سهر خویه پاش بیرینی ئه م پله یه . یاتاخنه :

شوینی خواندن و خوتن .

(۱۷۵) جسم لدینا روحانیده : به لاشه لای نیمه و به پوان لای ئه و :

(خودا) دایره‌ی تهمام (منه ایه) : بازنه‌ی تهواو له ئه و وه :

بز ئه و .

به رزایی جیهانی مله که دوت ، دلشاوا به توازی به زمی جه برووت ،
تیراوی سه راوی جیهانی لاهووت و خواناسی ، له ههواری شهود فهنا
تیه پیو ، له داوینی هردی به قادا نیشته جی ، به لاشه لای تیمه به
پهوان لای لاهووت بازنهی تهواو ، له دوه بتوئه و ؟ گه نیشه ری ، نیازی
تیمه به ئندوو خوشودی ئه ویش به ئیمه ئه تجا همر له سه و مسی
شیخ و مسمن ئه پرواو ئه لئی :-

چون گوزه گهی بولو هه راتیب همر پهنج
له گهنجی هر پهنج بولو به گموعه ر سهنج (۱۷۶)

چاو بریگهی حوکم ئه مری قهضاؤه
دل به دس تهسلیم و مصافی پهضاؤه (۱۷۷)

بن له دهره جهی پهفیعهی قوبوول
وهسیلهی و تقای فهضیلهی و صووول (۱۷۸)

(۱۷۶) گوزه رگه : شوینی نامؤشّت کردن . مه راتیب (مراتب) : کوزی
مه رته به یه (مرتبه) : پله ، له پهراویزی چا به که دا به مانه دراونه ته
ذله لم : (عالمی ذات ، عالمی صیفات ، عالمی ئوراوح ، عالمی
میثال ، عالمی خلقی ئه جسام) .
گهنج : خه زنه ، گه و هر سهنج : گه و هر پیکخر ، هز نه .

(۱۷۷) چاو بریگه : چاوه پروان . قهضا (قضا) : فهرمانی کشتی
خودا به سه هممو بروونه و هریکدا ، هر له ئزه له ره ههنا ئه بدد .
زهضا (رضا) : دلخوش بیون به پرو دانی که زا .

(۱۷۸) دهره جه (درجه) : پله ، پهیزه ، پهفیعه (رفیعه) : به رز . و هسیله
(وسیله) : هتو . و تقای (و تقی) : میئی ئوئه قه (اوئق) : زور
چه سب و نووساوا . فهضیله (فضیله) : به هره .
وصوول (وصول) : گه یشن به خودا .

چونکه لم کهین و بهنیهدا به سر هدر پنج پله کهدا هاتوچتوی
نه کردو له گهنجی هدر پنج پله که یا هدر پنج پیشداوا گهوره که ، بwoo
به گهوهدر پنکخره .

چاوی پرپیوه ته فهرمانی چاره نووسی خوداده دلی خوش به
به جتینانی فهرمانه کانیه و هدر چون بن ، وه لم بهو ئه وه پی ناوه ته پلهی
به رزی و درگرن و بوجده ناوهند ^(۱) زانیسی به لکه بیی و ناسینی
شوهدودی و هدر زانای پایه به رزی به لکه بیی ، شیخ یارمه تیی ئه داو
نهی گه پیشته پلهی ناسینی شوهدودی (عین اليقین) .

لیره وه مدوله وی دهست ئه کا به هینما کردن بوق ناوي شیخ و لقه بیی ،
نهجا ناوي به نیوه موعده معاو له دواتر پیشدا دقاو دهق و نهی :

واسیطهی پیکهی به ینی عیام و عهین
واریشی حائیز حهیای (ذی النورین) ^(۱۷۹)

(۱۶) واسیطة (واسطة) ناوهند . عیلم (علم) : کورتهی (ندم
الیقین) ه ، مه بست زانیسی به لکه بییه . عهین (عین) : کورتهی
(عین اليقین) ه ، مه بست ناسینی خودایه له پیکهی خرق
درخستنه وه . واریث (وارت) : میبرات بهر (حائیز) (حائز) :
خاوهن . حهیا (حیاء) : شهرم . ذی النورین : خه لیفهی سئه هم
عثمانی کوپری عهفغان ، ناوبانگی به شهرباده ده رکردوهه دوو
کچی پینغه مهه ری هینناوه ، بزیه وای پیی و تراوه ، لیره دا موله ریی
هینما ئه کات بوق ناوي لیدوواوه کهی که شیخ عثمانی ته ویله يه .

(۱) لیره وه له پاستییدا رافهی مهسره عی یه که می به یتی پاشوهه يه ، له
به ر لیک نه پچرانی دوو مهسرعی به یتی که هینما آنه ئییره .

سیراجی و همایج شمرع و طوریقفت
سهر ماشهی پموج کالای حقیقت (۱۸۰)

(نوره الساری ملا اکسونین
منه استضاء قلب الشقلین) (۱۸۱)

قوطبی ذمانو ضهمانی نهمان
نهمانی نهوان ، نهوانو نهمان (۱۸۲)

میرات بدری سدرمی خلیفه سیهم عنیانی کوپی عهفغان که
ناسراوه به : (ذی التورین) ، چرای برتهو هاژیری نهرعز طوریقفت ،

(۱۸۰) سیراجی و همایج : چرای پرنه و دار ، هیماهی بز لهمه بی شیخ
وهسمان که (سراج الدین) ۰ شهرع (شمرع) : فهرمانه
سهرزاره کیه کانی ثایینی ئیسلام ۰ طوریقفت (طریقه) : پری
ستوفیگه ری بق خاوین کردنوهی نهفس و ناسینی خودا ۰ پهواج
برهه ۰ کالا : کهلوبه ۰ حقیقت (حقیقه) : پاستی ،
مه بهست لیزهدا نه و بیرو باوهه بیه که ستوفی نهی گتنی له
تهریقتفهوه ۰

(۱۸۱) نوره الساری ملا الكونین : پووناکی تهشهنه کردنه نه کردهی نه و هر
دوو جیهانی بز کردووه ۰ منه استضاء قلب الشقلین : لنهوهوه
پووناکی وهر نه گرئی جهگه مرذف و جنزو که ۰

(۱۸۲) قوطب (قطب) : تهوده ، خاوهن پایه بـه کی تاییه تی لـه
دؤسته کانی خودا ۰ ضهمان : (ضمان) : له نهستو گرتن ،
مه بهست لیزهدا به پـی مهـجاز له نهستو گـزه ۰ نهـمان (آمان) :
یـهـکـمـ و دـوـوـمـ ، دـلـیـلـیـیـیـ ، دـوـرـیـیـ لـهـمـ تـرـسـیـیـ ، يـهـناـ ، سـنـهـمـ
کـورـدـیـیـ کـزـیـ (نـهـمـ) مـهـ بهـستـ کـوـمـهـلـیـ مـرـقـهـ . نـهـوانـ (اـوـانـ)
یـهـکـمـ کـاتـ دـوـوـمـ کـورـدـیـیـ کـزـیـ (نـهـهـ) مـهـ بهـستـ کـوـهـلـیـ
جنـزـکـهـیـ ، چـهـنـدـ جـینـاسـیـکـیـ نـاشـکـرـاـ لـهـ بـهـیـتـهـ کـهـدـاـ هـهـیـهـ ۰

سهر مايهى برهوي کدلوبهلى پاستىي ، پروناكىي تەشەنە كردهي ئەو
ھەر دوو جىهانى ناسۇوت و مەلەكۈوتى پېرىدۇوه ؟ لەۋەزە دلىي ھەر
دوو گۈرۈي مەرۆف و جىنۆكە پروناك بۇوه تەوه ، تەودەر (قطب)ي سەرددەم و
زامنى دلىيابىي و ، بەناناي سەر دەم بۇ مەرۆف و جىنۆكە .

مەولەي لىرىدا ئېدەن كارە كە قۇولىر كاتەھەو لە پەمىز و هىتىما زاز
ئىتى و بە شىوه موعەمما (مۇمما) ناوى شىيخ بەھىتى لەبەر ئەۋە ئەلىپ : -

حورەتى نەھىشت كۆستاخىي كوردن
نامى نامى ئەر بە صەرىج بوردن (۱۸۲)

لە دەلى نا جنس پەنگى تر ئاورد
(زىنە)ي نەبەد بۇ تىدا زىاد كوردى (۱۸۳)

(۱۸۳) حورەت (حرمة) : پىز . كۆستاخىي : بىن شەرمىي . نام :
ناو . نامى : خاوهەن شۇرەت . صەرىج (صريح) : دەقاو دەق ،
بىن پىچىج و پەنا .

(۱۸۴) لە : لە چاپەكەدا (ئەو) بەلام ئىئىمە خەتكەمان بە پاست
زانىي . نا جنس : نا جسن ، بەد . ئاورد : ھاورد ، هىتىا .
زىنە : (زىنە) ، زىندۇو وە كۆ مەولەويى لە پەزاوپىزىنكا پروونى
كىردىووه تەوه ئەم بەيتە دوو مەبەستى ھەيە يەكەم پىسا ھەلدانى
شىيخ وەك بەيتەكانى تر دووەم موعەمما بە ناوى (شىيخ عثمان)
يەكەم بەم جۆرەيە : چونكە كۈپەي پېر لە فيوضاتى شىيخ كە
مورىيەدى بىن پەنگ ئەكابا بىرىتىسي له (صبغة الله) كە لە بەر بىن
پەنگىي ھەممو پەنكىتكىلى پەيدا ئەبى ، كىراسى دلى مورىيەدى
ناجىسى ئە لە پەنگە خودايىسي دوورە - بىن پەنگ كىدر پەنگە
نالەبارە كە خۆرى گۇپا بە پەنكىتكى ترۇ ژيانى ھەمېيشەبىي
دەست كەھوت .

دووەمېيش بەم جۆرەيە : مەبەست لەدل (قلب)ە بە واتاي

پیز ناهیلی له نیوان موریدو شیخا ناوی خاوهن شوره‌تی ئەز ده قار
 دهق بردن ، به گوستاخی و بیشەرمییه‌و ؟ که واپو با به شیوه‌ی
 موعەمما ناوی بھیتین : له شیخوه دلى موریدی ناجسن و نابسند
 په‌نگیکی تری هینا ؟ چونکه له په‌نگی کووبه‌که‌ی خۆی لیدا که
 بریتیه له په‌نگی خودا (صبغة الله) و نیسانه‌ی بی‌په‌نگیه‌و هممو په‌نگی
 نه گوپیته سەر په‌نگی خۆی ، وە به ھۆی ئەم په‌نگاوه ژیانیکی ھەمیشەیی
 زیاد کراوی دایئن جا ئىستر خوت تىگه شیخ ئەبی ناوی چى بى ؟!
 لم خالددا جامی نارامی خوینه‌ر لیو پیز ئەبی و ئىستر توانای چاوه
 پوۋانی نامیتى و ئەلنى : تا کەی تەم و مزاوی و بە شیوه‌ی هیماو گوپى
 کردن دوان ، دەی فەرمۇو دەقاو دەق ناوی بھیتەو پز تاومان کە :-

ھەلکیرانه‌و ، ھەلگەپاوه‌ی (ناجنس) (سنجان) ، دلى ناجنسى
 بۇو بە سنجان ، وە ئەگەر ئەمیش په‌نگیکی تر بیتى و بە کردارى
 (تصحیف) نوخته‌کانى بکۆپى ئەبى بە : (شیخان) ، (زندە) يى
 ئەبد واتە بىن كۆتايىي (زند) ئەگریتەوە كە بیتە‌کانى ھەر
 يە كە خانە‌يەك بەرزى كەيتەوە واي لى دى : ز = ٧٠ ، ن = ٥٠٠ ،
 د = ٤٠ بەلام = ٧٠ ع = ٥٠٠ . ث = ٤٠ م بەم جۆرە (زند)
 بۇو بە (عثم) وە ئەگەر بخريتە ناو (شیخان) وە ئەبى بە (شیخ
 عثمان) كە مەباستە كەيە .
 لەمەوە دەر ئەکەوئى كە وشەي زىاد كرد دوو واتىي هەيە لە ھەمان
 كاتدا : (1) بەرز كردنەوەي خانەي بیتە‌کان (2) تىبەلکىش ازييان
 لە وشەي شیخان . مەباستى يە كەم لە بەيتە كە زۆر ناسىك و
 جوانە لە پووی سۆفيگەرىيەو ، ھەر چەند مەسرەعى دووھەمى
 تۈزى تفت دەر ئەچى لە پووی وتەوە : (لفظ) .

نآخر لهبپریز بوو جام ، وتنی تا کهی
ئیماو موعدهما ؟ (صربیحا) سا دهی (۱۸۵)

مهوله ویش داوا کهی به جی دینی و نهانی :
دائیم پوو به رووی نیشان بئی گوهان
تییر ئهندور کهمان پییری ما عوثمان (۱۸۶)

به آنی بئی گومان ئهودیه که همه میشه پوو به پروی دلی موریدان ،
تییر واله کهوانداو به فیوضات و واتای بهرز تییر بارانیان ئه کات ،
پییری ئیمه : (عوثمان) ۰

پاش ئام ناو هیتانه مهوله وی درتیزه ئهدا به لیدوانه کهی و نهانی :

بئی تهلوین له بورج تهمکیندا مه کیین
(روح الله روحه آمیسن) (۱۸۷)

(۱۸۵) لهب پریز : لیتو پریز ، بی بیو به جوزی لیتو بپریز . ئیما
(ایماء) : نیشاره ، هیما . موعدهما (معما) : جوزینیکی تایبه ته له
شیوه دهه برپینی تهم و مزاوی لە سەر یاساو پئی و شونینیکی
برپیار دراو ، بە زانستیکی تایبەت دراوه ته قەلەم لە تەعییه
(تعمیه) : وزگیبر اووه چونکە کوئیر کردنی تىدا يە . صربیحا :
دەقاو دەق ، بئی هیماو پیچانە وە .

(۱۸۶) ئهندور : له . کهمان : کهمان . پییر : وشەیە کە بۆ پیاوی
گەورەو رابەر بە گار هینراوە واتای شیخ دەگریتەوە . ما : ئیمه ،
فارسییە .

(۱۸۷) تهلوین (تلوین) پەنگ کردن ، مەبەست ئەو بازو پەنگانە يە
بە سەر مورییدا دیت له بپینی پلە کانی طەریقە تدا تا بىن دەگات ،
کەپی گەیی باری تهلوین نامینى و ئەچیتە دۆخى تەمکینە وە

بئ گوپان : (تلوبن) له قولله جنگيريدا (تمكين) نيشته جي بوده
 خودا بهرده وام بئ له بورو زاندنه وه پهوانی پاکيدا !!
 وه ئه گهر پايدت هيشتا بو ده نه كه و توه و به لگه هست بئ کراوت
 دهونخ فهارمو و گويت لممه بئ :-

**دهدا گهري خاڭ پېيگەي دەرويشان
 نىشانى لە شان سەركارى نىشان(۱۸۸)**

تەپ و توپزى هات و چۈرى دەرويش و مورىيىد كانى نىشانىك نەدا لە
 شانى سەركارو نىتىخە كەيان ؟ چونكە دياره ئەم ھەمۇرە بە گالىھو بئ ھوودە
 دواى نه كەوتۇن و بە گەرمىي ئامۇشۇيان نە كەردىووه لە پاشا كۆتابىيى
 بە باسى شىيخ وەسمان خۆرى دىتى بەم دوو بەينە جوانە :-

**ئەر خۆلت بە طالىب ئەواب دەزانىي
 بخويتىنە قورئان پەسمى عوۋەمانىي(۱۸۹)**

بورج : قولله . تەمكىيىن (تمكين) : جى گىيىرىي مانە گۆپارىي ،
 كۆتابىيى پەلەكانى پېيى سۆفييەگەرىي : مەكىيىن : نىشته جى ،
 جى گىيىر .

روح : بېبۇزىنىتىھو ، بىز نزا بەكار ھىراوه .
 (۱۸۸) نىشانى : تەواوكەرى (دەدا) يە . شان : يَا كوردىيىھ ، يَا
 عەربىيىھ سوولك كراوى (شان) ئە ، لە جايە كەدا (شان) نۇوسراوه
 من دەست نۇوسە كەم ھەلىزارو كە (شان) ئە .
 سەركارى ئىشان : سەركارى ئەوان ، واتە شىيخ كە كار بە دەستى
 ئەو دەرويشانە يە ، وشەي ئىشان فارسىيە ، واتە ئەوان .
 (۱۸۹) طالىب ئەواب : داوا كەرى پاداش . پەسمىي عوشانىي : وەك
 شىيخ وەسمان بە حوززورى دەلەوە ، لىتەدا تەورىيە ھە يە چونكە
 پوو كارە كەي وادە گەيتىن قورئانى رەسم و لخەطى عوشانىي بخويتىنە
 ئەمەش مە بەست نىيە .

(هَلْ رَقْبَ فَمَةُ ؟ لَا وَلَا
لَا حَسْوُلَ وَلَا قَسْوَةُ الْا) (۱۹۰)

ئه گهر خوت به تالیی پاداش ده زانی قورئان له سه رپتی و شوتی شیخ و مسام بخونه و ناگات له هیما عیر فانیه کانی بی و ئه گهر گه یشته شایه تی (لا يرقبون في مؤمن الا ولا ذمّة) باش له سه ری پراوه سته و هم پرسیاره له خوت بکه : ثایا شیخ هیچ په یمانی له گه دوور له خودا کاندا ئه بهستی ؟ نه خهیر ندک په یمان به لکو خزمایه تیدن له گه لیاندا گوئی نادانی چونکه له ته اوین و آتوپان ده رچووه و هیچ جو ره په یوه ندیمه کی له گه ل که سانی له خودا دووردا نه ماوه و پریک و پیک به بی تایه تی (فاستقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَ مَنْ مَعَكَ) به سدر پاسته شه قاما ده پرواو به هیچ لایه کدا لاندا .

هیزو توانا هر به خودای بهرزی گهوره یه و هر ئه و بیش یارمه تی شیخی بو گه یاندیه ئه پایه بهرزه داوه .
لیره وه مهوله وی دهست ئه کات به باسی کوره پابره کانی شیخ

(۱۹۰) هل رقب تا ۰۰۰ د : هیما یه بو شایه تی (۱۰) له سووره تی بهرائه ت : (لا يرقبون في مؤمن الا ولا ذمّة) واته کافره کان له هیچ خاوهن باوه ریکدا نه خزمایه تی و نه په یمان په چاو ناکهن ، مه بهستی مهوله وی هر وه کو له په راوز یزیکدا ده ره که وئی ئه وه یه چونکه شیخ له ته لو بیین تی په یوه هیچ جو ره په یوه ندیمه کی له گه ل ئه هله قه سوه تدا نه ماوه هر خو یشی یاخاوهن په یمانی له گه لیا ئه گهر لایدا له رئ ئه و بیش به ته اویی په یوه ندی کی له گه لدا ئه بیری به پیتی : (فاستقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَ مَنْ مَعَكَ) که فهرمان به ته مکیین ده دات .
حول ، قوة : هیز (الا) ته اوه گهی : (بالله العلی العظیم) له بهر بنه اوانگی مهوله وی کرتاندوویه تی ، به تیه که جیناسی تیدایه (إلاَيْ يَهْ كَمْ : خزمایه تی دووم : مه که ر) .

به پی برواری له دایلک بوونیان و له پیشا ئەم پىشەگىيە جوانەي بۆ
ئەكەن بە سەرەتا :-

چ تەرزە داي بەر ئەم طەرزە خىيار ؟
ئام داره نەورى (قلبنا آنار) ؟ (۱۹۱)

هو الشیخ هم ولد الابرار
هو الشیخ هم نجله الاحرار (۱۹۲)

مظاھر ما فيه مستتر
بطرز ابرد ووجه ازھر (۱۹۳)

چ تەرزىيکە ئەم بەره چاكو بەتامانەي داوه و پىي گەباندوون ؟ چ
دارنىكە گولى پشکۇوتۇرى دلىي پۇوناك گردىپىنۇدۇ ؟

(۱۹۱) تەرز : پەلكى پۇوهك . داي بەر : بەر بۇومى دا . ئەم طەرزە
خىيار : ئەم جۆرە پىساو چاكانە . نەورى : گولەكى ، نەور
(نور) : گولى دار ، ياسىپىيەكەي پاناوى (ئى) بۆ (ئام داره)
ئەچىتەوە (قلبنا آنار) : دەمانى پۇوناك كردىمۇ .

(۱۹۲) هو : ئەو ، يەكم بۆ تەرز ئەچىتەوە ، دووم بۆدار . هم :
ئەوان ، يەكم بۆ (خىيار) ئەچىتەوە دووم بۆ (نەور) . ولد :
كۆزى (ولد) : كۆر ، مەندال . الابرار : كۆزى (بىر) ، چاك ، دەز
نەچوو لە فەرمانى باوکو دايىك . نجىل : كۆر ، نەوه ، بۆ تاكو
كۆمەل بەكار دىنلىرى . الاحرار : كۆزى (حر) ئە ئازاد .

(۱۹۳) مظاھر : كۆزى (مظھر) : دىمەن شويىنى دەركەوتىنى شىت .
ما فيه مستتر : ئەوهى لە شىيىخدا شاراواه تەوە . بطرز ابرد : به
شىۋە بەكى چاڭتىرو شىياوتر بۆ خودا . ووجه ازھر : وە رۇويەكى
پۇوناڭتىر ، ئەم دووانە بە ستراؤن بە (مستتر) وە چونكە ئەڭەر
بەستەبن بە (مظاھر) وە وا ئەگەيىننى كۆپە كانى شىيىخ لە خۆى
چاڭتىرىن ئەمەش لەھو ناچى مەبەستى مەھولەويى بىن .

دیاره ئەو تەرزە هەر شىخەو بەرە چاکە کانىشى كۈپە گۈزى
پايىلە كاتىتى ئەو دارەنەن هەر شىخەو گۇولە كانىش كۈپە ئازادە كاتىتى،
بەلتى :-

ئەم كۈپەنە شوبىنى سەرەلدىنى ئەوەن كە بە شىۋىيە كى جوانىرۇ
بە پۇويەكى پۇوناڭتى لە شىخدا شاراواه تەوە ئەنجا دىست ئەكتە
بە باسى هەر چوار كۈپە پابەردە كەنى شىخ و ئەنلى :

سەر كىرىدى ئەصحاب با وەفاو صەفا
يەكىن بولبەھا يەكىن بولوھا (١٩٤)

دەشىن چىي بلىنى لە وەصفىان كەمس ؟
مۇھەممەدى خولق ، پەھمانىي نەفەس (١٩٥)

سەركىرىدى هاودلەنى دلسۇزۇ بىنگىردى ، يەكىكىان خاۋەن بەھا
(بهاءالدين) يەكىكى تىريان خاۋەن و وەفا (أبو الوفا) ئەبى لەمەدح و
يَاھەلدىيانا كەمس لەمە پىر چى بلىنى : كە يەكمى پەوشىت مۇھەممەدىيە
(محمد) دوومىم ھەناسىيە پەھمانىيە (عبدالرحمان) .

(١٩٤) ئەصحاب (اصحاب) : كۆرى صەحبە (صحب) : يار ، هاۋەل .
وەفا (وفاء) : دلسۇزىي . صەفا (صفاء) : بىنخەوشىي ،
بىنگىردىي ، يەكىن بولبەھا : ھىتمايمە بۇ لەقەبى گەوركە يىان كە
(بهاءالدين) . بۇ لوهەفا : ھىتمايمە بۇ كۈنىيە دووھەميان كە (أبو
الوفا) يە .

(١٩٥) مۇھەممەدى خولق : پەھووشتى وەك پەھووشتى پېغەممەر وايد
ھىتمايمە بۇ : ناوى شىيخ (بهاءالدين) كە (محمد) . پەھمانىي
نەفەس ، ھەناسىيە كى خودايىي ھەيە ، ھىتمايمە بۇناوى (أبو الوفا)
كە (عبدالرحمان) .

ئەم دوو بەيىئە سپاراد بەدووبرا گەورە كە : شىخ مۇھەممەدى ئى
بە ناو بانگ بە (ضياءالدين) و حاجىي شىخ (عبدالرحمان) بە ناو بانگ
بە (أبو الوفا) و بە هىما ئەم ناوو شۆرەتەيشى گەياندن و ئەم بەيىئەش
ئەسپەرى ئەم دووانە كە ئىريان :

يەكىن ئايىنه فاروقى عومەر
يەكىن حەقىقەت ئەحەمەتى سىيەر (۱۹۶)

يەكىنى ئىريان ئاۋىنە يەكى فاروقى (فاروق) تەنها وىتەنە پاست
ئەدانە دەنە ناو يىشى (عمر) عومەر ، چواردىن ، پاستىيە ئى ئەحەممەدى
(أەحمد) پەوشىتە . ئا بەم جۆرە ناوى دووانە كە ئىريشى گەياند كە شىخ
عومەرى بە ناو بانگ (ضياءالدين) و حاجىي شىخ ئەحەمەد (۱۹۷) .

(۱۹۶) ئايىنه . فاروقى (فاروق) نىسبەتە بۇ (فازوق)
كە لە قەبى عومەرى كۈپى خەططاپە چۈنكە پەواى لە نا پەوا جىا
كىرىدە، بەپىنى نزاي پېتەمەر (دەخ) ئەمەيان بۇسىتەم كۈپى
شىيخە كە شىخ عورەمى بە ناو بانگ بە (ضياءالدين)
(فاروق) لەقەبىتىنەن هەر وەھا غولام مۇھەممەدىيىشى يېن ئەلىن .
سىيەر (سير) : گۇرى سىيرەتە (سيرة) رەووشىت ، لىزەدا هىما
بۇ ناوى بىچۈرۈكتۈرىن كۈپە رابەرە كانى شىخ ئەكتە كە حاجىي
ئەحەمبۇوه .

(۱۹۷) مەولەوىي هاتۇوه ناوى كۈپە رابەرە كانى شىيخى :-
أ - بەپىنى سائى لە دايىك بۇونىان باس كىردىووه .
ب - دوو بەيىتى داناواه بۇ شىخ مۇھەممەدو شىيخ عەبدۇ رەحمان .
بۇ دوانە كە ئىريك بەپىنى داناواه .
ج - ناواو لەقەب يَا ناواو كۇنىيەت يەكەم دووھى بە هىما گەياندۇوه
بەلام بەس ناوى دووانە بىچۈرۈلە كەيانى بىردووه ، فاروقىيىش
لەقەبىتىكى گىشتىي ھەممۇ عومەر ناوېكە ، ئەگە بىبىويستا يە

له باشا هموویان کۆ ئەکاتە ده لەمئىر سىيەرى ئەم بەيتەداو ئەللى :

ثابىت و سەپيار بورجى تەمجىيدىن
نىشانەي ئەمان سەماي تەوحىيدىن (١٩٨)

ھەموویان ئەستىردى بورجى تەمجىيدىن ، ھەندى گەپۇك و ھەندى
جى گىر ، گىشت نىشانەي پەناو دلىسايىي ئاسمانى تەوحىيدىن ، ئەنجا
ھەولەوى ئاووپىڭ بە شىوه يەكى گىشتى ئەپاوانى ھەموو زىنجىرە كە
ئەدانەوە ئەللى :

سىيەرى شەھەر موجەدەدىيىه
خاصلىي ھىممەت عالىي نەقشىيىه (١٩٩)

ھېتماي بق (ضياءالدين) ئەكرد .

د - بەروانى لە دايىك بىونو وەفاتى شىيخ و چزار گۈپەكەي بەم
جۆزەيە

- ١ - شىيخ عثمان (١١٩٥ - ١٢٨٣)
- ٢ - شىيخ محمد (١٢٩٨ - ١٢٥٢)
- ٣ - شىشيخ عبدالرحمان (١٢٥٣ - ١٢٨٥)
- ٤ - شىشيخ عمر (١٢٥٥ - ١٢١٨)
- ٥ - شىشيخ أحمى (١٢٦٦ - ١٢٠٧)

(١٩٨) ثابىت (ثابت) : جى گىير ، سەپيار (سيار) : كەپۇك . تەمجىيد
(تمجيد) : بە گەورە گىرتى خودا . سەما (سماء) : ئاسمانى .

تەوحىيد (توحيد) : خودا بە يەك گىرنى ، دان بە يەك خودادا نان .

(١٩٩) سىيەر : سىيەر . شەھەر (شجر) : درەخت ، موجەدەدىيىه
(مجدية) : طەرىقەتى نەقشبەندى ئاش ، نوى كردنەوە لە^{لە}
لایەن ئىمامى پەيانىيەوە . خاصلىي ھىممەت عالىي : سەرچەمى
پارمەتى ئەبراز . نەقشىيىه (نقشية) : طەرىقەتى نەقشبەندى ئى
نېسبەتى بق يەكم پارچە ئاوى : (نەقشبەند) .

رِجام هَس بَيْرَى بَارِى پَهْسَتُو بَهْرَز
بَهْو سِيلِسيِلَه ئَمْ ، سِيلِسيِلَه بَمْ طَهْرَز (٢٠٠)

تاوهختى نوزول نوبووهت مەھدىي
طولوعى كەوكەب دەولەتى مەھدىي (٢٠١)

سيئه زى درەختى ئەم شىوازى موجەددىدېيە كە سەر ئەنجامى
دېممەتى بەرزى شىوازى نەقشىيە - تکام ھەيە - بېھىنلى بەرزو نزم بە^١
شىوهى ئەو زنجىرەي كە لەمەويىش پايدا ھاتووه تە خوارەوە ، وە ھەر
وەها ئەم زنجىرەي شىخ وەسمان و كورپەكائىشى بەو شىوه بەرزو نزم
بېھىنلى تا ھاتنه خوارەوەي عيساوا ھەلھاتنى ئەستىرەي فەرمان پەدوايى
ماھدىي .

ئەنجا كۆتايىي دېنلى بە باسە كە و ئەڭى :

ئاخىر ھات بە ذىكىر ئەم بوزورگانە
نېشانىسى حوسنى خاتىمەمانە (٢٠٢)

(٢٠٠) هَس : ھەيە . بَيْرَى : بېھىنلى . بَارِى (بَارِى) : خودا .
پَهْسَت : نزم . بَهْو سِيلِسيِلَه : بە ھۆرى يَا بە شىوهى زنجىرەي

موجەددىدېيە . ئەم سِيلِسيِلَه : ئەم زنجىرەي شىخانى تەۋىنلە :
شىخ عثمان و كورپەكائى . بَمْ طَهْرَز : بَمْ شىوهى كە لە بېيتى
دووايدا باس ئەكىرى ، شىوهى بەردەوامىي تا ھاتنه خوارەوەي
عيساوا دەولەتى مەھدىي يَا پَهْسَتُو بەرز ئەمانىيىش بېھىنلى .

(٢٠١) نوزول (نزوول) : ھاتنه خوارەوە لە ئاسمان . نبوووهت (نبوة) :
پېنگەمەرىيى . مەھدىي : يەكەم نىسبەتە بۇ مەد (مەد) :
بېشىكەو مەبەست عىيىسايە (دەخ) چونكە لە بېشىكەدا ئەدوا ،
دۇووم ئىسىمى مەفعوللە لە بىندرەتداو مەبەست مەھدىي چاوه
روانىكراوه ، دىيارە جىناسىيان لە نىزاندا ھەيە .

(٢٠٢) ئاخىر ھات : كۆتايىي ھات . ذىكىر (ذىكىر) : باس كردن ،
لىدىوان . بوزورگان : كۆرى بوزورگ : گەورە . حوسنى خاتىمە

باشه که کوتایی هات به لیدووانی ثم میساوه گهورانو مهمهش
نیشانه جوانی کوتاییمانه ، ج کوتایی باس ج کوتایی زیان
پاش لیوونهوه ل بنه پرته چوارم ددمت به بنه پرته پیشتم ده کات ،
نه برپایه به دعوا پوزو هندئ له نیشانه نزیک بوونهوهی هلهدا تا
نه گاته ثم بهرا ورده ناسکه له نیوان مردن و زیان او هلهی :-

علامات نورن قصه لی ناک ، بین
بهیانی ئه حوال بهزه خ بیته بین (۲۰۳) -

معلوم لی ئالای یه کن حسه ياه
بەلئ ئالای گشت ئالای مەمائه (۲۰۴)

وهسیله مههین (متاع فلیل) ؟
دینی دینی میهین (مطاع جلیل) : (۲۰۵)

ناسکی تیدایه ، چونکه دو و اتا هەلنه کری یه کەم جوانی
کوتایی زیان ، لم بارهدا نوقلانه نه بئی بە ئییمان ده بردن و
مردنی لە سەر بیبرو باوهرو کرداری چاک دووم کوتایی باسی
پریازی سرفییگەری و پیبرە کانی یا ئەصلی چوارم .
(۲۰۶) علامات (علامات) : نیشانه کانی نزیک بوونهوهی دروا پوز .
بە رزه خ : مە بەستى دنیاو پاشە پۆزە هەر وە کو خۆی لە پەراویز نیکا
باسی کردووه ، لە شویتیانی تروا بە واتای ناوهندی هەر دوو کیان
بە کار دینری .

(۲۰۷) ئالا (آلا) : خیرو بیبر . ئالا (أعلی) : بە رزتری یا بە رزتریین .
حەیات (حیا) : زیان . مەمات (ممات) : مردن ، لە بەیته کەدا
جیناس ھەیه .

(۲۰۸) وەسیله : هو . مەھین (مھین) : لە مەھانه (مھانه) وەزگیبر اوه
مە بەست پەستى و بىرپىزىيە . مەتاع (متاع) : ئەزەی خوشى
دەدات . میھین فارسیيە ، واتە گهورەو بەزخ . (مطاع) :
بە گونیکراو . (جلیل) : گهورە .

نیشانه کانی نزیک بونهومی باش پرورد زورن و نهوانه لمهز پیش
باس کرا بهسو با باستک له بازو دوختی زیان و مردن بکهین .

ثاشکرایه یه کنی له خیرو بیزه کانی خودا زبانه به لام له هممویان
به رزتر خیرو بیری مردنه . گایه نهانه وک یهند زان :

زیانی که هوی پهستی و بی پیزی یه شم پابو واردنه کورته یه ؟
یا مردنی که پیازی بینینی خاودن شکوی فهرمان پهداوی گهوره یه ؟
نه خهیر جیاوازیان زوره :-

خصوص که حهیات پهنجهی دا له عوود
ههس نهای سیواي له : (انا موجود) ? (۲۰۶)

نه ئولوهیبیه تی حق حق هووهیداس
نه عوبودیبیه تی خالیصه پهیداس (۲۰۷)

به تایبەت که زیان پهنجهی له تاری بون دا جگه له ناوازی (هدر
من هم) نابستی و هدر کمی نهی گریت له ناخی دلیا هست هدر
به خوی د کاف شنان و کمسانی تر به پهروانه دهوری خوی دیسه بدر

(۲۰۶) خصوص (خصوص) : به تایبەت . عوود (عوود) : ئامیر نیکی
موسیقای زیداره . مه بهست موسیقای بونه که ده بپنهنده ری
زانه . ههس : ههیه . نهای : ناواز . سیوا (سوی) ، جگه . (انا
الموجود) : هر من هم ، خز پهرسنی .

(۲۰۷) ئولوهیبیه ت (الرهیة) : خودایه تی . حق (حق) یه کم
خودا دووم به پاستی و له خودی خویا ، جیناسیان له نیزاندا
ههیه . هووهیداس : ئاشکرایه ، دیاره . عوبودیبیه
(عبودیه) : به ندایه تی . خالیصه (خالصه) : پوخت ، پووت .
پهیداس : پهیدایه ، دیاره ، هاتووهه دی ، ههیه .

چاو ، له بدر ٿم ختو په رستیه نه خودایه تی خودای به پاستی بُو ددرئه که و نه بهندایه تی پروژتی بُو خوی بُو دورست ٿبی و همر نه پوانگهی بینیتی خویه و ته نانه ت سهیری ٿم مسنه لانش ده کات ٿنجا دریزه به باسه که به شیوه يه کی تهم و مزاوی ٿم دا ٿه ای :-

بیتلان ، دیت چلوں ده نه ویسیه وہ چیه ؟ پاس نه بیت به زه ویسیه وہ (۲۰۸)

بهئله با ٿمودی داواي : (هر من هم) ده کات بمرئ تا ددرکه وئی داواکهی چهند پوچو آنه نده له ؛ به ای بینیت چوں ده نه ویسیه وہ به جو کا ددهات به پیچه زانهی داواکهی خویه وہ ؛ دهک پاس نه بیت دهه ، بُو سدر لیشیواوی و خو به زل گرتی ، پاسته هر ڏه کو خودایه تی پردا زا پیش مردن ناشکرا نیه هر وها بهندایه تی بونخه ش به دی نایه ت ، به لام که مردن هاته کایه وه ٿهو کانه :

سائیل و موجیب با حق هر خوی وی پوو بنوینی و کار مودده عی طهی وی (۲۰۹)

به ای که مرد ٿم و دخته بهندایه تی پوچختی بُو بدر ٽم دی و هه دوو

- (۲۰۸) بیتلان : بهئله ، بیتلان : دیت : بینیتیت . چوں : چوں .
ده نه ویسیه وہ : ده چه میسیه وہ وانه ٿمودی وای ده ٿم خست که هر خوی هه یه . چیه پامن نه بیت به زه ویسیه وہ : نزای خراپه ، له جیاتی : (دهک پاسته نه بیت ده) به کاری هیناوه .
- (۲۰۹) سائیل و موجیب : پرساو و هلام ده . حق (حق) : خودا .
وی : بین . پوو بنوینی : خوی ده رخا . کار مودده عی : ئیشی ٿمودی بهداوایه له سهری له پاشه پوچدا . طهی وی : بینچریت هره .

کارنیکی نه سپری به خودا با هدر خوی برسیار بگاو هدر خویشی و ملام
بدانه وه ، نه کاته خودا په ردهی نهینی نه سر خوی لامداو خوی
نه نوینی و ئیستر کەس بپکیشی نه وه ناکات ، برسا بیلەو بمندەی کە
نهو ، کازو باری نه وی گرتۇوه تە دەست .

ئەگەر ئەشته وی بزايى چۈن خودا پۇوی خوی دەنۋېتىچ باش گۆئى
لەمە بىگە :-

٤٠٠

كە كەوتە لاوه ماسىي بىن نم بۇو
تەقابول لاقچوو چىرى ذەپەي گم بۇو (۲۱)
مەوجو نەشاوى گىشت چۈونە لاوه
دەرييا صاف ، خورشىيد ھەز وەك خوی ماوه (۱۱)

دواى ھەنگىرنى كىزەلۇو كە داگىرنى لىزدەمەو بەرز بۇونەزەدە
لەفاوو بە يەكادانى شەپۇلى كىواسای دەريايى زيان ، ماسىي : (مرۆف)
پساو ھەلدرايە كەنارو لىوار ، كىزەلۇو كە نەماو ئاسمان بىن نم بۇو ، باران

(۲۱۰) كە كەوتە لاوه ماسىي : مەبەستى مردىنى مەرقەو لاکەوتىتى لە
دەريايى زيان و بۇون . بىن نم بۇو : واتە ئاسمانى زيان لە باران
وەستايەوە . تەقابول (تقابىل) : بەزانبەر وەستان ، واتە
شەپۇلە تانى دەريايى زيان نزم بۇونەوە . چىرى ذەپەي گم بۇو :
ھەممو تىۋىكتىكى ون بۇو . گم : گوم ، ون ، نادىيار .

(۲۱۱) مەوج (موج) : شەپۇل . تەشاوا : شەپۇلى كەنار كەئەگاتە
سەر زەۋىي . چۈونە لاوه : لاکەوتىن و تەمان . دەر ياصاف :
بىھەورو باران و كىزەلۇو كە شەپۇل ، مەبەست دەريايى زيانى
ئەو مرۆفە يە كە مردووە .

خورشىيد : خۇر مەبەستى لىزەدا خودايە ، كە بە جوانترىين
شىۋە بۆ مان دەر ئەگۈئى باش مەدن : (فيصرىك الیوم حەديد)

و دستاوه و شهپول دامر کا ، ذهپه و تۆزى نعماء ، شهپوله کان هممو و که وته
لاوه و ، ئاسان سايدهقى سامال . ئەم هممو تۆپانه پووى دا بهلام خۆر
(خودا) هەر وەك خۆي مايهەو ، بەلىن هەر خۆرە هوئى ئەم هممو
كۆپان و پوودابەيەو هەممويان ئەپۇن تەنها خۆي دەپېشەوە . ئەم پاستىيە
ئىستە بە تەواوى ئەرناكە وچ مەكەر پاش مردن ، كە گىان لە كۆتى
تەن پەزىماز ئەبىئەن نە ، تەپ و تۆزى ماددەو نە ئەم و مىرى خزوى بەدەو
نە هەمەرو هەلائى ئارەزۇو پووى پۆزى پەداو پاستىي لىنى دەشارىتەوە .
ئەنجا مەولەمىي وەك پىيان بلىنى : ئىمە چىمانە لە دووا پۆزى
ئەدورەو نىشانە كانى ؟ چونكە وەك يېغەممەر (دەخ) دەفرمۇئى : (مَنْ
مَاتْ فَقَدْ قَاتَ قِيَامَتَهُ) ئەمەي بىرى ئەمەوا پانسە پۆزى نە بەربا
بۈوه . ئىمە كەوابۇو ئەبى ئاسى نىشانە كانى پاشە پۆزى خۆمان بکەين .
دە فەرمۇو تۆزى ورد بەرەوە :

چاوى بەصىيرەت ئىمە مژمۇرە
نەگەر نە پىشىرەو عەزرائىيل زۇرە :-(۲۱۲)

پۇيىنى ياران گشت بە دلگىيرى
بىگىدىنى تومرو ضەعىيەنىڭ پىيرى : (۲۱۳)

ھەمەو پىت دەلىن : چاوت واتىوه
تەدارەك بکە زۇو بىن وە پىوه : (۲۱۴)

- (۲۱۲) بەصىيرەت (بصيرة) : هيئى ناسىيىنى دل . مژمۇر : پېروو
پېروشاوى ئى : كزو موودار . عەزرائىيل : فرىشتەي مردن .
- (۲۱۳) پۇيىنى ياران : مردىنى ھاواهلان . دلگىيرى : خەم و بەزارە .
بىگىدىنى عمر : تىپەپېيىنى تەمن .
- (۲۱۴) تەدارەك بکە : خۇت ئامادە كەو كەل و پەلى پېيىست پەيدا كە .

چاوی دلمن کوت و کونیرو بپرو بووشاویسیه ، نه گدر نا پیشیره وو
پیشه‌نگی نیز رائیل زوره :

سه یار آه چون یاران و دوستن به دلگیریه وه گشت سه ریان نایمه وه
نه کس پرسی بئی کردن و نه مافی هم بزارد نیسان درایه ، نه مه یه کی
به اینی تریش تیمپریسی ته من ، لاوازی و بئی هیزی و دیارده کانی
بیزی : سپیی هملگه پانی موو ، کدل و کومیی ۰۰۰۰ ، هموز نه مانه
به زمانی حال پیت ده لین : خو تو چاووت لیمانه که وا بو خوت ئاماده که و
نوشیوی ته وا هملگره زوو و مک یاران ، ملی پیگه بگره بدر .

له پاش نه مه نه سه ریانه که ده پروات تا نه آته ممه لهی پرسیارو
وه لام و سزادانی مردوو له گوپداو په خنی نهوانه که ده لین :-
که س هستی به هوار یا شتیکی تری مردوو نه کردوو که نه وه بگه یتی
ئم کارانه که سه ردا دیت ، بدربه رج نه دانه وه بهم جزوه :-

ئم نه شنه فتنه و نه دینی تویه
ناوی به نافی ئم گفت و گویه (۲۱۵)

ده لائیل نزون با و هرت بسوی
تن فکری له لات گه سن ده نوی

له خهودا ده گری و ده لئو و ده شنه وی
هه لده سی و ده روت پیتی هه لده که وی (۲۱۶)

(۲۱۵) نه شنه فتنه : نه بیستن . نه دینی : نه بینی بینی . نافی :
لابه ، دارن .

(۲۱۶) ده شنه وی : نه بیستن . ده روت : ده پروات ، له نوسخه کاندا بهم
جوزه نووسراوه (دروت) ، ئیمهش به و جوزه مان چه سپاند .

ئازارى دموى يى شادهانى
تۈرچ ھەر واي لە لاي ھىچ لى نازنى

بەلنى ئا بەم جۇرە ئاسانە وەلامان ئەداتەوە لە پاشا ئەچى بە گۇرى
 نەوانەدا كە دەلىن : نەماو (معدوم) وەك خۆى لى ئايتەزەو ھەر چۆن بى
 ھەر جىاواز ئەبى لەگەل بۇنى يېشىۋىدا ، تەنانەت مروقى زىندۇزىش
 ھەميشە لە گۇپاندایەو بۇ وىنە زەيد دەست نىشانى (تىخص) ئىمسالى
 ھى ئاپارى ئىمەز گۇپانى بەسىردا ھاتووە ، بە لەپىرى و قەلھەوىرى و
 شىت فىر بۇون و بىر چۈونەوە شىتى تر .

مەولەوى دى لە پىشا بە شىوه يەكى مەتىقىي بەلگە كەيان پۇوج
 ئەكتەمەوە لە پاندا ئەم بەيتەش بۇ گالتەو لاقرتى ئەدا بە قەدىانا :-

زەيد ئەر ئىمسالىيچ زەيد ئىمە چىيە ؟
 گىشت ئەس دەزانىن پارىنە ئىمە . (۲۱۷)

بەلنى قابىلە گۇزىرە كە بىن يا خۇ پارىنە ؟ ھەمەو كەس دەزانىن زەيد
 ھەر ئەوزىزىدە يەز دەست نىشانى خۆى لە دەست نداوە ؟ لەبەر ئەو
 لېرسراوە لە ھەمۇر تاوان و چاكەيەك لەمەۋىش كىردېتىرى شايىستى
 سزاو پاداشە لەسىريان . ئەنجا دەست ئەكت بە بەلگە ھىنانەوە ئەسەر
 رىندۇز بۇونەوە ئەم بەيتەيشى بۇ ئەكت بە پالپىت :-

(۲۱۷) زەيد : ناوىتكى عەزەبىيە بۇ تىرىيەتىنە لەبەر سووكىي زۆرى بەكار
 دىينىن لە زانارىيە تانى زماندا بەتاپىت لە (نەو) دا . ئىمسالىيچ :
 ئىمسالىيىش : پارىنە : - گۇزىرە كەي يەك سالە ، لە بەيتە كەدا
 ھىمايەكى ناسك ھەيە بۇ ئەم بەستە .

مُعْرِد ده گهی ئىنكار يەكىن لەمانە
تىلىتىه چاووت قورئان بىنالە (۲۱۸)

بەلئى نەھەر نوگولى لە يەكىن لەمانە دەكەي قورئان سەربەنچە
ئەخاتە چاوت نەك بۇ كۈزۈر كىردىت بەلكوو بۇ تىڭىيە ياندىت .

كۆتايىي باس بە بنەپەتى شەشمى بىر و باودپە دىئى كە باودپە
كىردىت بە چارەنووس : چاك بىچ ياخراپ ھەر نە خوداوه يە .

مەولەويى بە شىۋىدە كى نائاسايى لەسەر نەم باسە ئەپرواو
ئەرنگىيە كىي پىر لە پىويستى ئەداتى و مەسىلەي كىردارى ئادەمىزىز دېتىتە
كايىھو : كە بەندە ھەر خۇى دروستى ئەكەت ھەر وە كو موعنەزىلە كان
دەلىن ، ياخودا ھەر خۇى دروستى ئەكاو بەندە زۆرلىكىراوه ھەر و كو
جەبرىيە يان : (جەمەي) ئەلىن ، ياخود جىۋەرە دەحلۇكىرىتىك بۇ مرۆف
ھە يە ھەر وە كو ئەشىھەرىيە كان بىپوايان وايد .

لە ناودند ئەمانەنىدا چەند بىر و باودپى تر ھە يە كە لەپاستىدا
دەگەپتىنەو بۇ يەكىن لەم سى پا سەرە كىيانە .

لە تاواتتوو گەردنى ئەم پايانەوە مەسىلە يە كى فەلسەفىي دىتىه

(۲۱۸) تىلىتىه چاوت : ئەي كا بە چاوتا . قورئان بىنالە (بىنالە)
لەمەدا ناسكىي (لطافە) ھە يە چونكە بۇ ئەو دەست ئەوا كە
قورئان پەنچە ئەكەت بە چاوتا بۇ ئەوەيش كە (بىنالە) لە ئايەتى :
(بلى قادرىن على ان نسوى بىنالە) ئەكەت بە چاوتا زانىزىي
چەسپاندووېتى ھەتلى سەر پەنچە مەرۆف ھىيچ كەسىتىك
لەوي تر ناكات و لەسەر ئەم بىنەپەتە پەنچە مۇز داھات و پىشتى بىن
بەستىرا بۇ دۆزىنەوە تاوان ، ئەمە ھەر وە كو ھەندى لەزانىيان
ئەلىن ، يەكىكە لە موعجييە كانى قورئان .

پیشه‌وه : ظایه هم و کاریک یه کسه رهی خودایه و پاسته و خو به ،
ویست و توانایی نهود و بستر اوون و نه دروستیان نه کات یان نا ؟
دیاره جه برقی و نه شعدری یه کم به سهند نه کدن و فهیله سووفه کانیش
وه کو باوه له سر پای دو و من ، بز و نه ظاین : ظاگر خوی نه سووتی و
سووتاندن کاری ظاگر که مه و خوی کارای سروشیه : (فاعل بالطبع) به و
وانایه که سروشته که نم کارهی بوق بیویست ده کات به جو ری پان
بنکه و تی ظاگر له شتکی شیاو بوسووتان نه سووتان ستمه و سووتان هم
نه بق پووبدات .

نه شعریسه کان دلین : سووتان ولی که و تی ظاگر دوو دیاردهن که
په وشتی جیهانیان لمه ز دانراوه و هیچ بیویستیمه ک زیه بوق پوودانی
سووتان دوای لی که و تی ظاگر ، به جو ری نه سووتانه که ستم بق .
له ناو زور نووسه رهی نم سه دده دا وا باوه نه مه پای غمزالیه و
نه لین : نم بیرو باوه دا پیش دیکارتی فهره نسی که و توه که همان پای
مهیه .

به لئی ظنکاری نمه ناکری که غمزالی سووپیکی گه لئی بالای بووه
له چه سباندن و پوون گردند ویدا ، به جو ری قهلم نه و دراوه به لام
غmezالی خویشی به پای نه شعدری دانه نی و خوی به خاوه نسی دانانی .
مهوله وی لمه سله بیرو باوه پی فهیله سووفه کاندا ، هر و کو هندی
زانایانی تر پی وایه نمه که باس کرا پووکارتی و کورؤ که کهی به
جو ریکی تره :

شوهره تی مه ذهب حوكه ما وهیه
نهوان له لایان وه سایط همه ده (۲۱۹)

• (۲۱۹) حوكه ما (حکماء) : کزی حه کیمه (حکیم) : فهیله سووف .

(اما تحقیقا) لای نه وانیج واس
موئه ثیری (فی الوجود) هر خوداس (۲۲۰)

ناوبانگی بیرو باوه پی فهیله سووفه کان بتو باوه پی به کیتیی :
(عقیدة التوحيد) زیان بمحضه .

؟ چونگه وا باوه نهوان ناوهندیان له تین کردنای بلاوه همه یه به لام
تویزانه وهی و ته کانیان دیته سدر نه وهی : خاوهن تین له بووندا هـ و
خودایه و بس ، ونه و ناوهندانه ثامیر و هـ و مدرجن بتو نین کردنه که .
وه نه گدر به لگمنست نه وی گزی لام کودته چرۆکه بگره :

خلایق پوین نه لای نه فلاطوون :
چی ده لیتی ؟ برپین له ترسی طاعونون ؟ (۲۲۱)
له جوواویاندا قصه هی نه همه یه :-
نه ماتان چیه ؟ عالم کوره یه (۲۲۲)

وه یه : زیانه واته بتو باوه پی به کیتیی خودا . نهوان تا ۰۰۰ د :
پوون کردنه وهی شزرهه تی بیرو و پی فهیله سووفه کانه . و مسایط
(وسانط) : کنی واسیطه (واسطه) یه : ناوهند ، نه وهی
به شواره له گهیاندنی تینی کارایه ک بتو کار لیکراونیک .
(اما تحقیقا) : به لام له راستی و نویشکدا ، له تویزانه وهدا .
نه وانیج : نه وانیش . موئه ثیری (فی الوجود) : تین ده له
بووندا . خوداس : خودایه .
(۲۲۱) خلایق (خلائق) : کوی خلقه (خلق) : خالک ، کهنس .
نه فلاطوون : فهیله سووفیتکی به ناو بانگی یونانیبیه ، سهیری
پیشه گییه که که .
(۲۲۲) جوواو (جواب) : وه لام : قصه : و ته . عالم (عالم) : جیهان
کوزه (کرة) : گز ، خرۆک ، تقب .

زههین هرگه زه ، نه فلاک و هک کهمان
حهودیث و هک تیر ، نیسان و هک نیسان (۲۲۳)

(والله الرامی فاین المفر ؟
(وهذا الكلام يشعر بما مر) (۲۲۴)

جهماوده چوونه لای ئهفلاتوون پتشواو قهیله سووفی به ناوبانگی
گریکی و بیان وت : چی ده فرموموی ؟ همین له ترسی تاعون ؟
ئدویش بدم جۆره وەلامی دانوه : به ته مای چین ؟ ئایا نازانن : گەردۇون
كۆپە و زەویش چەقە كەيەتى ؟ پوودایش وەك تیر وايە و ئاسمانە كانیشىن
وەك كەوان با (۲۲۵) خرداش نیسان چىھە ، ئىتر بۇ كۆي هەلدىن ؟ بەلىنى
ئەم فەرمۇددە ناسىك و شاعيرانە ئهفلاتوون ئەو دەگەيىنى كە هەر خودا
ھۆى كارىيگەرەو بەس .

مەولمۇی گەلە بايدىخ بەم باسە دەداو قول بۆي دائىچى و لق و
پۇلى لىدە كاتمەو ، بە جۆرى نەك هەر لە دەرەتانى ئىم لىتكۈلىنە وەيە
بەلکەو وابزانم لە دەرەتانى ھۆنراوە كە خويشى دەرچووه .

(۲۲۲) زههین : زههیی . هرگه زه (مرکز) : چەق ، نه فلاک (افلاک) :
كۆي فەلە كە (فلک) ئاسمان . كەمان : كەوان . حهودیث
(حوادث) : كۆي حادىته (حادىت) يە : پووداۋ .

(۲۲۴) والله الرامی فاین المفر ؟ (وهذا الكلام يشعر بما مر) ئەم وەيە ئەوهى
ھەلھاتن لە كۆيەيە ؟ (وهذا الكلام يشعر بما مر) ئەم وەيە ئەوهى
پېشىو ئەگەيىنى ، كە خاونەن تىين لە بۇوندا هەر خودايەو بەس .

(۲۲۵) ئەم لەسەر راي گرېيکىيە كانە ، زەویشان بە چەقى گىتى
داناوەو گوتۇريانە چەسپاۋە ئاسمانە كان لە دورىيا دەسۈرېنەو ،
ئەم سوورپانەو شىيان گردووە بە ھۆى ھەممۇ رووداۋىك ، راي
ئىسلام و زانىارىي ھاواچەزخى لەسەر نىيە .

به لئي مهولهوي ههموو بىرو راگان تاو توو ئه كاو پىچو بەناو كون و
قوزبن نامىتى سەرىي پىدا ئەكاد ، تالە ئەنجامدا راي شىخ ئەبولحەسەنى
نەشەعرىي پەسىندە ئەكاو ئەلچ :-

خولاصلە ، مەذھب شىيخى ئەشەعرىي
دای پۇشقىن رەحمەت بازىرى يەكىمەرىي (٢٢٦)

ھەر كەمس تەتبیع ئەحادىشى كرد
لە ئاياتدا تىفکرىي ورد ورد (٠٠٠٠)

لەم مەسئەلەدا لىنى ظاھىر دەۋى
حق ھەر پىلى پەئى ئەوي دەگەوىي (٢٢٨)

بەل لە ھەممۇ بەحىث ئوصوولى دىيىندا
ھەر پەئى ئەوه چاك چاك تەسکىيىن دا (٢٢٩)

(٢٢٦) مەذھب (مذهب) : بىير و باوهپى تايىېتى زانا كە لە بەلكەوه
وەرىي گىرتىپ و لە بىير كىردىنەوە يَا كار كىردىندا لە سەرىي بپرواد
پەچاوى كات .

(٢٢٧) تەتبیع (تبع) : بە دوا داگەران . ئەحادىش (أحاديث) :
كۆزى حەديث (حدیث) : فەرمۇدەو كىدارو رەوشتنى پېغەمبەر
(د٠خ) . ئايات (آيات) : كۆزى ئايەتە (آية) : ھەندىتكى تايىەت
لە قورئان سەرەتاو كۆتايىيەكى دەست نىشانى ھەيمەو لە سوورەت
بچوڭ ترە .

(٢٢٨) مەسئەلە (مسألة) : پرسىيارەگە ، باس . حق : پاستىي ،
پەواينى . ئەوي : ئەو ، واتە ئەشەعرىي ، يَا ئەوي ، واتە
مەذھبەكە ئەشەعرىي .

(٢٢٩) بەل : بەلكو . بەحىث (بحث) : باس . ئوصوولى دىيىن (أصول
الدين) بىنەرەتە كانى ئايىن ، ناونىكى ترى زانىيارى كەلامە ھەر
وە كە باسمان كرد . تەسکىيىن دا : تىينۇتىتى بشكىتىن ، ئازەزوو
بشكىتىن .

ئەمە يە بىر و باوه پى مەولەوى ئى : بە درىزايى لە گەل ئەشەر يىدایە
تەنانەت شىخ ئەبۇوە نصوورى ماتور يىدەيى كە بەھاۋ شانى ئەشەر يىدەيى
بۇ بىرە و يىدانى سوتەت (السُّنَّة) ئەدرىتە قەلەم مەولەوى ئى جىا
ئەبىتەوە لىرەداو ئەلى :

أشعرت الى الأشعري الوحيد قلبي ما ترىد نحو ما ترىد (٢٣٠)

ھەست و نەستم لە گەل ئەشەر ئى تاقانەدا يەو دەلم لائى (ما ترىد)
ناوى ، مەبىستى لىرەدا مەسىلەي ئىرادەي جۈزىيە كە مەولانا خالىد لە^١
نامىلەكە يە كەدا بە جوانىي پۇونى كىردو وەندەوە .

ئەنجا مەولەوى ئەكەوتىن دەمەتەقىن لە كەل ئەو تاوانبارانەدا كە
چارە نۇوس ئەكەن بە بىانوو ، لەمەود ئەيانەوى بۇ سنوور نىڭاندىنى
ئايىن دەرفەتىن دروست كەن ؟ گوایىه تاوانبار چونكە تاوانە ئەى لە زانىنى
خودادا جىڭىز بود ئىتىر ئەو هيچ دەسەلاتىكى نامىتىي و هەر ئېبى ئەو
تاوانە بىكەن .

ھەندى شاعير يىش لەم پۇومە دوواون كە نموونەي ھەر بەرزىبان
خەيامە كە ئەلى :

(٢٣٠) أشعرت الى الأشعري الوحيد : ھەستم بە لائى ئەشەر ئى
تاقانەدا يە .

قلبي ما ترىد نحو ما ترىد : دەلم لائى (ما ترىد) ئى ناوى ، (ما ترىد) ئى
يە كەم عەرەبىيە واتە نايەوى دووم ناوى مەحەللەيە كە لە سەمەرقەند
كە شىخ ئەبۇوە نصوورى بۇ نىسبەت دەدرى . لە بەتىه كەدا
جىناس ھە يە .

مهی خوده کان دهوردن سازدهین کوپری
مهی گیتر وره با ده فری شهرباب هلهچوپری
ده بزانی خودا پوژری بمری ، مهی خوربین
تیکی مده زانستی خودا نامکوپری .

مدهلەویش بهم جوړه له گه لیان ئه دوی :

ئهو وختهی که خوت ئه گوناه ده خهی
لمویودوایع تا ، تموبهی لئن ده کهی
جهوازی نیه هم مهی نیره سه
ئیحتجاج کردن به قهضاو قهدم (۲۳۱)

(سبق في العلم) بوروهه ده سه برد
(کتب في اللوح) منیج بو وهم کرد (۲۳۲)

که توانست کرد تا بهشیمان برونهوه ، توانی برویانوو هینانه ودهی
به چاره نووس مهخره سه ، بهم ره نگه بلتی : خودا له پیشدا گوناهه کهی

(۲۳۱) جهوازی نیه : دروست نیه . ئیحتجاج (احتجاج) : به لگه
هینانه وه . بیانوو هینانه وه .

(۲۳۲) سبق في العلم : له عیلم و زانیسی خودادا تیبه ریبیبوو . بروهه
ده سه برد : پیش که وته که بروهه منیش ده ستم برد بوق توانه که .
کتب في اللوح : له (لوح المحفوظ) دا نرسرا بروو . منیج بوق وهم
کرد : منیش بوقیه وام کرد .

منی زانیوو ، ئەبوايە هەر بىم كىردايىه يابلىتى : (لوح المحفوظ)دا
نۇوسرا بىوو ، ئەبوايە هەر بەھاتايىدەرى و مىشىن لەبەر ئەمانە دەستم دايىه
تاوان و گۇناھ ، مەولەويش بىم جۆرە دەلام دەدانەوە :-

دەفتەرى عىلەم و لەوحەت لەبەر بىوو ؟
غەمت هەر جەھلى صاحىب دەفتەر بىوو ؟ (۲۳۳)

گرفتار نەفسى ئەممازەرى خۆتى
شەلۋەت دەكەي ھەى شىتى پەتى (۲۳۴)

نەبرا واتىئە خۇ دەفتەرى زانىارى و لەوحى خودات لەبەر نەبىوو
نَا خەمى نەزانى خاودى دەفتەرە كە بخۇرى و دەست بىدىتە تاوان و بلىتى
بۈيە تاوانە كەم كەد لەبەر ئەۋە خۇدا بەنا بەو - نەزانى و كەم و
كۈپىي بەسەردا بىي .

نەخەير ئەۋە نىيە بەلكو گىرۇدەي نەفسى بىد اوناد فەرمان دەرى
خۆتى و لەتاو ئاردزووی پەست كەوتۇرىتە وزېنە و تەمى يېجا ، ھەى شىتى
پەتى !

جا ئەڭدر دواي پوودانى تاوان ، دانت تاوابانبارىتىدا تاو و يىست
تۈبىي لىت بىكەي ئەۋە قەيد ناكات ئەڭدر شىوازى ئەدەب بىگەيت و دەك
باپىزە گەورەت :

(۲۳۳) جەھل (جەل) : نەزانى ، نەزانىيىن .

(۲۳۴) گرفتار : گىرۇدە ، دووچار . نەفسى ئەممازە : نەفسى
فەرماندەر بە خراپە . لە تايەتى : (ان النفس لامارة بالسوء الا
ما رحم ربى) يەوه ور گىرپاوه .
شەل و پەت دەكەي : كارى خىچ و خوار دەكەي .

جاییزه به عدهز تموبه بدھی دم
ئەمما بە ئەدەب ھەر وەکوو ئادەم (۲۳۰)

ئا بەم جۆرە ناسىك و دلگىرە ورده ورده مەولەۋى باسە كەن
پاڭىشا بۇ مەسىلەنى تەوبە كىرىن و بە بۇنىي ئەۋېشەو بۇ باسى
سەرەمەرگ و نيازىيىنى ئەۋەيە كۆتايىي بىندىپەتى شەشم و كۆتايىي
ھۆنراوە كە لە گەل كۆتايىي زياندا يەڭىخات لەم كۆتايىي دلگىرەدا :-

زانىينى ئەووهل ئەدەس ناكەن
بە نەفس ئامگات لە خاتىمە وى (۲۳۱)

زانىنى كۆتايىي زيان لە سەرەتاوە بۇ كەس دەست نادا ؟ كە واپۇو
ھە اسە بە ھەناسە ئاڭات لىپى و كارى وات لە دەست دەرنەچى و بىر و
باۋەپى وات لە مىشكەدا جىڭىز نەپى پاشە پۇزى زيانىت پەش كات . جا
باش گۈنى بىرگە پىت بلەيم چى ئە كەن :-

(۲۳۵) جاييز (جائىز) : دروست . به عدهز بىنەپەتكە (به عە ئەز) لە
واتادا ئەم دوو شەلىك ئەپچىزىن ، ئەز لە واتەدا بەستەيە بە
(بدەي) وە نەك بە به عەدەوە واتە : دروست پاش گۇناھ ، دەم
لە تۈبە بدەي وە كۆ ئادەم . ئەمما (أما) بەلام . ئەدەب (أدب) :
پىز . ئادەم (آدم) : باۋىكى ھەمەو مەرقان ، ياخىن ئەنەن خۆي وە كۆ
ئەۋە ئەلىپ ئادەمانە ئەۋەشتەي كىرد لە بىر ئەۋە ناسىكىيە كى
دلگىرى تىدايە .

(۲۳۶) ئەووهل : لە پىشەوە ، ئاۋە آڭىدارى زانىينە نەك ئەسەر خراو :
(مضاف الىي) . نەفسىن : ھەناسە . خاتىمە (خاتىم) : پاشە كىي ،
سەرەمەرگ ، كۆتايىي زيانى ئادەم مىيزاز ، ناو كۆپىيە لە نىوان
(زانىينى) و (ئامگات) دا .

ظاهیری شهرعی بگره نهگردن
تا ئەم مردن تى ياخو ئەم مردن (۲۴۷)

فەرمانە سەرزارە كىيە كانى ئايىنى ئىسلام بىگرە ئەستوت و لەسەريان
بىرۇ تا نەفسى بەد خۇوت ئەمرىئ و دلت بە نۇورى خودا پېزۇنات ئەپتەوە ،
ئەم كاتە لە گەل پەرسىتە سەرزارە كىيە كە پەرسىنى دلى و بىرىيىشت بۇ
پەيدا ئەبى و خۇت ئەم دەمە بە رۇوناڭى ئىچراي دلت پى و شەۋىن ددر
ئەكىي و پەرسىت بە كەس نىيەو ئەگەر بەم پايدە نەگەيشتى ئەزا ئەبى
نا مەردى ئاسايى ئىبەرددوام بى ، هەر چەند پەدوشى خودا و اھاتۇزە :
بە پى ئامادەيى ئىخۆي كەس بى بەش نەيىت بەم جۆزە ئە دېت :

چۈن بەو ئەظاھىرە دل نۇورانى بۇو
پەرددە ئەظۇمانى لە بۇوي دل لاجۇو (۲۴۸)

باطىينى شەرعىيەت تى وە پىيمىرەزە
بەم تەقىيرەوە بەم تەحرىرەوە (۲۴۹)

(۲۴۷) ئەظاھىر شەرعىي : دىيىوی دەزەوهى شەرع ، ئەمەوە ئايىنى
ئىسلام فەرمانىت بىن دەدا ، وەك ، نۇيىز ، پۇزۇو ، راست گۈبىيى ،
تاد ۰۰۰ تا ئەم مردن تاد ۰۰۰ : ھىنمايە بىز فەرمۇووهى (مۇتۇا
قبل ئەن تموتۇا) : واتە : پېش ئەمەوە مەردى سروشىتى ئان بە
سەردا بىن نەفسى خۆتان بىرىيەن ، بە وەرزىشى گىيانى و خودا
پەرسىتى .

(۲۴۸) چۈن : كە . نۇورانى : رۇوناڭ . ئەظۇمانى : تارىيەك .
(۲۴۹) باطىن (باطن) : دىيىوی ناوەوهى ، نەھىيى ئەقىير (تەقىير) :
داراشتن ، ئەم پۇون كەردىنەوهى مامۇستا بۇ قوتابىي ئەللى .

گه به گوئ پایه لی سه رزاره کیه کانی ناین دلت پرووناک بو ووه ووه
پهوردهی تاریکی گوناده ئاره زوو له سه ری لاجرو ئیتر نهتیه کانی
ناین دئی به پیره دود به بیتی ئم وتاره نووسیه :-

ده آن : تقاضای ظاهیر بوو نهه
ئم نیزاعه ، نهم هه موو همه مهه (۲۴۰)

یه کن جه برى بولو یه کن قه ده ری
یه کن تابیعی پهئی نه شعه ری (۲۴۱)

یه کن له ده سی ته وارد غمناک
یه کن خه ریکی ده دی نیش تیراک (۲۴۲) ،

ته حریر (تحریر) : نووسین ، ده خستنی مه بهست لهم کاته دا
ناوه ته اووه که (تحریر المراد) ۰
(۲۴۰) ته فاضا : ویست ، دیارده نیزاع (نزاع) : کیش ، نیک
چوون ، خیلاف ۰ همه مهه : قره و په ، وتاری زور ۰

(۲۴۱) جه برى (جبری) : ئوهه مرۆف بەزۇرلىنى كراو دائىنهنى ، وەك
جهه میییه کان : دووا كە تووانى جهه می کوپى صەفوان ۰
قه ده ری (فدری) : نیسیبە تە بۆ قەدەر (قدر) : چاره نووس ،
مه بهست لېرەدا موعتە زىلە کانه ، بە جهه مییه کانیش ھەر دەلەن
قه ده ری ھەر يەڭ بە بارى ۰ تابیع (تابع) : دووا كە توتو ۰

(۲۴۲) ته وارد (توارد) : زاراوه يە كى فەلسەفەو كەلامە مه بهست :
دەھاتنەوهى دوو كارا يە (عامل) بۆ دروست كەدنى يەڭ كار ،
مه بهستى بیسرو پاي ئوستاد ئە بولو ئىسە حاقى ئە سەزەزايىنیه كە
نەفەرمۇئى : تووانو ویستى خوداو بەندە ھەر دوو كيان كارى بەندە
دروستە كەن ۰ غەمناک : چۈنكە بەندە كەرد بە ھاومەل بۆ خودا ۰

پاسته زانستی سه‌هزاره کی‌ی بو و نم همه مهو بیزه و کیشی له بیزه
 باوده‌پری موسو لماناندا دروست کرد، به نایهت له ممهله‌ی چاره نوؤسدا :-
 ندوه‌ته هنهندی و تی : مرۆف زۆلیکراوه (جمهه‌می‌ی ، جه‌بری‌ی) او
 هنهندیکیش و تی : خاوند دده‌لاته و چاره نووسی به ددست خویه‌تی :
 (موغه‌زیله) ، هنهندی‌ای تریش دوای بیزه باوده‌پری شیخی نه‌شعه‌زی‌ی
 کهونن آه پیازنی‌ای ناوه‌ندی له نیوان هردوو پاکه‌دا هه‌بزاردووه ۰
 هنهندیکیش خم و په‌زاره دای گرتونن چون توانای خوداو به‌نده‌یان به
 جووت به‌دواته یه‌ک کار؟ وه کو خودا به ته‌نیا نه‌توانی بموکاره هستی:
 (ئبوو ئیسحاقی نه‌سفه‌رایی‌ی) ، هنهندی‌کی که‌یش سه‌رفال و خه‌زیکی
 ده‌ردو دووی به‌شدار کردنی یه‌ک کارن له نیوان دوو کارا (عامل ، عله) ۰
 همر یه‌ک به شیوه‌یه‌ک : خودا به دروست کردن و به‌نده به کردنی به
 گوئی‌پایه‌لی‌ی یا سه‌ریچچی‌ی : (قازی‌ی نبوو به کری باقیلانی‌ی) ،
 به‌لئی پیچی ملگه‌بی‌ی و زانستی سه‌هزاره کی‌ی ئم بیزه باوده‌پری
 مه‌مجه‌شنانه‌ی لی‌ددوسته‌وه چونکه پیازه کانیان بهم جوړه‌یه :

**کولانی چاو نه‌نگ ، ته‌شاوی دا نه‌نگ
 جین په‌ستو بوله‌ند ، خارو دارو سه‌نگ (۲۴۴)**

(۲۴۳) نیشتراک (اشتراک) : مه‌بهستی لیره‌دا قازی‌ی ئه بوبه‌کری
 باقیلانی‌ی که نه‌انی : خودا کرداره که دروست نه‌کاو به‌نده‌یش
 نه‌کا به گوئی‌پایه‌لی‌ی یا سه‌ریچچی‌که وابوو کاره که به‌شکراوه
 نه نیوان هردوو کیاندا همر یه‌که به شیوه‌یه‌ک تیبینی تی ده‌کات ۰

(۲۴۴) ته‌شاو : شیوه‌لۆک ، له دوو شویندا به واتای شه‌پول به‌کاری
 هیناوه . بوله‌ند : بدرز . خار : درک . سه‌نگ : به‌رد نم وشانه‌ی
 به شیوه‌ی خوازه به‌کار هیناوه (استعارة) ، رافه‌ی به‌یده‌که
 مه‌بهسته کانیان روون نه‌کاته‌وه ۰

کوچانی تهست و ترسک که بیروپا تیدا به نازادی هاتوجه ناگهنه و
له یه کتر ندهن ، شیوه لوز کی بی ددهه تان که شهبولی بیس به باشی
ناکشی ، شوینی تیجکار پهست و نرم که به هیچ جوری ناگانه ناسوی
مه بهست ، یا نهودنده بهرزو بالا که فریی به سدریه و نامیتی ، پیگه
به رده لان و پر کوتاه زدارو درک ، که سهربنجهی به لگه کوچی
یا در کاژن ده بی و په کی نه کم و ناگانه ئامانیج ئمه باری پیازو نه مدش
دؤخی پیواره که :

نیله عوامیل له مليدا چوست هیش و مشانی نوعنوعی لئ خست (۲۴۵)

نیله هو : (نظریه السبب) له مليدا توند بول بول ، نه ویست
دهر له و پیازده بگانه پاستی ، له بزر نهود هدر جاری جوزه ده و جارو
مزانی کی لئ نه بهست ، به نیازی و هرد دانهومی زهومی میشک و چاندنی
باود پری دهست که و توند بول بزر هم هینانی باوه پری باشت رو بسود ترو لم
کاتهدا :-

صهداي سههاعی و قیاسی له گویی نهقیزه نهقیض مه طلب دهیدا لئ (۲۴۶)

(۲۴۵) نیله : نیبر ، نهودی له ملي گاجرووت نه خرن . عه و امیل
(عوامل) : کوی عامیله (عامل) : زاراوه یه کی نه حوه مه بهست
لیزهدا دزیه (سبب ، علة) . چوست : توند . هیش : هه و جار ،
هیرهق . مشان : مزان . نوعنوع : جوز جوز . لئ خست : لئ
بهست .

(۲۴۶) صهدا (صدی) : هاوار ، دهنگ ، دهنگ دانهوه . سههاعی و

هدر ده نگی سه ماعیی و قیاسی ثهاته گونی که هدر دوو کیان
هؤی سهر زاره کین^(۲۴۷) و فریان به مه بهسته و نیه له گدل ئوه شدا
هدر کانی بـهـرـهـوـ مـهـ بـهـسـتـیـ رـاـسـتـ بـرـقـیـشـتـایـهـ وـهـمـ نـهـقـیـزـهـیـ بوـ
دانـهـوـشـانـدـهـوـ دـهـ ئـهـ خـسـتـهـوـ سـهـرـ دـرـ دـزـیـ نـهـوـ مـهـ بـهـسـتـهـیـ کـهـ لـهـ بـهـلـهـوـهـ
بـوـیـ دـهـرـکـهـ وـتـبـوـ ،ـ بـهـلـیـ لـهـ بـهـرـ ئـهـوـ :ـ

له هینلى له نظلى هؤى نهده داوه مهعنەویی به حائل دوو بوو به لاوه^(۲۴۸)

فییاسیی : (السماعی والقياسی) : دوو زاراوهی نه جوون يه کلم
ئه و عامیله يه هـتاـ لـهـ عـهـرـهـ بـهـ بـیـسـتـرـیـ ئـهـرـ ئـیـشـهـ تـایـهـ تـهـیـ پـیـ
ناـکـرـیـ وـهـکـ حـهـرـفـیـ جـهـپـ کـهـ بـیـسـتـنـ وـهـکـ يـهـکـ بـیـسـتـرـاـوـنـ ئـیـشـیـ
جهـپـ ئـهـکـدـنـ دـوـوـمـ نـهـوـهـ يـهـ بـهـ پـیـیـ يـاـسـاـ ئـیـشـ دـهـ کـاتـ وـهـکـ فـیـعـلـ ،ـ
چـونـکـهـ هـمـمـوـ فـیـعـلـ فـاعـیـلـ مـهـرـفـوـوـعـ دـهـ کـاتـ .ـ نـهـقـیـزـهـ :ـ دـارـیـکـیـ
درـیـزـیـ نـوـوـکـ تـیـزـهـ جـوـوـتـیـارـ کـاـجـوـوـتـیـ بـیـنـ نـیـئـهـخـوـبـیـ .ـ نـهـقـیـضـ
(ـقـیـضـ) :ـ دـزـ ،ـ زـارـاـوـهـیـ کـیـ مـهـنـتـیـقـهـ ،ـ مـهـ بـهـسـتـ دـاـپـنـرـاوـیـ
پـسـتـهـ يـهـ کـهـ (ـسـلـبـ قـضـیـةـ) بـهـ جـوـرـیـ کـهـ هـهـرـ يـهـ کـیـنـکـیـانـ پـوـبـدـاتـ ،ـ
وـهـکـ بـهـنـهـ زـوـرـلـیـ کـرـاـوـهـ ،ـ نـهـقـیـضـهـ کـهـ بـهـنـهـ زـوـرـلـیـ کـرـاـوـ نـیـیـهـ .ـ
مـهـطـلـهـ (ـمـطـلـبـ) :ـ مـهـ بـهـسـتـ ،ـ ئـهـوـهـ بـتـهـوـیـ بـهـ بـهـاـگـهـ بـیـسـهـلـیـتـیـنـیـ ،ـ
داـاـکـراـوـ .ـ

لـهـوـ ئـهـچـیـ مـهـ بـهـسـتـیـ لـهـمـ دـوـوـ جـوـرـهـ بـهـلـهـیـ سـهـمـعـیـیـ :ـ (ـ ئـهـوـهـیـ
لـهـ قـوـنـانـ وـ فـهـرـمـوـوـدـ وـهـرـدـ گـیـیرـیـ) (ـ وـ بـهـلـهـیـ فـهـلـسـهـفـیـیـ وـ کـهـلامـیـیـ
بـیـ ،ـ خـوتـ بـهـراـوـرـدـ تـهـتـلـهـیـ کـهـ ،ـ مـهـوـلـوـیـ نـهـیـ وـیـسـتـرـوـوـ
تـهـنـانـهـتـ ئـهـوـهـنـدـهـشـیـ لـنـیـ دـهـزـکـهـوـیـ .ـ

لـهـ نـهـنـیـ (ـلـغـظـیـ) :ـ بـیـزـهـیـیـ ،ـ ئـهـوـ عـامـیـلـهـیـ لـهـ بـیـزـهـدـاـ دـهـزـبـکـهـوـیـ
وـهـکـ حـهـرـفـیـ جـهـپـ ،ـ فـیـعـلـ ،ـ هـتـدـ سـهـمـاعـیـیـ وـ قـیـاسـیـ بـهـشـیـ ئـهـمـ
جـوـرـهـنـ .ـ مـهـعـنـهـوـیـیـ (ـمـعـنـیـ) :ـ وـاتـایـیـیـ ،ـ ئـهـوـ عـامـیـلـهـیـ کـهـ

هر بردوام بوو لمو هیله زاریهیدا گرتبووی که هیله بیستراوی و
یاساییه و هر به خه یالیدا نه ئههات هو بدانهوه وەك جووتیاری پاستهقینه،
لەبر ئهوه هر چەند سەرزارە کى دانى پىدا نەعەنا بەلام بەزمانى حال
ھۆى واتايى (العامل المعنوي) بەلاوه دوو بۇوو نەگەيىشتبه ئەو پايەتى
کە دەركى ئەوه بکات کە هەرى يەكە : (خودا)
بەلىق خۆى لە پىستى خۆيدا بەم جۆرە بوو لاي كەسانى تۈريش
چەشتىكى تىر :-

لە لاي باخەبەر نافىص ، بىخەبەر
تەواو بو ، ماوه ئەقىيل و مونكەر (٢٤٩)

ھەركىز دەرناڭھۆى ، وەك عامىنى موبىتەداو خەبەر و فىعلى
موضارىع ، لە زاييارى نەحودا نەم دوو جۈزەھى ھەيە بەحال :
دۆخ ، بار . دوو بۇو بەلاوه : لە نەحودا دۆجۈزە وەك باسمان
كىردى بەلام لەپاستىيدا وەتكۈو ئەھاى دل بۆيان دەزكەتووھەر
ئەبى يەك بىن کە خودايە .

(٢٤٩) باخەبەر : ئاكىدار ، ھۆشىيار . نافىص (نافص) : ناتەراو ،
زاراوهىيەكى نەحوه مەبەست نەو فىعلمەيە كە پىيوستى بە خەبەر
ھەيە ، لېرەدا تەناسوبىنىكى جوان ھەيە .
تەواو : عىتايىھ بىز فىعلى (تام) : ئەزەھى پىيوستى هەر بە فاعيل
ھەيە بەس ، خەبەرى ناوى ، لېرەشدا هەر تەناسوب ھەيە .
ئەقىيل (ئقىيل) : قورس ، زاراوهىيەكى نەحودو صەرفە : ئەو
وتەي قورس بى لەسىز زمان ، لېرەدا مەبەست قورسىي بە بارى
زانىيارى زارىيەو ، ھىتمايشە بى قورس بۇونى ئىسىم پىشى
ئىضافە بە ھۆى تەنويىنهوه . مونكەر (منكىر) : نەناسراو
زاراوهىيەكى نەحوه مەبەست ئىمىتىكە بى چەند شتى دەست بىدات
لېرەدا لەگەل ھىما بىز ئەم واتايىھ مەبەست نەناسراو بىيە لاي
ئەھلى دل .

لای هۆشمه نده کان ناتهواو برو ؟ چونکه ئدیار زانیی سەرمایه کەی زانیاریی سەرزاره کىیەو ئەویش ھەر چەند فراوان بىچەلکى تەواو نادات .

لای بىن ئاگاکابىش تەواو برو ؟ چونکه وايان دەزانى تەزاویی له و قۇولەقۇولو بىگەوبىر دەدایە ، ئاشا بهم جۆرە مايدوھ : قودس ، لە ژىز بارى زانستىی سەرزاره کىیداۋ ، نەناسراو لەساو ئەھلى دللو زانسا راستەقىنه کاندا :

تا وەختىن كەلام صوحبەتە كەي شىيخ
ئىضافەتى مەعنائى هييمەتە كەي شىيخ (٢٥٠)

دای پىتى نائىدىمى نەخەفيفو تەعرىيف
طەيىكەد پېتەتى حق پىتى چلۇن ظەرىييف (٢٥١)

تا كاتى بەئىن دانى ھاوهلى شىيخ و دەست پىتوھ گرتنى ، لە دەمدەدا

(٢٥٠) كەلام (كلام) : وته ، مەبەست يا بەئىن دانى مەولە و بىيە يا وەرگرتنى شىيخە .

صحبەت (صحبة) : ھاوهلى ، لە خزمەتدا بىرون . ئىضافەتى مەعنائى هييمەتە كەي شىيخ : خىستەن پالى واتاي يارمەتى شىيخ .

(٢٥١) فائىدة (فائدة) : سوود . تەخەفيف (تەخەفيف) سۆوك كىردىن ، پروو ئەكاتە و شەھى (ئەقىيەل) لە بەيتى پېشۈورا ، بەپىتى زانیارىي نەحو ناو ئىضافەت كەردى نەنوپىنە كەي لانەچى و سووووك ئەبىت . تەعرىيف (تەعرىيف) : ناسانىدىن ، پروو ئەكاتە و شەھى (مونكەر) ، بەپىتى زانیارىي نەحو ئىسىم ئىضافەت كەردى تەعرىيف وەر دەگىرى لە موضافو ئىلەيھى ، مەبەستە كەي مەولە وى لە راھەتى سەرەۋەدا پروون كىراوه تەھوھ . ظەرىييف : جوان ، خاۋىن ، چاك .

چوونه سه‌ری و اتاو مانای يارمه‌تی شیخ و دوو سوودی سووکباری‌ئ
ناسراوی دایه و پنی حهق و پهوای زور به جوانی بین بپری .

لیره‌دا مهوله‌وی کوتایی‌ی به گهشته په‌وانیسیه که خوی دینی و
له پاستیشدا کهشتی هممو زانایه بی سه‌رزازه کیه که دلی بهو زانسته
ثاو نهخوانه ووه عهودالی ئاوی ساردو پهوانی که‌نه ته‌زینی پاسته‌قینه بی
نا لاه کوتایی‌ی گهشته که‌یدا له پیازی وه‌زشی گیانی‌ی و
سو‌فیگه‌ریبه‌وه دهستی که‌وبی و له هممو کیشی‌یدک بی پز‌آهار بورو بی .
نه‌نجا باسی ههندی نه و مه به‌ستانه ده‌کات که پاش پی بپینه که بۆی پروون
بووه‌تموه وه ئەلچ :-

(قیل له انظر من أعلى الدرج
(لقاع صفصف) بین ئەمتو عیوهج (۲۵۲)

له (كنست كنزا مخفيا) نیشان
(فأحبيت أن أعرف) چاک بزان (۲۵۳)

(۲۵۲) قیل له - صفصف : بینی گوترا له سه‌رووی په‌یز‌کهوه سه‌یری
دهشتی پاخراو بکه ، که نه کوسب نهخواری تیدایه . اعلی
الدرج : سه‌رووی په‌یزه . قاع : زه‌ویی . صفصف : پیک .
أمت : کوسب . عیوهج (عوج) : خواری .

(۲۵۳) له كنست تاد ۰۰۰ : ئەمە فەرموده‌یە کى قۇدىسىيە
مهوله‌وی لیره‌دا ناوه‌ندى كردووه و دەقە کەی ئەمەيە : (كنست
كنزا مخفيا فأحبيت أن أعرف فخلقت الخلق لكى أعرف) واته :
كەنچىنە يەکى شاراوه بیوم پېشم خوش بیو بىناسرىم خەلکم دروست
كىرد بۇ ئەوهى بىناسرىم لەمەوه دەز ئەكەوئى مهوله‌وی هەممو
فەرموده‌کەی بىن دەست كارى هەيتناوه له‌گەل راھەدا .

فخلقت الغلق) بوج ؟ (لکی اعرف)
 (فاعرف [الفائب] وقل لا تخف) (۲۵۴)

پنی گوترا : ٹیسته له سه دوه ته ماشای دهشتی پینک و پینک و بسی کو سپ و خواری بکنه ، نهودا سایر ده که وی که نهوده هم و ته نگ و چه نهاده و کوشانه هاته پیت هی نهوده بوو پوانگه که ده پهست بوروو به ری چاوت گیرابوو ، ٹیسته سه ده می شهوده هاتوو له فهرموده دی خوداوه : (گه نجینه بکی شاراوه بوم) نیشانی نهوده بکری که پنی خوش بناسری ، که نهودشت زانی ، نهیتی دروست کردنی که سانت بق ده نه که وی ، که هدر ناسینی خودایه ، گهوابو شاراوه هزارده بله زمل بناسد و به کسانی تریشی بناسه و بلئی و مهترسه :-

نه گه رچی مه جبوب ، پاک په ردہ بی غهیب
 دامنه بی گه رد له توهمت و عهیب (۲۵۵)

(في کمالیه بالفنی مقرنون
 عما قد وجد وعما یکون) (۲۵۶)

(۲۵۴) فاعرف الغائب وقل لا تخف : ون و شاراوه که بناسه و بلئی و مهترسه ، هیمایه بق نایه تی : (لا تخف انک انت الاعلی) که خودا به موسای فهرمودا . [الغاب] : له خخت و چاپه که شدا النائب بوو به لام لیزهدا باش ناگونجی و لیه کیش نزیکن له برئه و بدو جوره مان لیزکرد نه گه و بیستیشست هر نهی گزبری مه بست له نائب شیخی ته ریقه بی که سه بارت بهم شوینه شیخ و همسانه له لامه و بیش باس کراوه . گوتراوه که : (نه گه رچی ۰۰۰ تاد) په چاو که و نینجا خوت سه ریشك به .

(۲۵۵) حبوب (محبوب) : خوش و بیست مه بستی خودایه . پاک : خاوین له که م کو و پری . په ردہ بی غهیب : په ردہ شازاوه بی . دامنه : داوین . توهمت (تهمة) : گومانی خراب .

(۲۵۶) في کمالیه : له هر دوو ته او بیدا : ته اوی زات و ته اوی

ئایینه‌ی بچوک ته‌نگی کهونیه
ئایینه‌ی بالانمای ئهو نییه (۲۵۷)

شانه‌ی ته‌فاصیل عهینی کائینات
داو داوه تا تای زلفی ئهو نادات (۲۵۸)

خصوصوص ئایینه ئغلب بۆ عهیبه
چ عهیبن لە لای (عالم الغیب) ه؟! (۲۵۹)

طوغرا خود به خود ئاراییش داده
به نهندازه‌ی حوسنی ئهزل ناما (۲۶۰)

سیفات بالغی مقرون : هاوه‌انه له‌گەل پینه‌ویستیدا . عما قد
و جد : له‌وهی که بوروه . و عما یکون : له‌وهی که له‌مهولا ده‌بی .
ئایینه : ئاوینه . کهونی (کونی) : نیسبه‌ته بز کهون
(کون) : گیتی ، بونهور ، جیهان . بالا نما : ئاوینه‌یه‌و
سەرتاپای بەرانبەرە کەی دەربخات .

(۲۵۸) ته‌فاصیل (تفاصیل) : کۆزی ته‌فصیلله (تفصیل) : درێژه‌ی
شت ، مه‌بەست لیزهدا دانه‌دانه بونه‌وهه‌رە . عهینی (عینی) :
نیسبه‌ته بۆ عهین (عین) : ئه‌وهی خۆی بەخۆیه‌و وەستاوە ،
مادده ، ئه‌وهی عەرەض نییه . کائینات (کائنات) : کۆزی کائینەت
(کائنة) ه : بونه‌وهه‌ر ، دروست کراو . داو : تاو . داوداوه تاتای
زلفی ئهو نادات : واته هەموو تاوه‌کانی زلفی ئهو داناھتینی .

(۲۵۹) خخصوص (خصوص) : به تایبەتی . ئەغلب (اغلب) : به
زۆزی . عالم الغیب : ئه‌وهی زائستی شتی له ئىتمە شاراوه‌ی
ھەیه ، دیارە کە هەز خودایه‌و بەس .

(۲۶۰) طوغرا : طوپرە ، مووی سەر کلاخە بکرئ و لوول بدرئ . خود

گرنج و شکنج پیچ له سه ر خوی
کهی پی کهوت تهرتیب طیب پهی و کهی (۲۶۱)

چ ئیعتیاجی ههیه به شانه
(سبحانه ما اعظم شانه) (۲۶۲)

بسه لئی موختاره ئه ر خه اوه تی بوبو
موته فه ضفیله ئه ر جه لووه تی بوبو (۲۶۳)

به خود : خو به خو ، بئی یارمه تی کهس یاشتی تر . ئاراییش :
رازاندنهوه . داده : داوتنی . حوسن (حسن) : جوانی .
ئازمل (ازل) : ماوهی پیش کات ، بئی سه ره تایی .
(۲۶۱) گرنج : چال و چول و به رزو نزم . شکنج : شکاو . پیچ پیچ :
خاوهن هیلی خیچ و خوار به هزی ناپاکی که رسه سهی ئاوینه کهوه .
له سه ره خوی : بهسته يه به (پیچ پیچ) وه یا به (کهی پی کهوت) وه .
له مه سره عی دووه مدا ، ئاش بئی ناوکزیی بئی له نیو هه رد وو کیاندا .
تهرتیب (ترتیب) : دانانی هه ر شتنی له شوینی پهواو تاییه تی
خویدا . طیب (طیب) : بئونی خوش ، خاوینی ، له وه ئه چنی
لیره دا مه بهست ئاراییش بئی به شیوه يه کی گشتی . پهی
(ری) : شاریکی کونی ئیرانه کهوت وو ته باشوروی روزه لاتی
تارانهوه .

کهی : سه ره تای ناوی گه لئی له پاشا به ناو بانگه کانی کونه ، وه کو ،
که یومرث ، که بقوباد ، که یکاوس ... ، مه بهست له طیبی
پهی و کهی لیره دا به شیوهی په مزو خوازه ، خاوینی و
بئون خوشی و جوانکاری باره گای قودس و په روهد گاری گوریه .
له چایه که دا له باتی (طیب) ، (طیپ) دانراوه گه وا با زانم
هدلهی چایه .

(۲۶۲) سبحانه ما اعظم شانه : ئای له خاوینی و له گهوره بی شان و
شکنی ! .

(۲۶۳) موختار (مختار) : ئه وهی به ئاره زوروی خوی بتوانی فرمان

نه گهرچی خوشبویستی خاوینی نه و دیو برددهی شاراوه بیی :
 (غیب) داوینی له تهب و توزی گومانی خراب و ناته واوی خاوینه و له
 هردو و ته اوییه کانی زات و سیفاتدا پیویستی به هیچ شتی نیه نه ثهودی
 که بووه نه ثهودشی که لممهولا ثهبت .

هیچ شتیک ناتوانی مافی خوی بداتی له نوواندن و پروون کردنده دا
 باانگهوازی گهوره بیی و دده لات و همومو ته اوییه کی بو نه کمن به لام
 ؟ چونکه ثهودی پنیدا پاده په رموموی ، هستی بهم کاره گهردون و
 زنجیره دی بوونهودرن ؟ که پر به ددم هاوای زانایی و زیسری و
 له گمل ثهودشدا دستیان هیشتا له ثهنجام دانی ئم کاره دا هر کورته ؟
 چونکه هرچهند گهردون : (کون) لم کاره دا بو درخستی
 ته اوییه کانی خودا و دک ئاویته وايه به لام بئ گومان ئاوینه يه کی تهست و

بکات ، زور لئ نه کراو . نه : ئه گهر . خه لوهت (خلوة) : خو
 ده ر نه خستن . موته فه ضضیل (متفضل) : خاوهن گهوره بیی و
 به خشن . جه لوهت (جلوة) : خو ده ر خستن .

مهوله دی لیره دا شیوازیکی گهلى ناسکو دلگییری به کار هینناوه
 له پیچانه و ده کردنده پیزداردا (التف والنشر المرتب) : سئ
 به یتی : (ئایینه بچوک) ، (خوصوص ثایینه ۰۰۰) ، (گرنج و
 شکنج ۰۰۰) له واتادا په یوه ندن به یه کوه سئ به یتی : (شانه دی
 ته فاصیل) ، (طرغرای خود ۰۰۰) ، (ج ئیعتیاجی ۰۰۰) پیش
 بهسته ن به یه کوه ، دووبه یتی پیش و (ئه گهرچی ۰۰۰) ، (فی
 کمالیه ۰۰۰) و دوواترین به یتی پیش (به لی مختاره ۰۰۰) هر
 دوو دهسته که : دهسته دی ئاوینه ، دهسته شانه ئه بهسته به
 یه کوه ، لام وايه ئه مه هونه ریکی تایبه بیتیه و دانانی لەزیر
 سه رنای پیشه و دا بو پروون کردنده دیه ، سه بیری را فه گهی
 سه زره ده گه ، له ویدا هردوو دهسته که لیک جیا گراونه ته وه .

کورته و بالانما نیه تا هممو لایه‌تیکی ئهو ده رخات ، به تایه‌تیکی ئازونه
بۇ چاڭ كردنی كەم و كوبىرى بەكار دىنلىق و خوداش دوورە لە هەممۇ
شىتىكى وەها ، لەگەل ئەۋەشدا ئەم ئاوتىنە چال و چۆل و ، شكاواو پىچىنچە ،
كە دېمىن خىچىجۇ خۇوارو ناشىرىين دەكەت چۈن ئەنى ئارايسىسى لەبەر
بىكىرىق و سەرۇپۇرى لەبەر تەرتىب بىدرى . (سەيرىتكى پاھىسى و شەكان
كەرەوه) . ئەمە بارو دۆخى ئاوتىنە گەردۇون .

شانه‌ی دانه‌ی بونه و دریش هیچ کاتی ناتوانی تال تالی زلفی
نه دایتنی، نه خوی به خوی تو پرده‌ی ثارایش داوه و به نهندازه‌ی
جوانی‌ی بی پایانی هدر له نمزه‌لدا ناماشه بوروه ۰

جاشتر ج پیویستی به شانه، هدیه، ئای چند بالکو بی خه و شه و
چند گهوره و مازنە !!!

نهمه بارودوخی گرد و دوون و زنجیره کانی بونه و در به رانبه
به جوانی و ته اوی گردگار؟ که وا بو خودا نه گدر خوی شارددوه له
نهندی کم نهوه ئاره ززوی خویه تی و کم س دسەلاتی به سەردا نییه
نه گدر خویشی دەرخمت بۆ هەندی کەسانی تر نهوه جگه له فەزلى و
گەورە بیی ھیچی تیدا نییه ٠

نه سمايچ مخلهون يهك يهك بو صيفات(۲۶۴)

هدر وه کوو سیفاته کانی خودا دیاردهن و بو زانی موباره کی هدروهها
ناوه کانیشی دیاردهن بو سیفه ته کانی ، جا با بزانین ٿمه چونه :-

بُو هەر يەكتىكىچ لە نەسمەي حوسنا
موقۇددەرى كىرد يەكىن لە نەشىا^(٦٥)

کسوا لایق بن بسو مظہریہ
بسو نایا نہی نسمی عملیہ (۲۶۶)

به رابطه هر یه کي له ناوه جوانه کانی خودا ، شتیکی داناده که
شايسى ئەم ديارده يىسەو ئاوىتىھى ئەو ناوه بەرزە بىق ئەجا بۇچاو پۇونى
ئەم وىنە رېچاوا كە :

گردنی به هدایت له بو ئمو شەيئە
ئەو ئىسمە خۇرە ئەمۇ شەيئە فەيئە (۲۶۷)

(٢٦٤) مهظهر (مظہر) : شوتنی دزکه و تن یا موظہیر (مظہر) :
دزخدر . نہ سماں یج : ناوہ کانیشیش .

(٢٦٥) حوسنا (حسنی) : جوان ، جوانترین له ثایه‌تی (ولله الاسماء الحسنی فادعوه بها) وهرگیراوه . موقعدهر (مقدر) : بریاری دروست‌کردن دراو . ثهشیا (أشياء) : کتو شهینه (شيء) : شت ، بیونه‌وهر .

(۲۶۶) لایق (لائق) : شاییست . مهظه‌ریبیه (مظہریہ) : بعون به
شوینی دهرکوتن یا موظه‌ریبیه (مظہریہ) : بعون به دهرخادر .

(۲۷) ندو شنبه: ۱۵ شهریور که اشاره است دنار مدن علت: خود:

موسته عیلد ده‌وی بهو نیسمه ئهو شهی
بهو نیسمه ده‌گا حه‌مدو شوگری خهی (۲۶۸)

زبانیکی پاک مهله‌کووتی هس
پئی ده‌گا تهسبیح جه‌نابی ئه‌قدوس (۲۶۹)

ناوی خوری کرد به مه‌بدده بوقیه‌ر ، سینه‌ر ئاماده ئېبى به هۆی
ناوی خوره‌وە ، بدو ناوه سوپاس و ستایشی خودا ده‌کات زمانیکی خاوینی
مهله‌کووتی هه‌يە ، زیکری جه‌نابی ئه‌قدوسی بئی‌دە‌کات ئه‌نجا مهوله‌وی
باسی پایه‌ی ئهو پیزه‌و (بالک) دت بۆ‌دە‌کات کە سەر لەم دۆخو باره بدواو
لەم شتانه ئاگاداربىن :

پۆز ، ئەو کۆز کازه ئىنجىكار گەرم و پووناڭى هۆزى ژيانمانە .
فەئى : سینه‌ر لەم بەيتىدا لىتىبىيەك هه‌يە : ئەگەر خىزر ناوى
شىتە كەيە ئەى موسەممەكەي فەئى لە كوتىيە ؟ !

(۲۶۸) موسته عیلد (مستعد) : ئاماده . حه‌مدو شوگر : سوپاس و
ستایشی . حەی (حى) : زىندۇو مەبەست خودايە چۈنكە هەر ئەو
پىر بەپىرى ھەمۇو گات و ماوهىيەك زىندۇوو . بەو نیسم : بادو
ناوە ، ئەم ناوە ئەبى بە ج زمانىك بىن ، ئايى ھەمۇو زمانە كان
لە بەردم خوددا يەكسان نىيin !!

(۲۶۹) مەله‌کووتى (ملکوت) : نىسبەتە بۆ مەله‌کووت (ملکوت) :
جىهانى : گىان ، واتا . تهسبىح (تسبيح) : گوتى (سبحان
الله) ، زىكىر كردنى خوداو ناو بىردى بە پاڭو خاوينى . جه‌ناب :
نېزىكىي ، شويىنى نېزىك ، بۆ پىز بە كار دىنلى . ئه‌قدوسى
(قدس) : خاوينى تر لە ھەمۇو شت ، مەبەست خودايە .

که پیش عطا کرد ئم مظہریه
بو وصفی جمال یا جهالییه^(۲۷۰)

دلیلی نهادی حال و موتھضیح
(وان من شیء الا یسیح)^(۲۷۱)

هد کمی خودا ئم دیاردهی و دستی جوانکاری یا توندییه
پن بخشی ، ئمود به لگهی ئمودیه چو وته پیزی شهادی حال و ناگای
له زیکرو تمیحی هممو شتیک هدیه ، ئمود کاته له پاستی و نهیتی
سم نایه ته نهگات که بپیاری زیکرو تمیح بو هممو شتیک ده دات
زیده و در بی یا بیگان ، درخت بی یا دارو به ردو گل

(۲۷۰) عطا (عطاء) : به خشین . وصفی جمال : ئم و سفانه یه که
واتای جوانکاری بگهیتن ، نهرمی و به زهی بیان لئی بوه شتیه وه .

وهک : (رحیم ، ودد ، ۰۰۰ تواب) .

وصفی جهال : ئم و سفانه خروایه که واتای توندی و
گهوره بی و ده سه لاتیان لیده رکوئی ، وهک : (الجبار ، المتقم ،
العزیز ۰۰۰) .

(۲۷۱) دلیل (دلیل) : نیسانه ، به لگه . نهادی حال : ئم وانه یه
تیگه بیشتد پیویستیان به وته هتمای هسته دیاریه کان نییه .
موتھضیح (متضیح) : ده زکه و تزو ، ئاشکرا . (وان من شیء الا
یسیح بعده ولکن لا تفهون تبیحهم) ، نایه تی (۴۴) لہ سووره
(الاسراء) واته : هیچ شتی نییه زیکرو تمیحیاتی خودا نهگات
به لام نیوہ لئی ناگهن .

(فبقدیر العزیز الخبر
الاشیا طراً کانت مقادیر)^(۲۷۲)

لأسمانه وصفاته
تعجلت فيها لا لذاته)^(۲۷۳)

خودای خاودن دهسه‌لات و شارهزا وای بپیار داوه که شتان همه‌موهیان
دیارددهی ناوو سیفه‌ته کانی بن نهک دیارددهی زاتی پاکی چونکه :

جیئی نیه جیلوهی ذاتی به تافی
مهدر دلی موئین فانی و باقی)^(۲۷۴)

جیلوه‌گاو دیارددهی ذاتی خودا به پاستی ههد دلی خاودن بازده‌ی
به لهش به فنداق‌چوو به گیان جاویده .

لیره‌دا جیئی ثوهه‌یه گومان ببری که مهوله‌وی بیسرو بازده‌یه
دلی خودن بازده‌پر پاستی و نهیتی زاتی خودای لئی ناشکرا ده‌بی ،
نه بدر ثوهه دی ثوه گومانه پدرت نه کاو ثلهی :

(۲۷۵) فبقدیر العزیز الخبر : به بپیار دانی خردای بدسه‌لاتی
شارهزا . الأشیا طراً کانت مقادیر : همه‌مو شتان به گشتی ،
نه ندازه و دیاردعن .

(۲۷۶) لأسمانه وصفاته : بوناوو سیفه‌ته کانی . تعجلت فيها : لهو
شتانه‌دا ناوو سیغه‌ته کان ده‌رکه‌و توون . لا لذاه : نه ندازه و دیاردده
نیین بق ذاتی خودا ، واته خوی لهو شتاندا ده‌ز ناکه‌وی .

(۲۷۷) تاقی (تحقیق) : پاستی . مهر : مه‌گدر . فانی و باقی :
به هیلاکدا چوو به لهش و ماوه به گیان .

دەركى دلى خەلق ھېر دادەمەننى
ھەر خۆى لەھەر چاو خۆى دەنويىنى (٢٧٥)

عاريف ھەز خۆيەو مەعروف خۆيەو بەس (٢٧٦)
مەعرىفەتى حق بۇ كەس نادا دەس

زانىنى دلى خەلتكى بىر ناكاوش داماوه لە ئاستىنى ناسىنى ، تەواوى خودادا
ھەر خۆى لەھەر چاو خۆى دەنويىنى و ھەر خۆى بە تەواىي خىۆى
دەناسى ئە وابۇ خودا ناسى پاستەقىنە ھەر خۆيەو ناسراويسىن ھەر
ئەو (٢٧٧) بەلىنى ناسىنى ئە و زاتە پەروايدا ، لە هىچ وەرزۇ كات و
تۈتىكدا بۇ كەس دەست نادات .

لېرەدا ھەر چەند ئەگەر مەولەۋىي كۆتاپىيى بە باسەكە بەتايىو
دۇوا بەيت (نىزاع بېرىاوه ٠٠٠٠) ئى بە دۇوا ئەممەدا بەتايىه ھەر جوانو
دەكىرى ئەبۇ بەلام وا دىيارە ويستۇرىپەتى ئەم مەبەستانەش لە ئەم
كۆتاپىيە كەدا پەچاوش كا :-

(٢٧٥) دەرك (درك) : زانىن . ھەر دادەمەننى : بىر ناكاشه ناسىنىنى
پاستى خەلدا . دەنويىنى : دەردەكەۋى بە ھەمە جوانى و
تەواوبىيەو .

(٢٧٦) عاريف (عارف) : بناس ، ناسەر ، مەعروف (معروف) :
ناسراو . مەعرىفەت (معرفة) ناسىن .

(٢٧٧) مەبەستى مەولەۋىي لېرەدا ئەۋەيە ، لەم مەسىلەدا تەنها ناسراوى
خودا خۆيەتى چونكە ناسراوى ئىمە لە ھەمەو پۇويەكەۋ ئەو نىيە :
(كل ما خطر ببالك فائة بخلاف ذلك) ھەر چىي بە دلتىدا بىت
خودا جىياوازە لەوە ، ئەش بىن مەبەستى ئەو بىن شايسىنى ناسىن
ھەر خودايە .

یه کم : کوتاییه که په یوه ند کاته و به سسه لهی چاره نووسه و که
کوتایی بانی هونراوه که يه .

دوووم : به هنما په مز دم بدا له فه نای خوی ، و مک قوانخی له
گه شه سو فیگه ریه که يدا . سیهم : بهو بونه شمه و نازناواو مورکی
تایه تی خویشی تیدا ، لبه ره مه بستانه نه دوو به یته لیره دا
تیه لکیش کردو و تی :-

صیدقی قضییه موجیه پاسه
موقعیتی وجود موضوعه واسه^(۲۷۸)
تو خو معدومی هر نا دیاریت
نه موختاریت پاس ، نه لامخاریت^(۲۷۹)

(۲۷۸) صیدق (صدق) : پاستی ، جووت بونی چه مکی پسته
کیهراوه بیهی : (قضیه) له که ل پووداودا . قضییه موجیه
(القضیة الموجبة) : ئه پسته فرمانی تیدا نه درن به بروئی
شتیک بوق شتیکی تر ، شتی یه کسم پینی دلین : (موضوع) :
دانراو ، پالپشت ، شتی دوووم پینی دلین (محمول) : بار کراو ،
بار ، پالدرار ، و مک بلیی : مرؤف زور لیکراوه ، (مرقف)
موضوعه ، (زور لیکراوه) مه حموروه . موقعیتی وجود
موضوعه : پیویستی به بونی دانراوه که هه يه ، چونکه ناشکرایه
نه که رشتی خوی نه بیت هیچیشی نیه . واسه : وايه ، واته
شتیکی ناشکرایه و کومانی تیدا نیه .

(۲۷۹) تو خو معدومی نا هر دیاریت : خر ئه معدومی نا
دیاریت و هرچی نادیاریش بین نیه ، یا تو خو نیتی و دیاری
نیتی . نه موختاریت پاس نلا موختاریت : واته ئیتر نه
ئه توانی بلىی من زور لىن کراوم نه من هه لبڑیم به پینی یاسای
پیشیو که اباوو ئه قیبل و قال و بکره و برده یه که په یوه ندی به
خوته و نه بن له چیه ؟!

قەزىيە موجىيە بە پىيى زانىارى مەتىق پۇيىستى بە بەبۇنى
 ۴۰ وزوو عەكمى ھەيدە، خۆ تۆ ئەرى (مەعدۇومى) ! بۇونت نىسە، كە
 وا بو ئەگەر بىلەن من ھەلبىزىرمۇ ئارەزوو كارم يَا من زۆر لى كراووم
 ھىجان بۇ تۆ پاست نىسە، چونكە تۆ خۆت نىيت، كە نەش بۇويت نە
 ئەوانە نە ھېچى تېيشت بۇ ئەبىن، جا ئىتىر ئەم درېزەدانەت بە باسى
 چارەنۇوس كە پەيوەندىي بەخۇته و نەبىن لە چىيە؟!
 كەوا بو چاك وايد لەمە پىر نەدوپىن و كۆتايىي بە و تاد بەم بەيتە
 بەتىپىن :-

نیزاع بپياوه دەگەل خاص و عام (صح العقيدة و تم الكلام) (۲۸۰)

بەلىن وا لىزەدا كىشە لەگەل ئەھلى دلۇ و زانىارە كەلامىيە كەندا ھىچ
 نەبىن بە پىيى بىچۇن و دللىپىي داهاتنى خۆمان بپايدۇو • بىبرۇ باودە پاست
 بۇوهودو و تارىيىش كۆتايىي هات •

(۲۸۰) نیزاع (نزاع) : كىشە، خىلاف . خاص : تايىەت، مەبەست
 ئەھلى دلۇ پىاوانى نزىيەك لە خودان . عام : گىشتىي، مەبەست
 زانا سەرزازە كىيىە كەنلى زانىارى كەلامە، وەك موعۇتەزىلەو
 ئەشەر بىيىەو ۰۰۰ صح العقيدة و تم الكلام : بىبرۇ باودە پاست
 بۇوهودە، و تارىيىش كۆتايىي هات . وە كەر و تان ئەم مەسرەعە بە
 حىسابى جومەل ئەكتە : (۱۲۸۱) ئەگەر (ة)ي (العقيدة) وەك
 (ت) دابىرى، ئەمەش بەزوارى كۆتايىي ھىنھانى ھۆنرائە كەيە
 ھەر وە وو تىپەپى .
 كۆتايىي هات لە شەھى (۱۴)ە پەمەزانى (۱۴۰۴) كەنکەوتى
 ۱۳/حوزىرانى ۱۹۸۴ از •

سەرچاوه کان : (المصادر)

ھەرجەندە گەلتى سەرچاوه لە پىتكەيتانى ئەم بەرھەمەدا بەشدار بۇون
مەلام زۆربەي لە بەراوىزە دەست نووسە كانى مەولەوي خۆبىوه كە
ووسىوه ، يالە پارىزى شارەزا بانى لەم بوارەدا مەمانەپى كراو يَا
لە زەينكارى تايىەنى خۆم وەرگىزىۋە ٠

لىزەدا تەنها ناوى ھەندى لەو سەرچاوانە بىز دەست نىشان كەردىنى
جۈزو بىزائىنى سوود لې وەرگىرتىيان دەخەمەپۇو ٠

ھىوام وايە خۇينەر ؟ چونكە من لە باسە تايىەتە كاندا كەم تىر
ھىمام بۇ سەرچاوه كەردووە ، بە بىي خەملاندىنى خۆى ، لە كاتىي بىۋىستا
بۇ سەرچاوه لە ھەل مەبەستدا كۈنچاوه کان بىڭەپتەوە ئەو سەرچاوانەن
ئەمانەن :-

- ١ - دىيوانى مەولەويى : مەلا عبدالكريمى مدرس ٠ بەغدا/ ١٩٦١ ٠
- ٢ - يادى مەردان ، بەرگى دووھەم : مەلا عبدالكريمى مدرس ٠ بەغدا/ ١٩٨٣ ٠

- ٣ - مەولەويى : أ ٠ ب ٠ هەورىي ٠ سليمانى ٠ ١٩٧٣/
- ٤ - الولىة في شرح الفضيلة : الشیخ عبدالکریم المدرس بغداد/ ١٩٧٢
- ٥ - التعريفات : لعلی بن محمد الجرجانی المعروف بـ (السید الشریف) ٠
- ٦ - شرح العقائد النسفية : لمسعود بن عمر المعروف بـ سعد الدین التقازانی ٠
- ٧ - تعليقات أحمد بن موسى التمھير بالخيال على شرح العقائد النسفية للسعـد التقازانـي ٢ وحواشـي عبدـالـکـرـیـمـ بـنـ شـمـسـ الدـینـ المعـرـوفـ بالـسـالـکـوـتـیـ عـلـیـهـاـ ٠

- ٨ - شرح تهذيب الكلام للشيخ عبدالقادر المهاجر وتعليق العلامتين :
الملا عبد الرحمن البنتجوي والشيخ عمر الشهير بأبن القرهداغى
على الشرح المذكور ٠
- ٩ - الأعلام : خير الدين الزركلى ٠
- ١٠ - المسجد في اللغة والأعلام الطبعة الحادية والعشرون ٠

پیروستن پیشنهادی و لیکوژلینهودی -

هلبزاردهی (العقيدة المرضية)

لایه‌های با این متن	ردیف
کورتهای که رزیانی مهوله‌وی	۲
خولیای ئئم لیکوژلینه‌ووم چۈن كەوتىسىر ؟	۶
زانیاری کەلام (علم الكلام) .	۱۰
موعنەزىزەلە کان چۈن سەریان ھەلدا ؟	۱۱
شیخ (ابو الحسن) ئەشەعری و دروست بۇنى ئەشەعریبیه کان .	۱۲
پېنبازى ئەھلى جەدیت لە چارەسەری مەسەلە کانى باورەدا .	۱۴
پېشىكەوتى کەلام لەسەر دەستى زانا ئەشەعریبیه کان .	۱۶
شىمامۇ غەزالى وەك قۇناختىكى نوئى لە پېنبازى چارەسەری باورەدا .	۱۷
زاناكانى دوا عەزالى تا لە پېشەرەوی کەوتى زانیاری کەلام .	۱۸
خولى مەولەوی لە زانیاری کەلامدا .	۲۰
پیروستن کتىبى (العقيدة المرضية) و بنچو بىنۋانى .	۲۲
شىيغانى دوانى کتىبى (العقيدة المرضية) لە زانیاری کەلام .	۲۴
(العقيدة المرضية) هۇنزراوە يە يا شىعىر ؟	۲۵
بنەپەتى هلبزاردى نۇونە کان ناوى (العقيدة المرضية) لە كۆنۈرە ھاتۇرۇ ؟	۲۶
سەرەتاو ھۆى دانانى کتىبى (العقيدة المرضية) .	۲۹
سوپاس و سەتايىشى خودا بە شىيوه يە كى ناسىك و گونجاو ،	۳۰
درودد بۆ پېغەمىلەر بە شىيوه يە كى داهىنراو .	۳۲
چۈونە ئاوا مەبەست ، ئامۇزگارى و فرمان دان بە وشىيار بۇونەلۇم .	۳۴
پاکىشانى وتار بۆ باسى ئىيىمان بە ناسىكى .	۳۶
پېناسەو و مسفي ئىيىمان .	۳۸

لایه‌په	بایسات
۴۰	مأرجى جيگرنى نىيمان له دلدا .
۲۱	پىنه كانى تەسب كردنى نىيمان : (كەش ، دەلىل ، تەقلىيد) ..
۴۴	سەرچاوه كانى مەونەوی و سۈپارەوەي نەكەل پاستىيىدا .
۴۶	شىيخ (عبدالرحمان) ئى (ابو الوفا) و بەروازى دەست بېتىرىدۇن و تۇقاينى كىتىبەتە .
۵۰	بورتە باسینىكى بۇون (وجود) .
۵۲	چۈونە ناو باسى يەكتىيى (وحدة) وە .
۵۴	ھاتىنە سەر مەبەست و شىزازى دوانى مەونەوی لە مۇنراوه كەيدا .
۵۵	باسى نىيمان و لىكىدانەوەي سۈورەتى (اخلاص) ، بىز لىكىدانەوەي چۈنىتىي خودا و باسى سېفەتە ئانى .
۵۸	دەزھىتىانى پاي پاست لە بابەت چارەنۇرسەوە (مىسالە باسى (ازلىيە) و (ابدىيە) ئى خودا بە شىۋىيەكى ناسك و داهىنراو .
۶۰	ئاواپىنك بە لاي بەلگەي ئەھلى دلدا سەبارەت بە خودا ناسىيىن .
۶۲	ديارىي كىردىنە سەنورى بىيابانى خوداناسىيىن بە پىنى دوازىريين پاي فەيلەسۈوف و زاناو خاوهن دلەكان .
۶۴	باسى لە دايىك بۇونى پىتەممەر (د.خ) بە شىۋىيەكى زۆر ناسك و پەر هيماو شاعيرانە .
۷۳	باسى هاتنى نىكا بۆ پىتەممەر بە هەمان شىۋىيە پىشىوو .
۷۶	جوانتىريين پىتشەكىي بۆ چۈونە ناو باسى مىعراج .
۸۰	ھەلۋەشاندەنەوەي پاي فەلسەفەي كۆن سەبارەت بە مىعراج .
۸۱	چۈونە ناو باسى شەۋىپەویى و درېزەدانىكى جوان سەبارەت بە چۈنىتىي پوودانى .
۸۴	دوانىتكى پى سۆزۈ عىرفان لە مىعراج .

پاییزت

از پا به پا

- ۹۳ کورت کردنوهی چیزگی میعراج له دوو بهیندا به
شیوه‌یه کی بئ وینه و داهینراو .
- ۹۵ دهمه ته قییمک له گهله ته لکران و تیگه‌یشتنی که سانی
هاوچه رخدا .
- ۹۸ بزره‌مه کانی میعراج سه بارهت به پیغامه رو که سانی تر .
- ۱۰۰ کوتاییی باسی پیبازه کانی سو فییگه‌ری به شیخ
(عبدالقادر) گهیلانی و نیمامی په بیانی .
- ۱۰۱ باسی مهولا ناخالیدو شیخ (عثمان) (سراج الدین) .
- ۱۰۷ ناوی (شیخ عثمان) به شیوه‌یه موعه‌مما .
- ۱۰۹ لیدوانیکی تر له شیخ (عثمان) ته وینله .
- ۱۱۲ باسی چوار کوره پابره که شیخ (عثمان) .
- ۱۱۷ بهراوردیتک له نیز مردن و زیاندا .
- ۱۲۱ نیسانه‌ی دوا پروری بچووک (مردن) سه بارهت به خومان به
شیوه‌یه کی شیعري .
- ۱۲۲ هله‌وهشاندنه‌وهی نه و بیرو پایه‌یه له گهله سزادانی ناو
گوردا نییه .
- ۱۲۵ تویزانه‌وهی پای فهیله سووفه کان سه بارهت به پالدانی هه مو
پووداویک به خوداوه ، چیزگی کتکی دلگیر له ئه فلاتونه‌وه .
- ۱۲۸ پاسه‌ند گردنی بیرو پای ئه شعری له چاره‌نووس و
مه‌سله کانی تری بر وادا .
- ۱۳۰ دهمه ته قییمک له گهله ته واندا چاره‌نووس ئه کهن به بیانووی
گوناه گردن .
- ۱۳۲ تربه‌و کوتاییی زیان ، وەک پچه‌شکاندن بۆ چوونه ناو
کوتایی باسی چاره‌نووس و هۆنراوه کەشهو .
- ۱۳۳ له ئه ستۇ گرتى فەرمانه سەر زاره کېیه کانی ئائىنى ئىسلام .
- ۱۳۴ کەشتیکی سو فییگه‌ری زانایه کى سەرزازه کى سەرگەردان
له ناو چولى : قبیل و قالدا . (به شیوه‌یه هیتماو رەمز) .
- ۱۳۴ نه و کۆسپانه‌ی هاتبوه پتى زانا سەرگەردانه کە .
- ۱۳۵ دۆخى تیگه‌یشتن دورر له راستى زاناگە .

لابه په	باییست	
۱۳۹	پزگار بیوونی زاناکه به هۆی پیبازی سۆفییگەرییەوە . . .	
۱۴۰	هۆی سەرگەردانیی پیشىووی چۈن بۇ دەرنە کەوئی ؟	
۱۴۱	مەندى لەو راستىييانە لەم پیبازە نويىدە سەبارەت بە	
.	خودا ناسىيىن بۇي دەركەوت .	
۱۴۶	لىدوانىتكى تەم و مزاوى لە سيفات و ناوەكانى خودا لە	
.	زنجىرىھە ئەو راستىييانەدا لە پیبازى سۆفییگەریيەوە بۇي	
دەرگەوتۇون .		
۱۴۸	لىكدانەوە كى سۆفیييانە ئايەتى : (وان من شىيى الا يسبع	
.	بىحىمە ولكن لا تفھون تسبىحەم)	
۱۴۹	دىياردە خودا بەس لە دلى خاۋەن باۋەردىيە .	
۱۵۰	دوا تىڭىكى باسى چارە نووس و ھۆنراوە كەو مۆر كى تايىەتىي	
.	بە شىيە كى يەڭىر توو .	
۱۵۱	سەرچاواھە كان : (المصادر) .	
۱۵۲		

- ئەگەر دەتهوئى شىعىرى مەولەوى بىى وەزگىتىان و دەسکارى بەشىۋى سۆزاتى بخويىنەتەوە .
- ئەگەر بە ئاواتى ئوهى وىزە سۆفييگەرى بە زمانە شىرىيەتكەن خۇقۇت بخويىنەتەوە .
- ئەگەر دەتهوئى بە سەر ئەو پىرە بەرزەدا ، كە مەولەوى لە ناوهند زانىارى كلام و سۆفييگەرىدا بە ستۇرىيە ، گەشتىتكى گىيانى بىكەي .
- ئەگەر دەتهوئى سوود لە باوهەپى بەرزى مەولەوى و هىزى نىتىنى گىيانى پاكى وەزگىرى .
- ئەگەر دەتهزى دەربارەمى باوهەپە پلە كانى ، يەكتىنى خودا ، چارە نووس ، پۆزى دوايى ، ناردنى پىيغەمبەران ، نىگاوشىمەراج ، زنجىرەمىيەپى بازى سۆفييگەرى ، شىيخ وەسمانى تەويىلەو چوار كۈپە راپەرەكانى و گەلنى مەسىھەلەى گۈنگى تىر ، بەو شىئو ناسكە پى هىتماۋ رەمزە مەولەوى بخويىنەتەوە .
- ھىومام وايە بە خويىندەنەوە ئەم كىتىبە تامەزۇت بشكى و بە ئامانە كانىت بىكەي .

بابەعەل شىيخ ئەم قەرمەداخى